
	<p>ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΑΘΗΝΑΣ (ΤΕΙ-Α)</p> <p>Σχολή Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας</p> <p>Τμήμα Φυσικοθεραπείας</p>	
---	---	---

Πρόγραμμα Σπουδών Περιγράμματα Μαθημάτων

Περίοδος 2009-2013

Α' ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ

	Α' ΕΞΑΜΗΝΟ	ΚΜ	ΕΜ	Θ	Ε	Σύνολο	ΦΕ	ΠΜ
1.	Ανατομία Ι	ΜΓΥ	Υ	3	2	5	165	7
2.	Α' Βοήθειες	ΜΓΥ	Υ	2	2	4	120	5
3.	Φυσιολογία	ΜΓΥ	Υ	4	2	6	210	7
4.	Πληροφορική στις Επιστήμες Υγείας	ΜΓΥ	Υ	2	2	4	120	5
5.	Κινησιολογία Ι	ΜΕΥ	Υ	3	2	5	165	6
	Σύνολο			14	10	24	780	30

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΝΑΤΟΜΙΑ Ι
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΓΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	7
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	A

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι η μελέτη της τοπογραφίας, μορφολογίας και αδρής υφής των ιστών, οργάνων και συστημάτων του ανθρώπινου οργανισμού. Στόχος του μαθήματος είναι η απόκτηση της γνώσης της ανατομικής δομής του ανθρώπινου σώματος και η εξοικείωση με τα ανατομικά μέρη που απαρτίζουν το ανθρώπινο σώμα. Το Εργαστηριακό σκέλος συμπληρώνει τη θεωρία και βοηθά τους φοιτητές στην αναγνώριση της τοπογραφίας των ανατομικών περιοχών και των οργάνων του σώματος του ανθρώπου. Για το τμήμα της Εργοθεραπείας επιδιώκεται η αναλυτική περιγραφή του μυοσκελετικού και νευρικού συστήματος και η αδρή περιγραφή των διαφόρων συστημάτων, και κυρίως του αναπνευστικού και κυκλοφορικού συστήματος.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος

Διδακτικές Ενότητες

1. Κύτταρο-Βασικοί ιστοί. Επιθηλιακός-Συνδετικός-Μυϊκός-Νευρικός.
2. Οστεολογία. Αναλυτική περιγραφή των οστών του κρανίου.
3. Αναλυτική περιγραφή των οστών της σπονδυλικής στήλης και θώρακα.
4. Αναλυτική περιγραφή των οστών της ωμικής ζώνης, βραχίονα, πήχεως, άκρας χειρός.
5. Αναλυτική περιγραφή των οστών της πυέλου, μηρού, κνήμης, άκρου πόδα.
6. Αρθρολογία-Συνδεσμολογία. Αναλυτική περιγραφή των συνδέσμων και αρθρώσεων, αρθρώσεις κρανίου, σπονδυλικής στήλης, θώρακα, άνω & κάτω άκρων.
7. Μυολογία. Λεπτομερής περιγραφή των μυών της κεφαλής και τραχήλου (έκφυση-κατάφυση-νεύρωση-κίνηση).
8. Λεπτομερής περιγραφή των μυών του θώρακα, κοιλίας & περινέου (έκφυση-κατάφυση-νεύρωση-κίνηση).
9. Λεπτομερής περιγραφή των μυών του ώμου, βραχίονα, πήχyu & παλάμης (έκφυση-κατάφυση-νεύρωση-κίνηση).

10. Λεπτομερής περιγραφή των μυών της πυέλου και του μηρού., της κνήμης και του άκρου πόδα (έκφυση-κατάφυση-νεύρωση-ενέργεια).
11. Συνοπτική περιγραφή της ανατομίας του κυκλοφορικού συστήματος (καρδιά, μεγάλα αγγεία, λεμφικό).
12. Συνοπτική περιγραφή της ανατομίας του αναπνευστικού συστήματος.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος

Το εργαστηριακό μέρος του μαθήματος περιλαμβάνει επίδειξη τόσο του μυοσκελετικού συστήματος, σε ανθρώπινο σκελετό και σε μυοσκελετικά προπλάσματα, όσο και των βασικών ανατομικών περιοχών του ανθρώπινου σώματος, με τα οργανικά συστήματα που περιλαμβάνονται σε αυτά. Για το τμήμα της Φυσικοθεραπείας το εργαστήριο επικεντρώνεται στην επίδειξη του μυοσκελετικού και νευρομυϊκού συστήματος, ενώ γίνεται αδρή περιγραφή και επίδειξη των διαφόρων συστημάτων, και κυρίως του κυκλοφορικού και αναπνευστικού συστήματος.

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή-Επίδειξη των προπλασμάτων του Εργαστηρίου (σκελετός, μυϊκός κορμός, κορμός με συναρμολογούμενα όργανα, όργανο ακοής, οφθαλμός, δέρμα, κάτω γνάθος, εγκέφαλος). Καθοδήγηση των σπουδαστών στον εργαστηριακό χώρο και στον τρόπο διεξαγωγής της εργαστηριακής άσκησης.
2. Επίδειξη των οστών του κρανίου (εγκεφαλικό-προσωπικό). Επίδειξη εγκεφαλικών βόθρων και οστών που τους σχηματίζουν, θόλου κρανίου, ραφών. Επίδειξη των βασικών τρημάτων της βάσης του κρανίου. Επίδειξη των βασικών οστικών σημείων σε καθένα από τα οστά του κρανίου.
3. Επίδειξη οστών κοιλότητας θώρακα, σπονδυλικής στήλης (Α1-Α7, Θ1-Θ12, Ο1-Ο5, ιερό οστό, κόκκυγας). Επίδειξη των κοινών χαρακτηριστικών όλων των σπονδύλων και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε σειράς. Επίδειξη των 12 ζευγών πλευρών, διαχωρισμός αυτών σε γνήσιες και νόθες, επίδειξη στέρνου και οστικών σημείων αυτού.
4. Επίδειξη οστών ωμικής ζώνης, βραχίονα, πήχη, άκρας χείρας. Επίδειξη των βασικών οστικών σημείων σε καθένα από τα οστά των παραπάνω περιοχών. Επίδειξη οστών πυέλου, μηρού, κνήμης, άκρου πόδα. Επίδειξη των βασικών οστικών σημείων των οστών κάθε περιοχής.
5. Εισαγωγή στην Αρθρολογία. Επίδειξη όλων των αρθρώσεων του σκελετού και διαχωρισμός αυτών σε συναρθρώσεις-διάρθρώσεις. Επίδειξη των επιμέρους κατηγοριών συνάρθρωσης (συνδέσμωση-συγγόνδρωση-συνοστέωση) και διάρθρωσης (επίπεδες, τροχοειδείς, γωνιώδεις, κονδυλοειδείς, εφιπιοειδείς, σφαιροειδείς).
6. Επίδειξη στο σκελετό των κινήσεων των διαφόρων ειδών των διάρθρώσεων.
Ενδιάμεση αξιολόγηση φοιτητών
7. Εισαγωγή στη Μυολογία. Επίδειξη μυών προσώπου-τραχήλου. Επίδειξη εκφύσεων-καταφύσεων των παραπάνω μυών στο πρόπλασμα και στο σκελετό.
8. Επίδειξη μυών θώρακα-ράχης-κοιλίας. Επίδειξη των εκφύσεων-καταφύσεων και της ενέργειας των βασικών μυών των παραπάνω περιοχών στο πρόπλασμα και στο σκελετό.
9. Επίδειξη μυών ώμου- βραχίονα- πήχη και άκρας χείρας. Επίδειξη των εκφύσεων-καταφύσεων των μυών των παραπάνω περιοχών στο πρόπλασμα και στο σκελετό.
10. Επίδειξη μυών πυέλου-μηρού-κνήμης-άκρου πόδα. Επίδειξη των εκφύσεων-καταφύσεων και της ενέργειας των μυών των παραπάνω περιοχών στο πρόπλασμα και στο σκελετό.

11. Επίδειξη προπλάσματος καρδιάς και μεγάλων αγγείων αυτής. Διάνοιξη της καρδιάς και επίδειξη των κοιλοτήτων, βαλβίδων, χιτώνων. Επίδειξη των στεφανιαίων αγγείων, βασικών εγκεφαλικών αγγείων, μεγάλων αγγείων τραχήλου, βασικών αγγείων θώρακα, κοιλίας, πάνω και κάτω άκρου.
12. Επίδειξη οργάνων αναπνευστικού συστήματος (φάρυγγας, λάρυγγας, τραχεία, βρόγχοι, πνεύμονες). Επίδειξη των βασικών ανατομικών σημείων του δεξιού και αριστερού πνεύμονα και του υπεζωκότα. Τοποθέτηση πνευμόνων στην κοιλότητα του θώρακα.
13. Αξιολόγηση φοιτητών. Προφορικός τρόπος ή γραπτός τρόπος σύμφωνα με την κρίση του διδάσκοντος.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αναγνωρίζουν και να περιγράφουν τα ανατομικά μέρη του ανθρώπινου σώματος.
- Να τοποθετούν τα διάφορα μέρη του σώματος στο ανθρώπινο πρόπλασμα.
- Να εξοικειωθούν με το ανθρώπινο σώμα και κυρίως με το νευρομυϊκό και μυοσκελετικό σύστημα, να αναγνωρίζουν τις ομάδες των μυών, τις εκφύσεις και καταφύσεις τους, τη νεύρωσή τους, και τη βασική κίνησή τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική:

1. Καμμάς Αντώνης. Μαθήματα Ανατομικής, 1^η έκδοση, Αθήνα 2006.
2. Πισίδης Αλέξανδρος. Ανατομική. Βασικές Γνώσεις, 2^η έκδοση, ΛΥΧΝΟΣ, Αθήνα 2001.

Ξενόγλωσση:

1. Rohen, Johannes W. Έγχρωμος άτλας ανατομικής του ανθρώπου, Ιατρικές Εκδόσεις, Π. Χ. Πασχαλίδης, 2006.
2. Drake, Richard L. Gray's Anatomy, Ιατρικές Εκδόσεις, Π. Χ. Πασχαλίδης, 2006.
3. Putz R. and R. Pabst. Sobotta: Atlas of Human Anatomy, 2 Volume Set, 14th edition, URBAN & FISCHER, 2006 Netter Franz H. Atlas of Human Anatomy. Volume 1, 3rd ed, Ιατρικές Εκδόσεις, Π.Χ. Πασχαλίδης, 2004.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΓΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	6 (Θεωρία 4, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	7
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	A

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός και στόχος του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές τις φυσιολογικές λειτουργίες και τους ομοιοστατικούς μηχανισμούς του ανθρώπινου οργανισμού σε κυτταρικό επίπεδο και κατά συστήματα, τους γενικούς κανόνες που διέπουν την πολύπλευρη και πολύπλοκη λειτουργική αλληλεξάρτησή τους, τις φυσιολογικές παραμέτρους λειτουργίας τους και τις ενδεχόμενες φυσιολογικές αποκλίσεις σε επίπεδο κυττάρου, ιστού, οργάνου και λειτουργικού συστήματος.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Θεμελιώδεις έννοιες της φυσιολογίας του ανθρώπου. Αρχές οργάνωσης και λειτουργίας του ανθρώπινου οργανισμού. Ρύθμιση των σωματικών λειτουργιών – Συστήματα ελέγχου. Εσωτερικό περιβάλλον και Ομοιόσταση. Διαμερισματοποίηση των υγρών του σώματος. Ωσμορρύθμιση.
2. Κύτταρο. Είδη, δομή και σύσταση του κυττάρου. Λειτουργικά συστήματα του κυττάρου. Δομή και λειτουργία της κυτταρικής μεμβράνης. Διακίνηση μέσω της κυτταρικής μεμβράνης. Πυρήνας - Κυτταρόπλασμα. Δομή και λειτουργία των μιτοχονδρίων. Απόπτωση. Ελεύθερες ρίζες – Οξειδωτικό stress. Κυτταρικός μεταβολισμός. Διεγερσιμότητα - Αυτοματισμός. Διακυτταρική επικοινωνία.
3. Αίμα. Ορισμός, σύσταση. Ερυθρά αιμοσφαίρια: Ερυθροποίηση. Αιμοσφαιρίνη, δομή και λειτουργίες. Παθολογικές ενώσεις της αιμοσφαιρίνης. Αιματοκρίτης. Ομάδες αίματος, σύστημα Rhesus και μετάγγιση.
4. Λευκά αιμοσφαίρια: Παραγωγή των λευκών αιμοσφαιρίων. Κατασκευή και λειτουργία των πολυμορφοπυρήνων, λεμφοκυττάρων, μονοπυρήνων. Λευκοκυτταρικός τύπος. Αμυντικοί μηχανισμοί του οργανισμού - Βασικές αρχές ανοσίας. Αλλεργία.
5. Αιμοπετάλια: Παραγωγή και ιδιότητες. Πήξη του αίματος. Αιμόσταση. Ινωδόλυση. Πλάσμα: Σύσταση και λειτουργία. Λειτουργίες των λευκωμάτων του πλάσματος.

6. Καρδιαγγειακό Σύστημα: Καρδιά. Δομικές και λειτουργικές ιδιαιτερότητες. Ηλεκτρικές ιδιότητες - Ηλεκτροκαρδιογράφημα. Διέγερση και συστολή. Καρδιακός κύκλος. Μηχανική της καρδιακής λειτουργίας. Καρδιακή παροχή. Ρύθμιση και προσαρμογή της καρδιακής συστολής. Καρδιακό έργο. Ακουστικά φαινόμενα – Καρδιακοί τόνοι. Στεφανιαία κυκλοφορία. Νευρικός και Ορμονικός έλεγχος της καρδιάς. Ενδοκρινική λειτουργία της καρδιάς
7. Μικρή και μεγάλη κυκλοφορία. Αρτηρίες – Φλέβες. Αρτηριακός σφυγμός. Αρτηριακή πίεση. Τοπική αιματική ροή. Λειτουργία των τριχοειδών αγγείων – Ανταλλαγή υγρών. Φλεβικό σύστημα. Νευρική ρύθμιση της κυκλοφορίας - Αγγειοκινητικά κέντρα.
8. Λεμφικό σύστημα - Λέμφος: Δομή, σύσταση, κυκλοφορία. Λεμφαγγεία και λεμφογάγγλια.
9. Αναπνευστικό σύστημα: Στοιχεία λειτουργικής ανατομίας. Η μηχανική και το έργο της αναπνοής. Αερισμός και αιμάτωση. Αναπνευστικοί όγκοι και χωρητικότητες - Δοκιμασίες ελέγχου.
10. Ρύθμιση της αναπνευστικής λειτουργίας. Είδη και τύποι αναπνοής. Αναπνευστική προσαρμογή σε ειδικές καταστάσεις - Υποξία, υπερκαπνία και υποκαπνία.
11. Νεφροί – ουροποιητικό σύστημα: Ανατομική του νεφρού, ιστολογία των νεφρώνων. Πειραματική διήθηση. Επαναρρόφηση - Απέκκριση. Συμπύκνωση και αραίωση των ούρων. Σχηματισμός των ούρων
12. Λειτουργίες του ουροφόρου σωληναρίου. Ούρηση. Ισορροπία υγρών και ηλεκτρολυτών– Έλεγχος του ΡΗ. Ενδοκρινική λειτουργία των νεφρών. Οξεοβασική Ισορροπία.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Το απλό μικροσκόπιο – Κύτταρο και ιστοί
2. Αίμα: ομάδες αίματος
3. Αιματοκρίτης ΤΚΕ – Ηλεκτροφόρηση αιμοσφαιρίνης
4. Μυϊκή συστολή στο γραμμωτό μυ και ηλεκτρομυογράφημα
5. Τενόντια αντανάκλαστικά
6. Ηλεκτρικά φαινόμενα στην καρδιά
7. Ηλεκτροκαρδιογράφημα
8. Μέτρηση αρτηριακής πίεσης. Μικροκυκλοφορία
9. Σπυρομέτρηση. Οξυμετρία
10. Μέτρηση βασικού μεταβολισμού. Ανάλυση σύσταση μάζας σώματος
11. Ασκήσεις όρασης και έγχρωμη όραση
12. Μέτρηση οστικής πυκνότητας με υπερήχους
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να γνωρίζουν και να περιγράφουν τις φυσιολογικές λειτουργίες και τους μηχανισμούς αλληλορρυθμίσης του ανθρώπινου οργανισμού σε επίπεδο κυττάρου, ιστού, οργάνου και λειτουργικού συστήματος και να οριοθετούν τις ενδεχόμενες αποκλίσεις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική:

1. Πλέσσας Σ., Κανέλλος Ε. Φυσιολογία του Ανθρώπου 1, Εκδ: Φάρμακον –Τύπος, Αθήνα 1997.
2. Χανιώτης Φ. – Χανιώτης Δ. Φυσιολογία του ανθρώπου. Ιατρικές εκδόσεις Λίτσας.
3. Guyton A. Φυσιολογία του ανθρώπου. Ιατρικές εκδόσεις Λίτσας, Αθήνα 2004.
4. Boron W., Boulreap E. Ιατρική Φυσιολογία. Ιατρικές εκδόσεις Π.Χ. Πασχαλίδης, Αθήνα 2006.
5. Δημουλά Υ. Εργαστηριακός Οδηγός Ασκήσεων Φυσιολογίας του Ανθρώπου, Αθήνα 2007.

Ξενόγλωσση:

1. Despopoulos A., Silbernagl S. Physiology, 5th ed. Thieme, N.Y. USA 2003.
2. Priebe H-J, Skarvan K. Cardiovascular Physiology. BMJ Books, London 2000.
3. Coffman T, Crowley S. Kidney in Hypertension. Hypertension 51:811-816, 2008.
4. Kapitan K. Teaching pulmonary gas exchange physiology. Adv Physiol Educ 32:61-64, 2008.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΣΤΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΥΓΕΙΑΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΓΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	4 (Θεωρία 2, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	5
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	A

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να εξοικειωθούν οι φοιτητές με τα σύγχρονα συστήματα πληροφορικής.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Βασικές έννοιες ΤΠΕ (εισαγωγή, σύντομη ιστορική αναδρομή)
2. Βασικές έννοιες ΤΠΕ (κεντρική μονάδα, βοηθητικές μνήμες, συσκευές εισόδου-εξόδου)
3. Βασικές έννοιες ΤΠΕ (λογισμικό, δεδομένα)
4. Βασικές έννοιες ΤΠΕ (λειτουργικά συστήματα, πακέτα λογισμικού)
5. Βασικές έννοιες ΤΠΕ (επικοινωνίες και δίκτυα)
6. Βασικές έννοιες ΤΠΕ (βασικά ζητήματα ασφάλειας)
7. Η Κοινωνία της Πληροφορίας
8. Οργάνωση Δεδομένων
9. Πληροφοριακά Συστήματα
10. Γενικές εφαρμογές των Π.Σ στην κοινωνία.
11. Εξειδίκευση των Π.Σ. στη συγκεκριμένη επιστημονική και επαγγελματική κατεύθυνση.
12. Εξειδίκευση των Π.Σ. στη συγκεκριμένη επιστημονική και επαγγελματική κατεύθυνση.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Χρήση υπολογιστή
2. Διαχείριση αρχείων (Windows)
3. Βασική επεξεργασία κειμένου (Word)

4. Βασική επεξεργασία κειμένου (Word)
5. Υπηρεσίες διαδικτύου (Internet explorer)
6. Υπηρεσίες διαδικτύου (Outlook Express)
7. Υπολογιστικά φύλλα (Excel, πρώτο μέρος)
8. Υπολογιστικά φύλλα (Excel, δεύτερο μέρος)
9. Υπολογιστικά φύλλα (Excel, τρίτο μέρος)
10. Εφαρμογές στη συγκεκριμένη επιστημονική ή επαγγελματική κατεύθυνση
11. Εφαρμογές στη συγκεκριμένη επιστημονική ή επαγγελματική κατεύθυνση
12. Εφαρμογές στη συγκεκριμένη επιστημονική ή επαγγελματική κατεύθυνση
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα εξοικειωθούν:

- με τις βασικές αρχές και συστήματα πληροφορικής

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Εισαγωγή στην Πληροφορική, Τσουροπλής-Κλημόπουλος, Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, 2005.
2. Χρήση υπολογιστή, Κοίλιας-Καλαφατούδης, Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, Αθήνα, 2007

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑ Ι
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	A

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι η περιγραφή των βασικών αρχών και τύπων κίνησης καθώς και η μεθοδολογία ανάλυσης της ανθρώπινης κίνησης. Επίσης εξετάζονται η δομή των μυϊκών ινών, η μυϊκή συστολή και οι παράγοντες που επηρεάζουν τη φυσιολογία των μυών. Επιπροσθέτως, στο μάθημα αυτό θα αναλυθεί η κατασκευή, και λειτουργία των αρθρώσεων του άνω ημιμορίου του σώματος. Συγκεκριμένα εξετάζονται η τροχιά κίνησης, κινηματική, κινητική και αρθροκινηματική του άνω άκρου. Επιπλέον θα αναλυθούν οι κινήσεις του άνω άκρου κατά την διάρκεια διαφόρων δραστηριοτήτων της καθημερινής ζωής. Τέλος θα αξιολογηθεί η λειτουργική δύναμη και ικανότητα του ανθρώπου μέσω της χρήσης διαφόρων τεχνικών με τα χέρια.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στη Κινησιολογία. Δημιουργία και εξέλιξη κίνησης, τύποι, επίπεδα, και άξονες κίνησης. Μέθοδοι ανάλυσης κίνησης.
2. Κατασκευή και υλικά αρθρώσεων. Είδη και λειτουργία αρθρώσεων, κινητικές αλυσίδες.
3. Ανατομία, Φυσιολογία και Νευροφυσιολογία μυός.
4. Αλληλοεπίδραση μηχανικών και φυσιολογικών παραγόντων στη μυϊκή λειτουργία.
5. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική ωμικής ζώνης.
6. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική ωμικής ζώνης.
7. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική των αρθρώσεων της περιοχής του αγκώνα.
8. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική αρθρώσεων της περιοχής του αγκώνα.
9. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική αρθρώσεων του καρπού και άκρας χείρας.
10. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική αρθρώσεων του καρπού και άκρας χείρας.
11. Ανάλυση σύνθετων κινήσεων.
12. Ανάλυση σύνθετων κινήσεων.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στο εργαστήριο.
2. Παραδείγματα τύπων ανθρώπινης κίνησης σε δραστηριότητες της καθημερινής ζωής και στον αθλητισμό. Επίπεδα και άξονες κίνησης. Μέθοδοι ανάλυσης κίνησης. Ονοματολογία κινήσεων αρθρώσεων του ανθρώπινου σώματος. Παραδείγματα κλειστών και ανοικτών κινητικών αλυσίδων.
3. Ισοτονική και ισομετρική συστολή. Μειομετρική και πλειομετρική συστολή. Παραδείγματα συστολών στην ανθρώπινη στάση και κίνηση.
4. Μυϊκές συστολές με διάφορες ταχύτητες. Ενεργητική και παθητική ανεπάρκεια μυϊκής συστολής.
5. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκά τέστ ωμικής ζώνης.
6. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκά τέστ της περιοχής του αγκώνα.
7. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκά τέστ της περιοχής του αγκώνα.
8. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκά τέστ του καρπού και άκρας χείρας.
9. Παραδείγματα ανάλυσης σύνθετων κινήσεων.
10. Παραδείγματα ανάλυσης σύνθετων κινήσεων.
11. Παραδείγματα ανάλυσης σύνθετων κινήσεων.
12. Παραδείγματα ανάλυσης σύνθετων κινήσεων.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση να:

- Ξεχωρίζει τους διάφορους τύπους της ανθρώπινης κίνησης, επίπεδα και άξονες κίνησης.
- Μπορεί να περιγράψει τη δομή του μυός, μυϊκή συστολή και τη σχέση μεταξύ μηχανικών και φυσιολογικών παραγόντων που επηρεάζουν τη κινητική λειτουργία.
- Γνωρίζει τη δομή, κινήσεις και δυνάμεις που επιδρούν στη περιοχή της ωμικής ζώνης.
- Μπορεί να εξηγήσει τη κατασκευή και λειτουργία των αρθρώσεων του αγκώνα.
- Αντιλαμβάνεται τη πολυπλοκότητα της αρχιτεκτονικής και λειτουργικής δραστηριότητας του καρπού και άκρας χείρας.
- Μπορεί να αναλύσει διάφορα πατέντα κινήσεων και να περιγράψει πρωταγωνιστές, ανταγωνιστές, επικουρικούς και σταθεροποιητές μύες.
- Αναγνωρίζει παθολογικές κινήσεις και να προτείνει τρόπους για τη βελτίωση τους

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Karandji, I.A.: Η Λειτουργική Ανατομική των Αρθρώσεων, Τόμος 1: Άνω Άκρο. Ιατρικές Εκδόσεις Π.Χ. Πασχαλίδης, Αθήνα 2001.

Ξενόγλωσση :

1. Levangie P., and Norkin C. Joint Structure and Function. A Comprehensive Analysis. F.A. Davis Company, Philadelphia, 2005.
2. Smith LK, Weiss EL, and Lehmkuhl LD. Brunnstrom 's Clinical Kinesiology. F.A. Davis Company, Philadelphia, 1996.
3. Hislop HJ, Montgomery J. Έλεγχος της Μυϊκής Λειτουργικής Ικανότητας. Παρισιάνος, Αθήνα, 2001.

Β' ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ

	Β' ΕΞΑΜΗΝΟ	ΚΜ	ΕΜ	Θ	Ε	Σύνολο	ΦΕ	ΠΜ
1.	Ανατομία ΙΙ	ΜΓΥ	Υ	3	2	5	165	6
2.	Παθοφυσιολογία	ΜΓΥ	Υ	3		3	135	5
3.	Τεχνικές Μάλαξης	ΜΕΥ	Υ	3	2	5	165	5
4.	Νευροφυσιολογία	ΜΓΥ	Υ	3		3	135	4
5.	Φυσικά Μέσα	ΜΕΥ	Υ	2	2	4	120	4
6.	Κινησιολογία ΙΙ	ΜΕΥ	Υ	3	2	5	165	6
	Σύνολο			17	8	25	885	30

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΙΙ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΓΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	B

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι η μελέτη της τοπογραφίας, μορφολογίας και αδρής υφής των ιστών, οργάνων και συστημάτων του ανθρώπινου οργανισμού. Στόχος του μαθήματος είναι η απόκτηση της γνώσης της ανατομικής δομής του ανθρώπινου σώματος και η εξοικείωση με τα ανατομικά μέρη που απαρτίζουν το ανθρώπινο σώμα. Το Εργαστηριακό σκέλος συμπληρώνει τη θεωρία και βοηθά τους φοιτητές στην αναγνώριση της τοπογραφίας των ανατομικών περιοχών και των οργάνων του σώματος του ανθρώπου. Για το τμήμα της Εργοθεραπείας επιδιώκεται η αναλυτική περιγραφή του μυοσκελετικού και νευρικού συστήματος και η αδρή περιγραφή των διαφόρων συστημάτων, και κυρίως του αναπνευστικού και κυκλοφορικού συστήματος. Στο δεύτερο τμήμα της Ανατομικής, εξετάζεται διεξοδικά το νευρικό σύστημα, ενώ γίνεται αδρή περιγραφή των διαφόρων συστημάτων εκτός του καρδιοαναπνευστικού, που αναλύονται στο πρώτο μέρος της Ανατομικής.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Κεντρικό νευρικό σύστημα, ημισφαίρια, το στέλεχος. Εγκεφαλικά κέντρα-Σύνδεσμοι ημισφαιρίων.
2. Η παρεγκεφαλίδα, ο προμήκης, και ο νωτιαίος μυελός.
3. Μήνιγγες εγκεφάλου και νωτιαίου μυελού. Αγγεία εγκεφάλου-Εξάγωνο του Willis. Φλεβώδεις κόλποι.
4. Εγκεφαλονωτιαίο υγρό (Ε.Ν.Υ).-Παραγωγή και κυκλοφορία του Ε.Ν.Υ.
5. Περιφερικό νευρικό σύστημα εγκεφαλικές συζυγίες και νωτιαία νεύρα. Αυτόνομο νευρικό σύστημα. Στοιχεία της ανατομίας των αισθητηρίων οργάνων, του δέρματος και των ενδοκρινών αδένων.
6. Περιφερικό νευρικό σύστημα. Αναλυτική περιγραφή των 12 εγκεφαλικών συζυγιών.
7. Νωτιαία νεύρα. Πλέγματα (Αυχενικό-Βραχιόνιο-Οσφυϊκό-Ιερό-Αιδοϊκό-Κοκκυγικό). Αυτόνομο νευρικό σύστημα (Συμπαθητικό-Παρασυμπαθητικό).

8. Πεπτικό σύστημα. Αδρή περιγραφή των οργάνων που απαρτίζουν τον πεπτικό σωλήνα. Πεπτικοί αδένες. Σύντομη περιγραφή του ήπατος-παγκρέατος. Χοληφόρο σύστημα. Σπλήν. Σιελογόνοι αδένες (παρωτίδα-υπογλώσσιος-υπογνάθιος).
9. Ουροποιητικό σύστημα. Σύντομη περιγραφή των τμημάτων του Ουροποιητικού Συστήματος (Νεφροί – νεφρική, πύελος – ουρητήρες -ουροδόχος κύστη - ουρήθρα (ανδρική-γυναικεία).
10. Γεννητικό σύστημα άνδρα. Σύντομη περιγραφή των έξω και έσω γεννητικών οργάνων του άνδρα. Γεννητικό σύστημα γυναίκας. Σύντομη περιγραφή των έξω και έσω γεννητικών οργάνων της γυναίκας. Μαστός.
11. Στοιχειώδης περιγραφή των βασικών ενδοκρινών αδένων.
12. Στοιχεία ανατομίας των αισθητηρίων οργάνων. Οφθαλμός με επικέντρωση στους μυς του οφθαλμού και τα οφθαλμοκινητικά νεύρα – Ούς - Δέρμα.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Για το τμήμα της Φυσιοθεραπείας το εργαστήριο επικεντρώνεται στην επίδειξη του μυοσκελετικού και νευρομυϊκού συστήματος, ενώ γίνεται αδρή περιγραφή και επίδειξη των διαφόρων συστημάτων. Το εργαστηριακό μέρος του μαθήματος περιλαμβάνει επίδειξη του νευρομυϊκού συστήματος, τόσο σε μυοσκελετικά προπλάσματα, όσο και των βασικών ανατομικών περιοχών του ανθρώπινου σώματος, με τα οργανικά συστήματα που περιλαμβάνονται σε αυτά, εκτός του αναπνευστικού και κυκλοφορικού συστήματος, τα οποία καλύπτονται από το πρώτο τμήμα της Ανατομικής.

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στη σπλαγχνολογία. Διαχωρισμός επί του προπλάσματος με τα συναρμολογούμενα όργανα των 9 ανατομικών περιοχών της κοιλιάς. Τοποθέτηση των κοιλιακών οργάνων στις αντίστοιχες ανατομικές περιοχές.
2. Επίδειξη των οργάνων του πεπτικού συστήματος και των μεγάλων πεπτικών αδένων (ήπαρ-πάγκρεας). Τοποθέτηση αυτών στο πρόπλασμα. Επίδειξη των βασικών ανατομικών στοιχείων κάθε οργάνου, του χοληφόρου συστήματος (εξωηπατικού) και των ανατομικών τμημάτων του παγκρέατος.
3. Επίδειξη των οργάνων του ουροποιητικού συστήματος και γεννητικών συστημάτων (άνδρα-γυναίκας). Επίδειξη των ανατομικών σχέσεων και των βασικών ανατομικών σημείων των παραπάνω οργάνων.
4. Επίδειξη των τμημάτων του Νευρικού συστήματος. Επίδειξη των τμημάτων του Κεντρικού νευρικού συστήματος (εγκεφαλικά ημισφαίρια, στέλεχος, παρεγκεφαλίδα και νωτιαίος μυελός). Επίδειξη των βασικών ανατομικών σημείων των τμημάτων του Κ.Ν.Σ.
5. Επίδειξη των τμημάτων του Περιφερικού νευρικού συστήματος. Επίδειξη της πορείας των εγκεφαλικών συζυγιών (τρήματα εγκεφαλικού κρανίου).
6. Επίδειξη των βασικών νεύρων των διαφόρων πλεγμάτων (αυχενικό-βραχιόνιο-οσφυϊκό-ιερό) στο μυϊκό κορμό.
7. Επίδειξη των Αισθητηρίων οργάνων. Επίδειξη των τμημάτων και των βασικών ανατομικών στοιχείων του οργάνου της ακοής (έξω – μέσο - έσω ους).
8. Επίδειξη των τμημάτων και των βασικών ανατομικών στοιχείων του οφθαλμού (βολβός - οφθαλμοκινητικοί μύες - δακρυϊκή συσκευή - βλέφαρα). Επίδειξη του προπλάσματος του δέρματος και των εξαρτημάτων του (τρίχες, σμηγματογόνοι, ιδρωτοποιοί αδένες).

9. Επίδειξη των βασικών αδένων του Ενδοκρινικού συστήματος (θυρεοειδής - παραθυρεοειδείς αδένες - επινεφρίδια).
10. Επαναληπτικό εργαστήριο Νευρομυϊκού Συστήματος. Συνδυασμός νεύρων και μυών. Επίδειξη επιλεγμένων κατηγοριών μυών και νεύρων κατά την κρίση του διδάσκοντος ή επιλογής των σπουδαστών.
11. Επαναληπτικό εργαστήριο Νευρομυϊκού Συστήματος. Συνδυασμός νεύρων και μυών. Επίδειξη επιλεγμένων κατηγοριών μυών και νεύρων κατά την κρίση του διδάσκοντος ή επιλογής των σπουδαστών.
12. Επαναληπτικό εργαστήριο Σπλαγγνολογίας. Επίδειξη επιλεγμένων οργάνων των διαφόρων συστημάτων κατά την κρίση του διδάσκοντος ή επιλογής των σπουδαστών.
13. Αξιολόγηση φοιτητών. Προφορικός τρόπος ή γραπτός τρόπος σύμφωνα με την κρίση του διδάσκοντος.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αναγνωρίζουν και να περιγράφουν τα ανατομικά μέρη του ανθρώπινου σώματος.
- Να τοποθετούν τα διάφορα μέρη του σώματος στο ανθρώπινο πρόπλασμα.
- Να εξοικειωθούν με το ανθρώπινο σώμα και κυρίως με το νευρομυϊκό σύστημα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Καμμάς Αντώνης. Μαθήματα Ανατομικής, 1^η έκδοση, Αθήνα 2006
2. Πισίδης Αλέξανδρος. Ανατομική. Βασικές Γνώσεις, 2^η έκδοση, ΛΥΧΝΟΣ, Αθήνα 2001

Ξενόγλωσση :

1. Rothen, Johannes W. Έγχρωμος άτλας ανατομικής του ανθρώπου, Ιατρικές Εκδόσεις, Π. Χ. Πασχαλίδης, 2006
2. Drake, Richard L. Gray's Anatomy, Ιατρικές Εκδόσεις, Π. Χ. Πασχαλίδης, 2006
3. Putz R. and R. Pabst. Sobotta: Atlas of Human Anatomy, 2 Volume Set, 14th edition, URBAN & FISCHER, 2006
4. Faiz O., Moffat D. Anatomy at a Glance. 1ST edt, ΠΑΡΙΣΙΑΝΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2006
5. Netter Franz H. Atlas of Human Anatomy. Volume 1, 3rd edt, Ιατρικές Εκδόσεις. Π.Χ. Πασχαλίδης, 2004
6. Schunke M./ Schulte E./ Shumacher U. ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, Βασική Περιγραφική Ανατομική Τόμος I "Γενική Ανατομική & Μυοσκελετικό Σύστημα" ,Π.Χ. Πασχαλίδης, 2007
7. Kahle w., Leonhart H., Platzer W.: Colour Atlas and Textbook of Human Anatomy, Georg. Theme, Stuttgart, 1978.
8. Kiss F., Szentagothai J.: Άτλας Ανατομικής του Ανθρώπινου Σώματος, Εκδ. Αθηνάς Ματράγκα, Αθήνα, 1977.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΑΘΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρία
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΓΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	3 ώρες
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	5
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	B

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές την έννοια των παθοφυσιολογικών μηχανισμών που οδηγούν στην εμφάνιση νόσων με στόχο να γνωρίζουν τα αίτια, το υπόστρωμα, και τα αναμενόμενα συμπτώματα νοσηρών καταστάσεων για να συμμετέχουν ουσιαστικά στην παροχή φροντίδας υγείας. Επίσης, στόχος είναι η εκμάθηση της συγκέντρωσης και διαχείρισης πληροφοριών για την παρουσίαση κλινικών περιπτώσεων και επικοινωνία με το ειδικό ιατρικό προσωπικό στην καθ' ημέρα πράξη αλλά και στην ερευνητική διάσταση.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

1. Γενικές αρχές

Επανάληψη φυσιολογικής κυτταρικής βιολογίας και εκμάθηση των συνήθων παθολογικών αλλοιώσεων κυττάρων και ιστών (πχ υπόστροφες αλλοιώσεις, διαταραχές του πολλαπλασιασμού, ατροφία, μορφές ατροφίας, νέκρωση και θάνατος, είδη νέκρωσης, εκφύλιση και είδη αυτής. Ειδικές παθολογικές καταστάσεις ιστών όπως εναποθέσεις ανόργανων ή οργανικών ουσιών, ασβέστωση, ανθράκωση, σιλίκωση, λιθίαση, χρωστικές εναποθέσεις, αιμοσιδήρωση και αιμοχρωμάτωση, ίκτερος, είδη ικτέρου. Αποκατάσταση ιστοπαθολογικών αλλοιώσεων, αναγέννηση των ιστών. Εκμάθηση των βασικών χαρακτηριστικών της υπερπλασίας, υπερτροφίας και μεταπλασίας των ιστών.

Γενετική Νόσος-Παθοφυσιολογία εκλεκτικών γενετικών διαταραχών (πχ ατελής οστεογένεση, φαινυλκετονουρία, εύθραυστον Χ, σύνδρομο Down, κτλ, καθώς και αντανάκλαση του γενομικού προγράμματος στην επιστήμη της παθοφυσιολογίας.

Εκμάθηση Παθοφυσιολογικών μηχανισμών κατά συστήματα

2. Διαταραχές ανοσοποιητικών μηχανισμών-Εκλεκτική Παθοφυσιολογία σε νόσους του ανοσοποιητικού συστήματος (πχ αλλεργική ρινίτις, πρωτογενείς νόσοι ανοσοκαταστολής, νόσοι ενζυματικών ατελειών, AIDS, κλπ).

Αιματολογικές νόσοι (γενετικές, μοριακές, βιοχημικές και φυσιολογικές παράμετροι αιματολογικής λειτουργίας και αρχές της παθοφυσιολογίας των αιματολογικών διαταραχών) Εκλεκτική

Παθοφυσιολογία αιματολογικών νόσων (διαταραχές ερυθρών, λευκών και αιμοπεταλίων-πχ σιδηροπενική και μεγαλοβλαστική αναιμία, θαλασαιμίες, δρεπανοκυτταρική αναιμία, λευκοπενία, ακκοκυτταραιμία, θρομβοπενία και απλαστικές καταστάσεις, υπερπηκτικές διαταραχές.

3. Λοιμώδη νοσήματα-Φλεγμονή, Αίτια φλεγμονής, είδη φλεγμονωδών αντιδράσεων, ιστοπαθολογία φλεγμονής, σημασία αλλά και επιπτώσεις της φλεγμονής. Παθοφυσιολογία εκλεκτικών λοιμωδών νόσων (πχ λοιμώδης ενδοκαρδίτις, μηνιγγίτις, πνευμονία, διάρροια, σήψις, shock κτλ).

Φλεγμονώδεις ρευματολογικές νόσοι (οξείες και χρόνιες) Εκλεκτική Παθοφυσιολογία του συστηματικού ερυθρηματώδους λύκου, των αγγειτίδων, του συνδρόμου Sjogren, της υπερουριχαιμίας (ποδάγρας) κτλ

Νεοπλασίες (μοριακή, βιοχημική και παθοφυσιολογική βάση της νεοπλασίας)-Ταξινόμηση- Παθοφυσιολογία εκλεκτικών νόσων, πχ καρκίνος παχέος εντέρου, μαστού, αιματολογικοί καρκίνοι, συστηματικές νεοπλασίες, καρκίνοι του αναπαραγωγικού συστήματος στον άνδρα και στην γυναίκα).

4. Νόσοι του νευρικού συστήματος (ιστολογία, φυσιολογία, και παθοφυσιολογία των νόσων του ανωτέρω και κατωτέρω κινητικού νευρώνος, της παρεγκεφαλίδος καθώς και σωματοαισθητικά νόσοι αλλά και νόσοι της όρασης και της ακοής-Εκλεκτική Παθοφυσιολογία της νόσου του Parkinson, των επιληψιών, της μυασθένειας Gravis, των ανοιμών τύπου Alzheimer κτλ

5. Δερματικές νόσοι (ανατομία, ιστολογία και φυσιολογία του δέρματος και των κύριων παθοφυσιολογικών αλλοιώσεων επί νόσων αυτού) Εκλεκτική Παθοφυσιολογία της ψωρίασεως, του δερματικού λειχήνος, του πολυμόρφου ερυθήματος, της πέμφιγος, των αγγειτίδων, της δερματίτιδος εξ επαφής, των αλλεργικών δερματίτιδων, του οζώδους ερυθήματος, ακμής καθώς και σαρκοειδώσεως και δερματομυοσίτιδος.

6. Πνευμονικές νόσοι Εκλεκτική Παθοφυσιολογία της χρόνιας βρογχίτιδος και του πνευμονικού παρεγχύματος (ΧΑΠ), του άσθματος, της ίνωσης, του πνευμονικού και καρδιακού οιδήματος και της εμβολής.

Καρδιαγγειακές νόσοι Εκλεκτικοί Παθοφυσιολογικοί μηχανισμοί της γένεσης και εγκατάστασης των αρρυθμιών, της αριστεράς, δεξιάς και ολικής καρδιακής ανεπάρκειας, της αορτικής στένωσης και ανεπάρκειας, της στένωσης και ανεπάρκειας της μιτροειδούς και τριγλώχινης και των συγγενών καρδιοπαθειών. Στεφανιαία νόσος, περικαρδιακή νόσος και παθοφυσιολογικοί μηχανισμοί της αγγειακής νόσου και δη της αθηροσκλήρυνσης, μηχανισμοί γένεσης ιδιοπαθούς και δευτεροπαθούς υπέρτασης και μηχανισμοί γένεσης του shock. Παθοφυσιολογικοί ορμονικοί παράμετροι στην καρδιακή νόσο

7. Νόσοι του μυελού των επινεφριδίων Παθοφυσιολογία της περιφερικής κατεχολαμινικής έκκρισης, φαιοχρωμοκυττώματα.

Νόσοι του φλοιού των επινεφριδίων Ιστολογία, κυτταρική βιολογία, βιοχημεία και ορμονική παραγωγή και έκκριση του φλοιού των επινεφριδίων . Εκλεκτική Παθοφυσιολογία συνδρόμου Cushing, επινεφριδιακής ανεπάρκειας (Addison's), τυχαιωμάτων (incidentalomas), πρωτοπαθούς και δευτεροπαθούς υπεραλδοστερονισμού και υποαλδοστερονισμού.

8. Νεφρικές νόσοι (ιστολογία και κυτταρική βιολογία των νεφρών και της ρύθμισης της νεφρικής λειτουργίας καθώς και των αλλαγών αυτής επί νεφρικών νόσων). Εκλεκτική Παθοφυσιολογία της οξείας και χρόνιας σπειραματονεφρίτιδας, της οξείας και χρόνιας νεφρικής ανεπάρκειας, του νεφρωσικού συνδρόμου, της λιθίασης και του νεφρικού καρκίνου

9. Νόσοι του γαστρεντερικού συστήματος και του ήπατος (γενική ιστολογία και φυσιολογία και παθοφυσιολογία του οισοφάγου, στομάχου, χοληδόχου, λεπτού και παχέος εντέρου –ιστολογία, κυτταρική βιολογία, κυκλοφορία και δυσλειτουργία του ηπατοκυττάρου, πυλαία υπέρταση. Εκλεκτική Παθοφυσιολογία της οισοφαγικής αχαλασίας, ελκους του στομάχου και δωδεκαδακτύλου, γαστροπάρεσης, νόσων της χοληδόχου κύστεως, νόσων και φλεγμονών του λεπτού εντέρου,

ευερέθιστον έντερον, εκκολπωματίτις. Εκλεκτική Παθοφυσιολογία ηπατικών νόσων, όπως οξείας και χρόνιας ηπατίτιδας, κίρρωσης και συστηματικών επιπλοκών αυτής και ηπατικού καρκίνου.

10. Εξωκρινές Πάγκρεας Παθοφυσιολογικοί μηχανισμοί της οξείας και χρόνιας παγκρεατίτιδας, της ανεπάρκειας και του καρκίνου του παγκρέατος.

Ενδοκρινές πάγκρεας Ιστολογία και κυτταρική βιολογία του ενδοκρινούς παγκρέατος. Ορμονική ρύθμιση και ορμονική διαταραχή επί νόσων της ενδοκρινούς μοίρας. Παθοφυσιολογία του σακχαρώδους διαβήτη, καθώς και άλλων νοσολογικών οντοτήτων, όπως ινσουλινώματος, γλυκαγονώματος και σωματινοστατινώματος.

11. Νόσοι των παραθυρεοειδών αδένων και της ομοιουσταςίας του ασβεστίου (ιστολογία και κυτταρική βιολογία των παραθυρεοειδών αδένων, ρύθμιση της ορμονικής έκκρισης και διαταραχές επί νόσου. Παθοφυσιολογία του πρωτοπαθούς και δευτεροπαθούς υπερπαραθυρεοειδισμού, οικογενούς υποκαλσιουρικής υπερασβεστιαμίας, κακοήθους υπερασβεστιαμίας, μυελοειδούς καρκίνου του θυρεοειδούς, οστεομαλακίας. Παθοφυσιολογία των μηχανισμών έναρξης και εγκατάστασης της οστεοπώρωσης

12. Νόσοι του υποθαλάμου και της υπόφυσης Ιστολογία και κυτταρική βιολογία, ορμονικές δράσεις και κλινικές εκδηλώσεις επί διαταραχών του υποθαλάμου και της υπόφυσης. Επεξήγηση των ιδιαιτεροτήτων της υποφυσιακής εμβρυολογίας προς καλύτερη κατανόηση του επικτήτου και γενετικού στοιχείου των νόσων. Εκλεκτική Παθοφυσιολογία των τύπων των υποφυσιακών αδενωμάτων, του υποφυσισμού, της παχυσαρκίας, του αποίου διαβήτη και του συνδρόμου της αντιδιουρητικής ορμόνης (SIADH)

13. Νόσοι του θυρεοειδούς αδένος Ιστολογία, κυτταρική βιολογία, φυσιολογική και παθολογική έκκριση του θυρεοειδούς. Εκλεκτική Παθοφυσιολογία του υπερθυρεοειδισμού, τύπων υπερθυρεοειδισμού (ιδιαίτερα νόσο Graves), υποθυρεοειδισμού, θυρεοειδίτιδων (ιδιαίτερα Hashimoto), βρογχοκήλης, όζων και νεοπλασμάτων

14. Νόσοι του άρρενος και θήλεος αναπαραγωγικού συστήματος Ιστολογία, κυτταρική βιολογία και ορμονική έκκριση και των δύο συστημάτων. Εκλεκτική Παθοφυσιολογία ωθητικών διαταραχών και κύκλου, παθήσεων μήτρας, εγκυμοσύνης και γαλουχίας. Υπογονιμότητα στον άνδρα και στην γυναίκα, υπερπλασία του προστάτη στον άνδρα κτλ.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να γνωρίζουν τους παθοφυσιολογικούς μηχανισμούς που διέπουν τα διάφορα νοσήματα στην γένεση και την συμπτωματολογία τους καθώς και την εξέλιξή τους
- Να παρουσιάζουν αλλά και να συμβάλλουν στην επίλυση διαγνωστικών και θεραπευτικών προβλημάτων με την συνεργασία του ιατρικού προσωπικού.
- Να συνεισφέρουν ουσιαστικά στην πρόληψη, θεραπεία και αποκατάσταση των νοσημάτων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική: Νοσολογία-Παθολογία

1. Χανιώτης Φ., Χανιώτης Δ. «Νοσολογία – Παθολογία» (τόμος Α', Β', Γ', Δ'), εκδόσεις Λίτσας, 2002.
2. Kumar P. and Clark M.: «Παθολογία» (2 τόμοι), Ιατρικές Εκδόσεις Λίτσας, Αθήνα 2007.
3. Runge M., Greganti M., F. Netter : Παθολογία (2 τόμοι) εκδόσεις Π.Χ. Πασχαλίδης, Αθήνα 2006.
4. Epstein-Perkin-de Bono-Cookson. «Κλινική Εξέταση». Ιατρικές Εκδόσεις Λίτσας, Αθήνα 2000.
5. Hope R.A., et.al : Oxford Handbook Κλινικής Ιατρικής. Ιατρικές Εκδόσεις Λίτσας, Αθήνα 2002.

6. Έγχρωμος Άτλας Παθοφυσιολογίας-Silbernagl and Lang Thieme Editions, NY, -Μετάφραση

Ξενογλώσση : Medicine and Pathophysiology

1. McPhee S, Canong W : Pathophysiology of disease : An introduction to Clinical Medicine, The McGraw-Hill Companies Inc, N.Y. USA, fifth edition, 2006
2. McPhee S., Papadakis M. "Current Medical Diagnosis & Treatment 2008" 47th International edition. The McGraw-Hill Companies Inc., N.Y. USA 2008
3. Fauci A., et.al. "HARRISON'S. Principles of Internal Medicine", 17th edition. The McGraw-Hill Companies Inc., N.Y. USA 2008
4. Colour Atlas of Pathophysiology-Silbernagl and Lang Thieme Editions, NY

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΑΛΑΞΗΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (3 Θεωρία, 2 Εργαστήριο)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	5
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	B

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος των τεχνικών μάλαξης είναι η κατάρτιση των σπουδαστών σε θέματα που αφορούν την αξιολόγηση και στην αντιμετώπιση προβλημάτων των μαλακών μορίων. Οι σπουδαστές διδάσκονται το ρόλο και την συμβολή των τεχνικών μάλαξης στην βελτίωση των δυσλειτουργιών που αφορούν στο δέρμα, στις περιτονίες, στο μυοτενόντιο σύστημα, στο περιφερικό κυκλοφορικό και λεμφικό σύστημα. Οι εξειδικευμένες ενότητες που αποτελούν τη διδακτέα ύλη του μαθήματος εστιάζονται κυρίως α) στην κατανόηση των φυσιολογικών και βιολογικών αποτελεσμάτων των διαφόρων τεχνικών β) στην αντίληψη των βασικών αρχών σωστής εφαρμογής των διαφόρων τεχνικών γ) στην αναγνώριση των ενδείξεων και αντενδείξεων ανάλογα με την νοσολογική οντότητα και τους θεραπευτικούς στόχους, δ) στην εξάσκηση ανάπτυξης κριτηρίων επιλογής εφαρμογής των κατάλληλων τεχνικών σε παθήσεις όπως: επώδυνα σύνδρομα γενικά ή τοπικά, μετατραυματικά προβλήματα, προβλήματα κυκλοφορίας άνω και κάτω άκρων, αναπνευστικά προβλήματα και ψυχογενείς καταστάσεις. Επίσης, εξασκούνται σε ειδικά θεραπευτικά σχήματα που αφορούν στην μεμονωμένη ή και συνδυασμένη εφαρμογή της κλασσικής μάλαξης (θωπείες, ζυμώματα, ανατρίψεις, κλπ), εν τω βάθει εγκάρσια τριβή, μάλαξη συνδετικού ιστού, λειτουργική μάλαξη, μάλαξη αντανεκλαστικών σημείων και μάλαξη λεμφικού συστήματος (βλέπε αναλυτικό πρόγραμμα ύλης του μαθήματος).

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στις Τεχνικές Μάλαξης. α) Ιστορική αναδρομή των Τεχνικών μάλαξης β) Βασικές αρχές εφαρμογής τεχνικών κλασσικής μάλαξης γ) Εισαγωγή στους θεραπευτικούς στόχους της μάλαξης
2. Περιγραφή και ανάλυση του δέρματος σε σχέση με την μάλαξη α) Ανατομικά και λειτουργικά στοιχεία του δέρματος β) Δέρμα και νευρικός ιστός γ) Η έννοια του πόνου και η αναχαίτισή του

3. Περιγραφή και ανάλυση του μυοτενόντιου και κυκλοφορικού συστήματος. α) Μάλαξη και μυοτενόντιο σύστημα, β) Μάλαξη και κυκλοφορικό σύστημα, γ) Ενδείξεις αντενδείξεις, δ) Θεραπευτικά αποτελέσματα.
4. Τεχνικές κλασσικής μάλαξης. α) Τεχνικά σημεία εφαρμογής, β) Θωπείες, ανατρίψεις, ζυμώματα γ) πιέσεις, δονήσεις, πλήξεις, γ) Ψηλάφηση
5. Ειδικές τεχνικές μάλαξης. α) Εν τω βάθει εγκάρσια τριβή β) Μάλαξη ουλώδους ιστού γ) Λειτουργική μάλαξη δ) Ενδείξεις και αντενδείξεις ε) Θεραπευτικά αποτελέσματα
6. Μάλαξη συνδετικού ιστού. α) Τεχνικές μάλαξης συνδετικού ιστού β) Ενδείξεις και αντενδείξεις γ) Θεραπευτικά αποτελέσματα
7. Λεμφική μάλαξη α) Τεχνικές λεμφικής μάλαξης β) Ενδείξεις και αντενδείξεις γ) Θεραπευτικά αποτελέσματα
8. Μάλαξη αντανάκλαστικών σημείων. α) Τεχνικές – χειρισμοί ερεθισμού αντανάκλαστικών σημείων β) Ενδείξεις και αντενδείξεις γ) Θεραπευτικά αποτελέσματα. Μάλαξη στην κοιλιά
9. Μάλαξη στον αθλητισμό. α) Επίδραση της μάλαξης στην αθλητική δραστηριότητα β) Ενδείξεις και αντενδείξεις γ) Θεραπευτικά αποτελέσματα
10. Μάλαξη και ψυχογενείς παράγοντες α) Ψυχολογική επίδραση της μάλαξης β) Ενδείξεις και αντενδείξεις γ) Θεραπευτικά αποτελέσματα
11. Μάλαξη και Σπονδυλική Στήλη α) Ενδεικτικές εφαρμογές σε προβλήματα σπονδυλικής στήλης β) Κριτήρια επιλογής τεχνικής μάλαξης γ) Θεραπευτικά σχήματα
12. Μάλαξη άνω και κάτω άκρων α) Ενδεικτικές εφαρμογές σε προβλήματα σπονδυλικής στήλης β) Κριτήρια επιλογής τεχνικής μάλαξης γ) Θεραπευτικά σχήματα
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Ψηλάφηση α) Ψηλάφηση δέρματος, μυών, τενόντων β) Αξιολόγηση ευρημάτων
2. Εφαρμογή τεχνικών κλασσικής μάλαξης α) Θωπείες, πιέσεις, ανατρίψεις, ζυμώματα β) Εφαρμογή στα άνω και κάτω άκρα
3. Εφαρμογή τεχνικών κλασσικής μάλαξης α) Δονήσεις, πλήξεις, πελεκισμοί, κονδυλισμοί, δακτυλισμοί, ραπίσματα β) Εφαρμογή στα άνω και κάτω άκρα
4. Εφαρμογή τεχνικών κλασσικής μάλαξης στην Σπονδυλική στήλη
5. Εφαρμογή τεχνικών μάλαξης στον αθλητισμό. Εφαρμογές σε ειδικά προβλήματα
Ενδιάμεση αξιολόγηση φοιτητών
6. Λειτουργική και εν τω βάθει μάλαξη α) Εφαρμογές της εν τω βάθει μάλαξης β) Εφαρμογές λειτουργικής μάλαξης γ) Εφαρμογές τεχνικών μάλαξης για κινητοποίηση του ουλώδους ιστού
7. Λειτουργική μάλαξη α) Εφαρμογές στα κάτω άκρα β) Εφαρμογές στην σπονδυλική στήλη
8. Μάλαξη συνδετικού ιστού α) Αξιολόγηση προβλημάτων συνδετικού ιστού.
9. Μάλαξη συνδετικού ιστού β) Εφαρμογές σε ειδικά προβλήματα
10. Λεμφική μάλαξη α) Αξιολόγηση προβλημάτων λεμφικού συστήματος β) Εφαρμογές σε ειδικά προβλήματα
11. Μάλαξη αντανάκλαστικών σημείων α) Εφαρμογή ειδικών χειρισμών αντανάκλαστικών σημείων στον κορμό β) Εφαρμογή ειδικών χειρισμών αντανάκλαστικών σημείων στα άνω και κάτω άκρα
12. Μάλαξη στην κοιλιακή χώρα α) Αξιολόγηση γ) Εφαρμογή
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να κατανοήσουν την ευεργετική επίδραση της μάλιαξης στα διάφορα συστήματα
- Να αναπτύξουν βασικές ικανότητες στην αξιολόγηση και στα κριτήρια επιλογής των διαφόρων τεχνικών
- Να αναπτύξουν βασικές ικανότητες στην αναγνώριση των ενδείξεων και αντενδείξεων κατά την εφαρμογή των θεραπευτικών σχημάτων
- Να αναπτύξουν την κριτική σκέψη που χρειάζεται για την εφαρμογή της θεραπευτικής μάλιαξης με τα άλλα φυσικοθεραπευτικά μέσα και μεθόδους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Δ. Σφρατσιώρης, «ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΜΑΛΙΑΞΗ», εκδόσεις D.K.S, 2003.
2. Β. Σακελλάρη, «Τεχνικές Μάλιαξης», ΤΕΙ ΛΑΜΙΑΣ, 2005.

Ξενόγλωσση :

1. Beard, G and Wood, E (1997): Massage: Principles and technique. Sanders, WB, Philadelphia
2. Cantu, RJ and Grodin, AJ (1992): Myofascial manipulation. Therapy and clinical application. Aspen Publication, Gaithersburg, MD
3. Dicke, E, Schliack, H and Wolf, A (1978): A manual of reflexive therapy of the connective tissue. Sidney's Simon Publishers, Scarsdale, NY
4. Tappan, EM (1978): Healing massage technique: a study of eastern and western methods. Reston Publishing Co, Reston, VA
5. Cassar M,P, (1999) Handbook of Massage therapy, Butterworth-Heinemann
6. Hudson Maxwell C.(1999) , "Massage" , Dorling Kindersley lim. London

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΝΕΥΡΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΓΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 3
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ (ECTS)	4
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	B

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές την φυσιολογία του Νευρικού συστήματος και την Παθολογία της λειτουργίας του. Να αποκτήσουν δεξιότητες σχετικά με τις διαγνωστικές και θεραπευτικές μεθόδους και τεχνικές.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Μοριακή Νευροφυσιολογία. Το δυναμικό ηρεμίας και ενέργειας της μεμβράνης - Η νευρομεταβίβαση και η μετάδοση της πληροφορίας -Νευροδιαβιβαστές - Νευροτροποποιητές
2. Ινοτροπικοί υποδοχείς - Δράση των υποδοχέων - Ο ρόλος του ασβεστίου(Ca^{++}) - Οι πρωτεΐνες G και οι πρωτεϊνικές κινάσες - Είδη συνάψεων
3. Η μετάδοση της πληροφορίας και τα νευρωνικά δίκτυα Εισαγωγή - Άθροιση - Χωρική άθροιση - Απόκλιση - Φαινόμενο φραγής - Αναστολή.
4. Αλληλένδετη αναστολή. Ανασταλτική ανάδραση. Ενίσχυση άλλες ιδιότητες της συναπτικής δραστηριότητας
5. Αισθητικότητα. Αισθητικοί υποδοχείς Διακρίσεις των υποδοχέων - Ανατομία των υποδοχέων - Προσαρμογή ή εξοικείωση
6. Υποδοχείς μυών - τενόντων - Η αντίληψη των αισθητικών ερεθισμάτων
7. Κινητικότητα Πυραμιδικό , Εξωπυραμιδικό Σύστημα - Παρεγκεφαλιδικό - Ρύθμιση της λειτουργίας των νωτιαίων κινητικών νευρώνων
8. Η ηλεκτροδιέγερση των νευρώνων Κινητικές κι αισθητικές ταχύτητες αγωγής νευρών - Σωματοαισθητικά προκλητά δυναμικά Ηλεκτροθεραπεία παρέσεων περιφερικών νευρών
9. Διαδερμική ηλεκτροαναλγησία(TENS) - Ηλεκτροδιέγερση της σπονδυλικής στήλης - Ιοντοφόρηση, ηλεκτροθεραπεία - άλλες εφαρμογές ηλεκτρικού ρεύματος

10. Νευρομυϊκή σύναψη και μυϊκή σύσπαση -Νευρομυϊκή σύναψη - Μυϊκή σύσπαση ή αναστολή - Η κινητική μονάδα - Το σύστημα μυάρθρωσης
11. Άλγος, Χρόνιο άλγος. Η αναχαίτιση του πόνου.
12. Θερμότητα. Θεραπευτικές μέθοδοι. Ψύχος. Θεραπευτικές εφαρμογές. Μέθοδοι εφαρμογής.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αναγνωρίζουν την παθοφυσιολογία του νευρικού συστήματος
- Να αξιολογούν τον ασθενή και να εφαρμόζουν θεραπευτικές μεθόδους και τεχνικές στην αποκατάσταση των παθήσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε., Νευρολογία, τόμοι 2, εκδόσεις Παρισιάνου
2. ΦΩΤΙΟΥ Φ., Ηλεκτροφυσιολογικές και οπτικές μέθοδοι διερεύνησης Εκδόσεις Παρισιάνου

Ξενόγλωσση :

1. ADAMS & VICTOR'S, Νευρολογία, τόμοι 3, Ιατρικές εκδόσεις Πασχαλίδη

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΣΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό και Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	4 (Θεωρία 2, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	4
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	B

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές τις επιδράσεις των φυσικών μέσων και της εφαρμογής των υπερήχων και των διαθερμιών στον ανθρώπινο οργανισμό, όπως και να αποκτήσουν δεξιότητες σχετικά με τα θεραπευτικά σχήματα εφαρμογής τους σε διάφορες παθήσεις και σύνδρομα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Θερμοθεραπεία- Φυσική επιστήμη και θερμοθεραπεία- Φυσιολογικές αντιδράσεις στην αύξηση της θερμοκρασίας- Γενικές ενδείξεις – αντενδείξεις θερμοθεραπείας- Ιαματικά λουτρά
2. Επιφανειακή θερμοθεραπεία: α) ακτινοβολούμενη θερμότητα – φωτεινή / μη φωτεινή γεννήτρια υπέρυθρης ακτινοβολίας β) θερμά επιθέματα
3. Επιφανειακή θερμοθεραπεία: γ) παραφινόλουτρο δ) δινόλουτρο.
4. Εν τω βάθει θερμοθεραπεία: α) διαθερμίες βραχέων κυμάτων: μέθοδος πεδίου πυκνωτή - μέθοδος ηλεκτρομαγνητικού πεδίου. β) διαθερμίες μικροκυμάτων, γ) ενδείξεις –αντενδείξεις διαθερμιών
5. Υπέρηχοι - Βιοφυσική υπερήχων – Αποτελέσματα εφαρμογών υπερήχων – Επίδραση υπερήχων στους ιστούς
6. Ανάλυση τεχνικών παραμέτρων υπερήχων - Ενδείξεις - αντενδείξεις υπερήχων-Υπέρηχοι και μυϊκός ηλεκτρικός ερεθισμός – Φωνοφόρηση.
7. Κρυοθεραπεία – Φυσιολογικές αντιδράσεις στη μείωση της θερμοκρασίας – Σκοπός-αποτελέσματα κρυοθεραπείας– Ενδείξεις – αντενδείξεις κρυοθεραπείας
8. Θερμοθεραπεία έναντι Κρυοθεραπείας
9. Θεραπευτικά Σχήματα: Περιεκτικό θεραπευτικό σχήμα - Ποιοτικό θεραπευτικό σχήμα

10. Μαγνητικά πεδία- Θεραπευτικές ιδιότητες- Φυσιολογικές επιδράσεις στους ιστούς - Οδηγίες Εφαρμογής – Ενδείξεις - Αντενδείξεις
11. Θεραπευτικά σχήματα: α) σε οξεία, υποξεία και χρόνια παθολογική κατάσταση, β) κυρίαρχα και δευτερεύοντα συμπτώματα Θεραπευτικά σχήματα: γ) χαρακτήρας θεραπευτικών σχημάτων (αναλγητικά μέσα, σπασμολυτικά μέσα, αποιδηματικά, μέσα για την ελάττωση της σκληρότητας μιας άρθρωσης, μέτρα ενίσχυσης της μυϊκής δύναμης και καθυστέρησης της μυϊκής ατροφίας)
12. Θεραπευτικά σχήματα: δ) πρωτογενής- δευτερογενής δράση μέσων, ε) σειρά εφαρμογής θεραπευτικών πράξεων- πρωτόκολλα θεραπείας
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εφαρμογή θερμών επιθεμάτων – Ενδείξεις – αντενδείξεις
2. Εφαρμογή υπερύθρων ακτινοβολιών – Ενδείξεις - αντενδείξεις
3. Εφαρμογή παραφινόλουτρων / δινόλουτρων – Ενδείξεις– αντενδείξεις – Εφαρμογή - φυσικών μέσων σε ιαματικά λουτρά
4. Μέθοδοι - Εφαρμογή κρυοθεραπείας – Ενδείξεις – αντενδείξεις
5. Θεραπευτικά σχήματα εφαρμογής επιφανειακής θερμοθεραπείας ή κρυοθεραπείας: Κρυοθεραπεία έναντι θερμοθεραπείας
6. Ενδιάμεση αξιολόγηση
7. Τεχνικές εφαρμογής διαθερμιών - α) διαθερμίες βραχέων κυμάτων – μέθοδος πεδίου πυκνωτή - μέθοδος ηλεκτρομαγνητικού πεδίου
8. Τεχνικές εφαρμογής διαθερμιών - β) διαθερμίες μικροκυμάτων
9. Θεραπευτικά σχήματα εφαρμογής διαθερμιών - Ενδείξεις – αντενδείξεις διαθερμιών
10. Τεχνικές εφαρμογής υπερήχων - Τεχνικές εφαρμογής υπερήχων με μυϊκό ηλεκτρικό ερεθισμό – Τεχνικές εφαρμογής φωνοφόρησης. Ενδείξεις - αντενδείξεις υπερήχων
11. Εφαρμογή Μαγνητικών πεδίων- Παράμετροι- Τεχνικές εφαρμογής
12. Θεραπευτικά σχήματα εφαρμογής φυσικών μέσων – υπερήχων - διαθερμιών σε οξεία, υποξεία και χρόνια παθολογική κατάσταση - Σειρά εφαρμογής θεραπευτικών πράξεων- πρωτόκολλα θεραπείας σε διάφορες παθήσεις-σύνδρομα.
13. Τελική αξιολόγηση

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να γνωρίζουν τις επιδράσεις των φυσικών μέσων στον ανθρώπινο οργανισμό
- Να επιλέγουν τα κατάλληλα θεραπευτικά σχήματα εφαρμογής φυσικών μέσων, ανάλογα με την πάθηση
- Να χειρίζονται τις διαφορετικές συσκευές θερμοθεραπείας, κρυοθεραπείας, διαθερμιών, υπερήχων και μαγνητικών πεδίων

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Π. Γιόκαρης, Θεραπευτικά σχήματα- Κλινική Ηλεκτροθεραπεία, εκδ. Γράμμα, Αθήνα 2007

2. Ε. Φραγκοράπτης, Εφαρμοσμένη Ηλεκτροθεραπεία, εκδ. Γεωργακίδου, 1994

Ξενόγλωσση :

1. Holman J P, Heat Transfer, ed. McGraw- Hill, NY, 1976
2. Wolf S, Electrotherapy, Churchill Livingstone, 1981
3. Nelson R, Currier D, Clinical Electrotherapy, Appleton and Lange, 1987

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑ ΙΙ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	B

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να αναλύσει την κατασκευή και λειτουργία των αρθρώσεων του κάτω ημιμορίου του σώματος. Συγκεκριμένα εξετάζονται η τροχιά κίνησης, η κινηματική, κινητική και αρθροκινηματική της σπονδυλικής στήλης, της πυελικής ζώνης και του κάτω άκρου. Επιπλέον θα αναλυθούν οι κινήσεις του κάτω άκρου, της σπονδυλικής στήλης και της πυελικής ζώνης κατά την διάρκεια διαφόρων δραστηριοτήτων της καθημερινής ζωής. Τέλος θα αξιολογηθεί η λειτουργική δύναμη και ικανότητα του ανθρώπου μέσω της χρήσης διαφόρων τεχνικών με τα χέρια.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στη Κινησιολογία ΙΙ. Κατασκευή και κινηματική της σπονδυλικής στήλης.
2. Δομή και λειτουργία του αυχένα. Κατασκευή και λειτουργία του θώρακα. Μηχανική ανάλυση της αναπνοής.
3. Κατασκευή και λειτουργία της οσφύος.
4. Κατασκευή και λειτουργία της πυελικής ζώνης.
5. Κατασκευή και λειτουργία της πυελικής ζώνης.
6. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική της άρθρωσης του ισχίου.
7. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική των αρθρώσεων της περιοχής του γόνατος.
8. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική των αρθρώσεων της περιοχής του γόνατος.
9. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική της ποδοκνημικής και των αρθρώσεων του άκρου πόδα.
10. Κατασκευή, κινηματική, αρθροκινηματική και κινητική της ποδοκνημικής και των αρθρώσεων του άκρου πόδα.

11. Ανάλυση ανθρώπινης βάρδισης.
12. Ανάλυση σύνθετων κινήσεων.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στο εργαστήριο της Κινησιολογίας ΙΙ.
2. Ψηλάφηση, έλεγχος κατασκευής (καμπυλών) και κινήσεων της σπονδυλικής στήλης. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες του αυχένα. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες του θώρακα. Μηχανική ανάλυση της αναπνοής.
3. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες της οσφύος.
4. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες της πυελικής ζώνης.
5. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες της πυελικής ζώνης.
6. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες του ισχίου.
7. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες της περιοχής του γόνατος.
8. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες της περιοχής του γόνατος.
9. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες του άκρου πόδα.
10. Ψηλάφηση, ανάλυση κινήσεων και μυϊκές δοκιμασίες του άκρου πόδα.
11. Ανάλυση ανθρώπινης βάρδισης.
12. Ανάλυση σύνθετων κινήσεων.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος ο φοιτητής θα είναι σε θέση να:

- Είναι ικανός να περιγράψει τη κατασκευή και κινηματική των αρθρώσεων της σπονδυλικής στήλης και πυελικής ζώνης.
- Γνωρίζει τη δομή, κινήσεις και δυνάμεις που επιδρούν στη άρθρωση του ισχίου.
- Μπορεί να εξηγήσει τη κατασκευή και λειτουργία των αρθρώσεων του γόνατος.
- Αντιλαμβάνεται τη πολυπλοκότητα της αρχιτεκτονικής και λειτουργικής δραστηριότητας της ποδοκνημικής και άκρου πόδα.
- Μπορεί να αναλύσει διάφορα πατέντα κινήσεων και να περιγράψει πρωταγωνιστές, ανταγωνιστές, επικουρικούς και σταθεροποιούς μύες.
- Μπορεί να περιγράψει τη φυσιολογική βάρδιση, να αναγνωρίζει παθολογικές κινήσεις και να προτείνει τρόπους για τη βελτίωση τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Karandji, I.A.: Η Λειτουργική Ανατομική των Αρθρώσεων, Τόμος 1: Κάτω Άκρο. Ιατρικές Εκδόσεις Π.Χ. Πασχαλίδης, Αθήνα 2001.
2. Karandji, I.A.: Η Λειτουργική Ανατομική των Αρθρώσεων, Τόμος 1: Ο Κορμός και η Σπονδυλική Στήλη. Ιατρικές Εκδόσεις Π.Χ. Πασχαλίδης, Αθήνα 2001.

Ξενόγλωσση :

1. Levangie P., and Norkin C. Joint Structure and Function. A Comprehensive Analysis. F.A. Davis Company, Philadelphia, 2005.
2. Smith LK, Weiss EL, and Lehmkuhl LD. Brunnstrom 's Clinical Kinesiology. F.A. Davis Company, Philadelphia, 1996.
3. Hislop HJ, Montgomery J. Έλεγχος της Μυϊκής Λειτουργικής Ικανότητας. Παρισιάνος, Αθήνα, 2001.

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ

	Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ	ΚΜ	ΕΜ	Θ	Ε	Σύνολο	ΦΕ	ΠΜ
1.	Στοιχεία Διαγνωστικής Απεικόνισης	ΜΕΥ	Υ	2		2	90	3
2.	Παθολογία	ΜΓΥ	Υ	4		4	180	6
3.	Νευρολογία	ΜΓΥ	Υ	3		3	135	5
4.	Κινησιοθεραπεία	ΜΕΥ	Υ	3	2	5	165	5
5.	Βιολογική Μηχανική –Εργονομία	ΜΕΥ	Υ	3	2	5	165	5
6.	Ορθοπαιδική	ΜΓΥ	Υ	4		4	180	6
	Σύνολο			19	4	23	915	30

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Γ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να παρουσιάσει στους σπουδαστές τις μεθόδους και τα συστήματα Ιατρικών Απεικονίσεων καθώς και τις δυνατότητες διάγνωσης και θεραπείας που υλοποιούνται στα Τμήματα Απεικονίσεων.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Ιατρική Απεικόνιση με χρήση ιονιζουσών ακτινοβολιών
2. Ιατρική Απεικόνιση με χρήση μη ιονιζουσών ακτινοβολιών
3. Επεμβατικές πράξεις στο Τμήμα Απεικονίσεων (διαγνωστικές, θεραπευτικές)
4. Απεικόνιση παθήσεων Θώρακα – Μεσοθωρακίου
5. Απεικόνιση παθήσεων κοιλίας – πεπτικό σύστημα
6. Απεικόνιση παθήσεων κοιλίας – ουροποιητικό σύστημα
7. Απεικόνιση κρανίου - σπονδυλικής στήλης και νευρικού συστήματος
8. Απεικόνιση θωρακικού κλωβού – ωμικής ζώνης και άνω άκρου
9. Απεικόνιση λεκάνης – ισχίων και κάτω άκρου
10. Απεικόνιση καταγμάτων
11. Απεικόνιση αρθρώσεων και εκφυλιστικών νόσων του μυοσκελετικού συστήματος
12. Απεικόνιση των φλεγμονών και των νεοπλασιών με έμφαση στο μυοσκελετικό σύστημα
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα εξοικειωθούν:

- με τις βασικές αρχές και συστήματα Ιατρικών Απεικονίσεων και τις πιο συχνά χρησιμοποιούμενες εξετάσεις.

- με τις αδρές διαφορές μεταξύ των μεθόδων απεικόνισης καθώς και τη συνδυασμένη χρήση τους ώστε να επιτευχθεί ικανοποιητική απόδοση ανατομικών δομών και τύπων παθολογίας.
- με την ακτινοανατομία και με μερικές αδρές παθολογικές εικόνες
- με τις επεμβατικές πράξεις που εκτελούνται στα απεικονιστικά τμήματα με έμφαση σε αυτές που έχουν ευρύτερη εφαρμογή σε παθήσεις σχετικές προς την ειδικότητά τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Γαλανόπουλος Ν. – Στυλιάρης Λ. Βασική Ακτινολογία. Επιστημονικές Εκδόσεις Παρισιάνου Α.Ε., 2005, ISBN: 960-394-339-8
2. Anke Lasserre - Ludwig Blohm. Εγχειρίδιο Ακτινολογίας. Εκδόσεις Παρισιάνου Α.Ε., 2007, ISBN: 978-960-394-495-9
3. Αλειφερόπουλος Δημήτριος. Οστά και Αρθρώσεις για Τεχνολόγους – Ακτινολόγους. Ιατρικές εκδόσεις Λίτσας, 2003, ISBN:960-372-061-5
4. Μπενάκης Βιργίλιος. Εισαγωγή στην Ακτινοδιαγνωστική Απεικονιστική. Ιατρικές Εκδόσεις Λίτσας, 1997, ISBN:960-90471-0-6

Ξενόγλωσση :

1. Eisenberg RL, Johnson NM. Comprehensive Radiographic Pathology. 4th ed. St. Louis, Mo: Mosby; 2007. ISBN: 0323036244
2. Eisenberg RL, Johnson NM., Workbook for Comprehensive Radiographic Pathology. 4th ed. St. Louis, Mo: Mosby; 2007. ISBN: 0323042198
3. Mace JD, Kowalczyk N. Radiographic pathology for technologists. 3rd ed, Mosby, 1998. ISBN 0815145683
4. The Royal College of Radiologists. Making the best use of a Department of Clinical Radiology: Guidelines for doctors. 5th ed. The Royal College of Radiologists, 2003. ISBN 1 8725 99 88 5

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΓΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 4
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Γ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές την έννοια της νόσου, τα αίτια, την κλινική εικόνα και την πορεία των νοσημάτων και να συμμετέχουν στην θεραπεία τους. Στόχος είναι να γνωρίζουν και να διακρίνουν οι φοιτητές τα σημαντικότερα στοιχεία κάθε νοσήματος σε προγνωστικό, διαγνωστικό και θεραπευτικό επίπεδο και να συμβάλλουν κατάλληλα στην παρεχόμενη φροντίδα υγείας.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγικές έννοιες υγείας – νόσου - πρόληψης. Μεθοδολογία προσέγγισης του αρρώστου. Ιστορικό - Κλινική εξέταση – Διάγνωση. Το αμυντικό μας σύστημα. Εισαγωγικές έννοιες ανοσίας Γενικά αίτια νόσων.
2. Έννοια Λοιμώδους νοσήματος. Λοιμώξεις από βακτήρια και ιούς. Πρόληψη – Εμβόλια. Έννοια Νοσοκομειακής λοίμωξης – Μικροβιακή αντοχή. Έννοια Καιροσκοπικής (Ευκαιριακής) λοίμωξης. Στρεπτοκοκκικές – Σταφυλοκοκκικές λοιμώξεις. Λοιμώδης μονοπυρήνωση. Σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα. AIDS. Ιογενείς ηπατίτιδες. Νέες λοιμώξεις. Ιλαρά, Ερυθρά, Παρωτίτιδα, Ανεμευλογιά. Κοκκύτης. Πολιομυελίτιδα. Διφθερίτιδα. Τέτανος. Μηνιγγίτιδες. Φυματίωση. Βρουκέλλωση. Σαλμονελλώσεις. Λείσμανίαση. Ελονοσία. Τοξοπλάσμωση. Λιστερίωση. Λεπτοσπείρωση. Άνθρακας. Χολέρα. Μύκητες. Έλμινθες.
3. Νοσήματα αίματος. Γενικές γνώσεις. Ορισμοί. Τρόποι εξέτασης ερυθρών, λευκών αιμοσφαιρίων, αιμοπεταλίων. Αναιμίες: Σιδηροπενική αναιμία, μεγαλοβλαστική αναιμία, αιμολυτικές αναιμίες, αιμοσφαιρινοπάθειες, απλαστική αναιμία. Παθήσεις λευκών αιμοσφαιρίων. Έννοια της ανοσοκαταστολής. Λευχαιμίες - Λεμφώματα. Διαταραχές ανοσοσφαιρινών – Πολλαπλούν μυέλωμα Διαταραχές πήξεως. Αιμορροφιλία. Ομάδες αίματος και μεταγγίσεις.
4. Νοσήματα αναπνευστικού συστήματος: Γενικές γνώσεις – Συνήθη συμπτώματα. Εξεταστικές μέθοδοι αναπνευστικών παθήσεων. Αναπνευστική ανεπάρκεια. Χρόνια Αποφρακτική

Πνευμονοπάθεια (ΧΑΠ). Βρογχικό άσθμα. Υπνική άπνοια. ARDS. Καρκίνος πνεύμονα. Πνευμονική εμβολή. Πνευμονία. Πνευμοθώρακας, ατελεκτασία, βρογχεκτασία. Πλευρίτιδα. Πνευμονοκονιώσεις.

5. Παθήσεις ουροποιογεννητικού : Γενικά. Εξέταση ούρων - Τρόποι ελέγχου νεφρικής λειτουργίας. Νεφρική ανεπάρκεια (οξεία – χρόνια). Σπειραμετονεφρίτιδες. Νεφρωσικό σύνδρομο. Ουρολοίμωξη. Πυελονεφρίτιδα. Ουρολιθίαση. Παθήσεις προστάτη. Όγκοι νεφρού – κύστεως.
6. Κυριότερα νοσήματα πεπτικού συστήματος : Γενικές γνώσεις. Μέθοδοι εξέτασης – Διαγνωστικές δοκιμασίες. Πεπτικό έλκος. Γαστροοισοφαγική παλινδρομική νόσος (ΓΟΠΝ). Γαστρίτιδα. Καρκίνος παχέος εντέρου. Εκκολπωματική νόσος. Ευερέθιστο παχύ έντερο. Ιδιοπαθείς φλεγμονώδεις νόσοι του εντέρου (ελκώδης κολίτιδα, νόσος Crohn). Σύνδρομο δυσαπορροφήσεως. Αχλασία οισοφάγου. Διαφραγματοκήλη. Ειλός. Νοσήματα ήπατος και χοληφόρων (Ίκτερος, κίρρωση ήπατος, ηπατοκυτταρικός καρκίνος, ηπατίτιδα). Νοσήματα παγκρέατος (καρκίνωμα, παγκρεατίτιδα).
7. Νοσήματα κυκλοφορικού: Γενικές γνώσεις. Κλινική εξέταση. Εξεταστικές μέθοδοι. Ηλεκτροκαρδιογράφημα. Καρδιακά φυσήματα. Παράγοντες Καρδιαγγειακού κινδύνου. Αρτηριακή Υπέρταση. Δυσλιπιδαιμίες. Στεφανιαία νόσος. Στηθάγχη. Έμφραγμα μυοκαρδίου Καρδιακή ανεπάρκεια. Οξύ πνευμονικό οίδημα. Καταπληξία (Shock). Αιφνίδιος θάνατος. Καρδιοαναπνευστική ανακοπή και ανάνηψη Καρδιακές αρρυθμίες. Βαλβιδοπάθειες. Ρευματικός πυρετός. Λοιμώδης ενδοκαρδίτιδα. Συγγενείς καρδιοπάθειες. Μυοκαρδιοπάθειες – Περικαρδίτιδες. Ανευρύσματα αορτής.
8. Διαταραχές υγρών – ηλεκτρολυτών – οξεοβασικής ισορροπίας. Θερμοπληξία.
9. Ενδοκρινικά νοσήματα. Νοσήματα υπόφυσης. Παθήσεις θυρεοειδούς - παραθυρεοειδών. Παθήσεις επινεφριδίων. Σύνδρομο Cushing. Νόσος Addison. Φαιοχρωμοκύττωμα. Παθήσεις γονάδων. Σακχαρώδης διαβήτης. Παχυσαρκία
10. Ρευματικά νοσήματα : Γενικές γνώσεις. Στοιχεία ανοσολογίας – Αυτοάνοσα νοσήματα. Ορισμοί – Ταξινόμηση. Ρευματοειδής αρθρίτιδα, Νεανική ρευματοειδής αρθρίτιδα. Οροαρνητικές αρθροπάθειες. Αγκυλωτική σπονδυλίτιδα. Συστηματικός Ερυθηματώδης Λύκος, Σκληροδερμία. Φλεγμονώδεις μυοπάθειες (δερματομυοσίτιδα –πολυμυοσίτιδα), Μικτή νόσος του συνδετικού ιστού. Ρευματική πολυμυαλγία Οζώδης πολυαρθρίτιδα. Αγγειίτιδες. Κροταφική αρτηρίτιδα. Λοιμώδεις αρθρίτιδες. Ουρική αρθρίτιδα ή ποδάγρα. Εκφυλιστική νόσος αρθρώσεων (Οστεοαρθρίτιδα). Οστεοπόρωση. Οστική νόσος του Paget
11. Νοσήματα δέρματος. Στοιχειώδεις δερματικές βλάβες. Έκζεμα. Ψωρίαση. Αίτια και σημασία του κνησμού. Σπίλοι και νεοπλάσματα. Κακόηθες μελάνωμα. Λοιμώξεις δέρματος (ψώρα, έρπης, μυκητιάσεις κλπ. Ακμή. Μυρμηκίες. Οξυτενή κονδυλώματα). Ροδόχρους ακμή. Δερματίτιδες γενικώς. Αλλεργικές αντιδράσεις. Πέμφιγα. Εγκαύματα, τραύματα. Παθήσεις τριχών, αδενών, νυχιών. Ροδόχρους πιτυρίαση. Αλωπεκίες. Λεύκη.
12. Νεοπλασίες. Εισαγωγικές έννοιες. Νεοπλασματικοί δείκτες. Σταδιοποίηση καρκίνου. Ανοσολογία καρκίνου. Καρκίνος μαστού, ωοθηκών, τραχήλου μήτρας. Νεοπλάσματα γεννητικών κυττάρων - εισαγωγή στην χημειοθεραπεία. Εισαγωγή στην αντιμετώπιση του πόνου.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να γνωρίζουν την κλινική εικόνα, την πρόγνωση και τη φυσική εξέλιξη των νοσημάτων

- Να συμβάλλουν στην επίλυση διαγνωστικών και θεραπευτικών προβλημάτων με την συνεργασία του ιατρικού προσωπικού
- Να συνεισφέρουν κατάλληλα στην πρόληψη, θεραπεία και αποκατάσταση των νοσημάτων

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Χανιώτης Φ., Χανιώτης Δ. «Νοσολογία – Παθολογία» (τόμος Α',Β',Γ',Δ'), εκδόσεις Λίτσας, 2002
2. Kumar P. and Clark M.: «Παθολογία» (2 τόμοι), Ιατρικές Εκδόσεις Λίτσας, Αθήνα 2007.
3. Runge M., Greganti M. «F. Netter Παθολογία» (2 τόμοι) εκδόσεις Π.Χ. Πασχαλίδης, Αθήνα 2006
4. Epstein-Perkin-de Bono-Cookson. «Κλινική Εξέταση». Ιατρικές Εκδόσεις Λίτσας, Αθήνα 2000
5. Hope R.A.,et.al. Oxford Handbook Κλινικής Ιατρικής. Ιατρικές Εκδόσεις Λίτσας, Αθήνα 2002

Ξενόγλωσση :

1. McPhee S., Papadakis M. "Current Medical Diagnosis & Treatment 2008" 47th International edition. The McGraw-Hill Companies Inc., N.Y. USA 2008
2. Fauci A., et.al. "HARRISON'S. Principles of Internal Medicine", 17th edition. The McGraw-Hill Companies Inc., N.Y. USA 2008

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΓΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 3
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ (ECTS)	5
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Γ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές τις κλινικές εικόνες των παθήσεων του Νευρικού συστήματος και τις επιπτώσεις στο νευρο-μυϊκό-σκελετικό σύστημα. Να αποκτήσουν δεξιότητες σχετικά με την διάγνωση, την αξιολόγηση και την αντιμετώπιση των παθήσεων αυτών. Ο ρόλος του Φυσικοθεραπευτή στην θεραπευτική ομάδα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή: Στοιχεία ανατομικής του Κ.Ν.Σ και Π.Ν.Σ. Βασικές εργαστηριακές εξετάσεις στη Νευρολογία: Η.Ε.Γ., Αξονική τομογραφία, ΟΝΠ, Μυογράφημα κ.τ.λ.
2. Αισθητικότητα: οδοί και ποιότητες της αισθητικότητας - διαταραχές της αισθητικότητας - αισθητικά σύνδρομα (κεντρικά - περιφερικά) - Εξέταση της αισθητικότητας
3. Κινητικότητα - Κινητικά Ν.Σ., Πυραμιδικό Ν.Σ. , Εξωπυραμιδικό Ν.Σ. , Παρεγκεφαλιδικό Ν.Σ., Διαταραχές των Κινητικών Ν.Σ. (Σπαστική -χαλαρή παράλυση -ακίνητικο -υπερκίνητικο σύνδρομο -αταξίες). Εξέταση της κινητικότητας. Μυϊκός Τόνος -γενικά - Περιγραφή μυοστατικού αντανακλαστικού -διαταραχές του μυϊκού τόνου - εξέταση του μυϊκού τόνου. Δικτυωτός Σχηματισμός (Γενικά - Διαταραχές)
4. Εγκεφαλικές Συζυγίες (συμπτωματολογία σε βλάβη αυτών), οσφρητικό, οπτικό, κοινό κινητικό, τροχλιακό, τρίδυμο, απαγωγό, προσωπικό, ακουστικό, γλωσσοφαρυγγικό, πνευμονογαστρικό, παραπληρωματικό, υπογλώσσιο. Διαταραχές των συμβολικών λειτουργιών (Αφασίες, Αγνωσίες, Απραξίες) Βασικές μορφές (Αφασία τύπου BROCA, WERNICKE) - Κλινική εξέταση αφασικών ασθενών.
5. Κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις - Διάσειση - θλάση του εγκεφάλου - Μεταδιασεισικό σύνδρομο - Μετατραυματικές επιπλοκές - Εξέταση ασθενή σε κωματώδη κατάσταση.
6. Τραύματα νωτιαίου μυελού και περιφερικών νεύρων - πλεγμάτων).

7. Επιληψίες
8. Παθήσεις του εγκεφάλου αγγειακής αιτιολογίας - Οξύ αγγειακό επεισόδιο α) ισχαιμικού τύπου (εγκεφαλική μαλάκυνση) μορφές, κλινική εικόνα, β) εγκεφαλικές αιμορραγίες μορφές, κλινική εικόνα γ) διαφορική διάγνωση.
9. Ενδοκράνιοι όγκοι, Γενική και Ειδική συμπτωματολογία συνδρομή μετωπιαίου, βρεγματικού, κροταφικού, ινιακού λοβού, οπισθίου βόθρου- μεσολόβιου . Διαίρεση των όγκων ανάλογα με τον ιστό προέλευσης. ΟΓΚΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ Χωροκατακτητικές επεξεργασίες στον νωτιαίο μυελό. Γενική και Ειδική συμπτωματολογία.
10. Παθήσεις των μυών – Μυοπάθειες: προϊούσα μυϊκή δυστροφία, Μυοτονική δυστροφία, Ενδοκρινικές μυοπάθειες, Μυϊτίδες, Δερματομυοσίτις, Μυασθένεια (GRAVIS). Λοιμώδεις παθήσεις του Κ.Ν.Σ.: Εγκεφαλίτιδα, Μηνιγγίτιδα, Σύφιλη του Ν.Σ. (κυριότερες μορφές, αίτια, συμπτωματολογία).
11. Απομυελινωτικές φλεγμονώσεις παθήσεις του Κ.Ν.Σ -Σκλήρυνση κατά πλάκας -Οπτική νευρομυελίτιδα. Εκφυλιστικές παθήσεις του Ν.Σ. με κληρονομικό χαρακτήρα: Γενικά, Κυριότερες μορφές – Συμπτωματολογία, Πλαγία μυατροφική σκλήρυνση, Νωτιαιοεγκεφαλική κληρονομική αταξία (N.FRIEDRICH), Χρόνια προϊούσα χορεία (N. HUNDINGTON), Νόσος του PARKINSON. Εγκεφαλο – ατροφικά σύνδρομα - Προγεροντικές και γεροντικές άνοιες (N. PICK).
12. Διαταραχές του μεταβολισμού με συμπτώματα από το Κ.Ν.Σ.: Γενικά Κυριότερες μορφές (Οικογενής αμαυρωτική ιδιοτεία, Ηπατοφακοειδής εκφύλιση, Πορφυρίες, Ενδοκρινικές διαταραχές).
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αναγνωρίζει το μεγαλύτερο μέρος των Νευρολογικών παθήσεων.
- Να αξιολογεί τον νευρολογικό άρρωστο και να καθορίζει την αντιμετώπιση σε σχέση με την πάθηση και την νευρολογική αντιμετώπιση (φαρμακευτική αγωγή)
- Να προλαμβάνει πιθανές δυσλειτουργίες από το μυοσκελετικό σύστημα
- Να λειτουργεί παραγωγικά σε Νοσοκομειακή μονάδα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Παπαγεωργίου Ε., Νευρολογία, Τόμος1 & 2, εκδόσεις Παρισιάνου, Αθήνα

Ξενόγλωσση :

1. Adams and Victor's, Νευρολογία, 3 τόμοι, Ιατρικές εκδόσεις Πασχαλίδη
2. Greenberg D., Aminoff M., Simon R., Κλινική Νευρολογία, 6^η έκδοση Εκδόσεις Παρισιάνου.
3. Duns Peter, Νευρολογική Τοπογραφική Διαγνωστική, εκδόσεις Παρισιάνου

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΚΙΝΗΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	5
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Γ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να αναλυθούν οι παράγοντες που επιδρούν στην κίνηση και οι βασικές αρχές κινησιοθεραπείας μέσα από τη βελτίωση της δύναμης, της ισχύος και της ελαστικότητας. Επιπλέον θα αναλυθεί η έννοια της ιδιοδεκτικότητας και της κιναισθησης. Στόχος είναι η κατάρτιση των φοιτητών και η απόκτηση δεξιοτήτων σε προγράμματα αντίστασης, χαλάρωσης, διάτασης και ιδιοδεκτικότητας.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Παράγοντες επίδρασης της κίνησης. Ανάλυση του ρόλου της δύναμης του μυϊκού τόνου της ελαστικότητας και της αντοχής. Η επίδραση της νευρομυϊκής συναρμογής στην εκτέλεση της κίνησης.
2. Ανάλυση του τρόπου αξιολόγησης της κίνησης βάσει του μοντέλου S.O.A.P. Υποκειμενική - αντικειμενική αξιολόγηση - συνεκτίμηση συμπτωμάτων και σχεδιασμός προγράμματος.
3. Σχεδιασμός βελτίωσης της κίνησης. Στόχοι για τα επιθυμητά λειτουργικά αποτελέσματα. Έλεγχος παραγόντων που επηρεάζουν την λειτουργικότητα. Εφαρμογές στο πλάνο θεραπείας
4. Ανάλυση των στόχων της θεραπευτικής άσκησης. Πρόληψη δυσλειτουργιών και βελτίωση ή διατήρηση της δύναμης, της κινητικότητας, της ισορροπίας και των λειτουργικών δεξιοτήτων.
5. Ανάλυση των παραγόντων που επηρεάζουν την δύναμη του μυός. Η επίδραση της πυροδότησης των μυϊκών μονάδων στην μυϊκή απόδοση και της μυϊκής σύσπασης στην ικανότητα τάσης του μυός.
6. Τρόποι αύξησης της μυϊκής δύναμης. α) υπερτροφία του μυός, ανάλυση των παραγόντων που την προκαλούν β) υπερπλασία γ) επιστράτευση κινητικών μονάδων

7. Επίδραση της κίνησης στο ανθρώπινο σώμα. Διαχωρισμός ενεργητικής – παθητικής κίνησης. Ανάλυση των αποτελεσμάτων της ενεργητικής και της παθητικής κίνησης.
8. Ανάλυση του εύρους της κίνησης. Διαχωρισμός σε ενεργητικό – παθητικό - υποβοηθούμενο ενεργητικό εύρος. Μέθοδοι αξιολόγησης εύρους κίνησης.
9. Ασκήσεις αντίστασης. Περιγραφή των ασκήσεων αντίστασης, τρόποι εφαρμογής και ανάλυση των αποτελεσμάτων, αντενδείξεις. Τύποι και χαρακτηριστικά ασκήσεων αντίστασης α) ισομετρική β) ισοτονική γ) ισοκινητική.
10. Μηκοδυναμική – ταχοδυναμική σχέση. Επίδραση στην αύξηση της μυϊκής δύναμης, ισχύος και αντοχής
11. Ορισμός της χαλάρωσης. Φυσικοθεραπευτικά μέσα για να επιτευχθεί η χαλάρωση. Η επίδραση της κίνησης στη χαλάρωση. Αυτογενής χαλάρωση.
12. Διάταση. Ανάλυση της θεραπευτικής τεχνικής της διάτασης παράγοντες που την επηρεάζουν. Ενδείξεις-στόχοι. Επίδραση της διάτασης στην εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης και αποκατάστασης.
13. Αξιολόγηση φοιτητών.

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Παθητική κίνηση αρθρώσεων κάτω άκρου. Αρχικές θέσεις. Λαβές.
2. Ενεργητική κίνηση. Κίνηση σε σχέση με τη βαρύτητα. Πρωταγωνιστές – ανταγωνιστές σταθεροποιοί. Εφαρμογές σε άνω-κάτω άκρο και Σ.Σ.
3. Ενεργητική κίνηση. Υποστηριζόμενη άσκηση .Υποβοηθούμενη άσκηση. Εφαρμογές σε άνω-κάτω άκρο και Σ.Σ.
4. Απλή ενεργητική κίνηση. Εφαρμογές στα μυϊκά συστήματα άνω-κάτω άκρων και Σ.Σ. Ανοιχτή - κλειστή κινητική αλυσίδα
5. Παρουσίαση των εργαλείων αξιολόγησης της τροχιάς των αρθρώσεων.
6. Εφαρμογές μέτρησης του εύρους τροχιάς των αρθρώσεων
7. Ενδιάμεση αξιολόγηση φοιτητών
8. Ασκήσεις αντίστασης. Παρουσίαση των τεχνικών μέσων. Εφαρμογή στα μυϊκά συστήματα.
9. Εφαρμογή προγραμμάτων διατήρησης και βελτίωσης της ιδιοδεκτικότητας.
10. Εφαρμογή τεχνικών χαλάρωσης.
11. Ασκήσεις διατήρησης της ελαστικότητας. Εφαρμογές. Αυτοδιάταση.
12. Προγράμματα βελτίωσης της ελαστικότητας. Ασκήσεις διάτασης.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αξιολογεί την κινητικότητα των αρθρώσεων
- Να σχεδιάζει προγράμματα, ώστε να επιτυγχάνει τα επιθυμητά λειτουργικά αποτελέσματα
- Να αναλύει τους στόχους της θεραπευτικής άσκησης
- Να σχεδιάζει εφαρμογές από πλάνο θεραπείας

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Carolyn Kisner, Θεραπευτικές ασκήσεις Σιώκης, 2003.

Ξενόγλωσση :

1. Pitt-Brooke,J. Reid,H. Lockwood,J. Kerr,K.Rehabilitation of movement.Theoretical basis of clinical practice.Great Britain,W.B.Saunders Company,1998.
2. MacIntosh, B. Gardiner,P. McComas,A.Skeletal Muscle.Form and function. U.S.A., Human Kinetics,1996.
3. Alter,M. Science of flexibility.2nd edition.U.S.A., Human Kinetics,1996.
4. Payne,R. Relaxation Technics.Apractical handbook for the health care professional.
5. 2nd edition.China,Churchill Livingstone,2000.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ-ΕΡΓΟΝΟΜΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	5
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Γ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα της Βιολογικής Μηχανικής-Εργονομίας αποσκοπεί στην κατάρτιση των σπουδαστών πάνω σε βασικές αρχές της βιολογικής μηχανικής και εργονομίας. Διδάσκονται οι φυσικοί νόμοι που αφορούν την λειτουργία του μυοσκελετικού συστήματος από κινητικής και αρθροκινηματικής σκοπιάς, τις αρχές ισορροπίας, τη φόρτιση των οστών (κατάγματα-πόρωση), του αρθρικού χόνδρου, τον εκφυλισμό και την επουλωτική ικανότητα αυτού. Αναλύονται οι ιδιότητες του μυϊκού συστήματος με ιδιαίτερη έμφαση στην επεξήγηση των ειδών της μυϊκής συστολής, της μυϊκής ανεπάρκειας και του μυϊκού έργου. Επίσης αναλύονται οι αρχές της εργονομίας και η εφαρμογή της στον εργασιακό χώρο στα διάφορα επαγγέλματα, στο χειρισμό αντικειμένων και στη σωστή στάση του σώματος με σκοπό την αποφυγή μυοσκελετικών καταπονήσεων.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στην βιολογική μηχανική: α) Αρχές που διέπουν το μάθημα της βιολογικής μηχανικής β) Αρχές της κινητικής γ) Αρχές της κινηματικής.
2. Κινητική ανάλυση: α) Τύποι κίνησης (μεταφορική & στροφική) β) Επίπεδα & άξονες κίνησης, κινησιακό πλάτος, τροχιά & βαθμοί ελευθερίας κίνησης γ) Νόμοι κίνησης, ανάλυση & σύνθεση δυνάμεων στο ανθρώπινο σώμα. Ανάλυση των φυσικών νόμων: α) Νόμοι του Νεύτωνα β) Αρχές ισορροπίας γ) Έργο- ισχύς- δύναμη- ενέργεια δ) Ζεύγη δυνάμεων, βαρύτητας, κέντρου βάρους & ισορροπίας
3. Κινηματική ανάλυση: α) Ανάλυση βιοκινητικών ενοτήτων β) Γενικές αρχές της Αρθροκινηματικής γ) Οστεοκινηματική- Είδη μοχλών β) Φυσιολογικό & μηχανικό πλεονέκτημα γ) Ροπή, γραμμή ενέργειας, γωνία έλξης δ) Εφαρμογές μοχλών στο μυοσκελετικό σύστημα

4. Βιολογική μηχανική του μυϊκού συστήματος: α) Μορφολογικά, ανατομικά, λειτουργικά στοιχεία μυών και τενόντων & μηχανικές ιδιότητές τους β) Παθητικός & ενεργητικός κινητικός μηχανισμός γ) είδη μυϊκής συστολής & έργου, ροπές, ισοκίνηση.
5. Ώμος: α) Ανατομικά στοιχεία των αρθρώσεων β) Κινητική ανάλυση των δυνάμεων (στατική & δυναμική), Κινηματική ανάλυση ,εύρος κινήσεων κύλιση, στροφή, ολίσθηση της άρθρωσης του Ωμου (γληνοβραχιόνιος, ακρωμιοκλειδική, στερνοκλειδική, ωμοπλατοθωρακική) γ) μυϊκή λειτουργία, και μυϊκή συνέργεια του ωμοπλατοθωρακικού ρυθμού.
6. Αγκώνας- Καρπός: α) Ανατομικά στοιχεία της άρθρωσης β) Κινηματική στατική και δυναμική ανάλυση δυνάμεων, εύρος κινήσεων, κύλιση, στροφή, ολίσθηση γ) μυϊκή λειτουργία και μυϊκή συνέργεια της άρθρωσης του αγκώνα. Καρπός: α) Ανατομικά στοιχεία της άρθρωσης β) Κινηματική, στατική και δυναμική ανάλυση (εύρος κινήσεων, κύλιση, στροφή, ολίσθηση) και Κινητική ανάλυση των δυνάμεων της άρθρωσης του καρπού
7. Ισχίο: α) Ανατομικά στοιχεία της άρθρωσης, β) Κινηματική στατική & δυναμική ανάλυση, εύρος κινήσεων, κύλιση, στροφή, ολίσθηση και Κινητική ανάλυση των δυνάμεων της άρθρωσης του ισχίου γ) μυϊκή λειτουργία και δυνάμεις που ασκούνται κατά τη βάδιση. Γόνατο: α) Ανατομικά στοιχεία της άρθρωσης, β) Κινηματική στατική & δυναμική των κινήσεων, εύρος κινήσεων, κύλιση, στροφή, ολίσθηση γ) μυϊκή λειτουργία στην κίνηση της άρθρωσης του γόνατος.
8. Ποδοκνημική και άκρος πόδας: α) Ανατομικά στοιχεία των αρθρώσεων β) Κινηματική στατική & δυναμική ανάλυση, εύρος κινήσεων, κύλιση, στροφή, ολίσθηση γ) ανάλυση δυνάμεων που ασκούνται στον άκρο πόδα (πελματογράφημα) δ) μυϊκή λειτουργία στην κίνηση των αρθρώσεων της ποδοκνημικής και του άκρου ποδός.
9. Βιολογική Μηχανική της Σπονδυλικής Στήλης: α) Ανατομικά στοιχεία της Σπονδυλικής Στήλης β) Κινηματική & κινητική ανάλυση (τμηματικό εύρος κινήσεων) της Σπονδυλικής Στήλης γ) ανάλυση των φορτίσεων στα τμήματα της Σπονδυλικής Στήλης, δ) μυϊκή λειτουργία και μυϊκή συνέργεια των τμηματικών κινήσεων της Σπονδυλικής Στήλης.
10. Ανάλυση στάσης και βάδισης: α) Βιομηχανική ανάλυση του κύκλου βάδισης στις φάσεις της (στήριξης & αιώρησης) β) Βιομηχανικές παρεκκλίσεις της βάδισης από το φυσιολογικό πρότυπο.
11. Αρχές Εργονομίας: α) Αρχές Εργονομίας στον εργασιακό χώρο και χειρισμοί αντικειμένων β) Πρόληψη μυοσκελετικών βλαβών λόγω κακής στάσης στον εργασιακό χώρο γ) Διδασκαλία της εργονομίας στους ασθενείς.
12. Εργονομία: α) Αρχές Εργονομίας στον εργασιακό χώρο και χειρισμοί αντικειμένων στα διάφορα επαγγέλματα.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Ανάλυση στάσης- Επίδραση της βαρύτητας στην όρθια στάση (πλεονεκτήματα- μειονεκτήματα) διαφοροποίηση των φορτίσεων στην καθιστή θέση, στην ύπτια και την πλάγια κατάκλιση.

2. Παρατήρηση- εφαρμογές- μελέτη αρχών φυσικής σε απλές κινήσεις- δραστηριότητες της καθημερινότητας.(κέντρο βάρους, βάση στήριξης, γραμμή βαρύτητας κ.λ.π.).Ζεύγη δυνάμεων Αρχές ισορροπίας -Διαχείριση- μετακίνηση βάρους στα πλαίσια της καθημερινότητας και της επαγγελματικής δραστηριότητας.
3. Εφαρμογές Κινητικής ανάλυσης: α) Τύποι κίνησης β) Επίπεδα & άξονες κίνησης, κινησιακό πλάτος, τροχιά & βαθμοί ελευθερίας κίνησης γ) Ανάλυση & σύνθεση δυνάμεων στο ανθρώπινο σώμα. δ) Έργο- ισχύς- δύναμη- ενέργεια. ε) Είδη μυϊκής συστολής & έργου, ροπές, ισοκίνηση.
4. Κινηματική ανάλυση: α) Ανάλυση βιοκινητικών ενοτήτων β) Γενικές αρχές της Αρθροκινηματικής γ) Οστεοκινηματική- Είδη μοχλών β) Φυσιολογικό & μηχανικό πλεονέκτημα γ) Ροπή, γραμμή ενέργειας, γωνία έλξης δ) Εφαρμογές μοχλών στο μυοσκελετικό σύστημα
5. Ανάλυση στάσης και βάδισης. Ανάβασης- κατάβασης σκάλας. Παρεκκλίσεις από το φυσιολογικό πρότυπο. Χρήση βοηθημάτων βάδισης. Υποστήριξη σε φυσιολογικό άτομο . Υποστήριξη σε άτομο με παθολογική βάδιση. Εργονομικές εφαρμογές.
6. Ενδιάμεση αξιολόγηση φοιτητών.
7. Εφαρμογές Κινητικής και Κινηματικής ανάλυσης των κινήσεων του άνω άκρου: Ώμος-Αγκώνας-Καρπός- Άκρα χείρα.
8. Εφαρμογές Κινητικής και Κινηματικής ανάλυσης της σπονδυλικής στήλης.
9. Εφαρμογές Κινητικής και Κινηματικής ανάλυσης των κινήσεων του κάτω άκρου: Ισχίο- Γόνατο- Ποδοκνημική- Άκρος πόδας. Εφαρμογές στη φόρτιση του πέλματος σε συγκεκριμένες ομάδες πληθυσμού (παιδιά, άτομα τρίτης ηλικίας, για λόγους ασφάλειας σε ομάδες συγκεκριμένων επαγγελματιών, αθλούμενους, αθλητές κ.λ.π.).Εκτέλεση Πελματογραφήματος.
10. Καθίσματα. Εργονομική προσέγγιση - ανάλυση κίνησης - φόρτιση στην καθιστή θέση. Εφαρμογές στην καθημερινότητα . Οργάνωση γραφείου. Χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή- εργονομικές προτάσεις και εφαρμογές - προγράμματα ασκήσεων πρόληψης σχετικών συνδρόμων υπέρ-χρήσης. Οχήματα. Εργονομικές προτάσεις, ανάλυση ,εφαρμογές για τους επαγγελματίες οδηγούς αλλά και για τους χρήστες.
11. Τριβή. Εργονομικές εφαρμογές και εκπαίδευση του ατόμου για ασφαλή μετακίνηση, μεταφορά βάρους σε διαφορετικού ύψους επίπεδα. Εργονομικές εφαρμογές για διαχείριση αντικειμένου με διαφορετικό όγκο και μάζα σε επίπεδα διαφορετικού ύψους.
12. Εργονομική οργάνωση και πρόσβαση στα σύγχρονα κτίρια. Εργονομική οργάνωση της σύγχρονης κατοικίας. Υγιεινή και ασφάλεια στο εργασιακό περιβάλλον (Θερμική άνεση- αερισμός – φωτισμός) Εργονομικές προτάσεις για πρόληψη του μυοσκελετικού πόνου.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να κατανοούν την εμβιομηχανική του ανθρώπινου σώματος
- Να αξιολογούν την επίδραση της βαρύτητας και των φορτίσεων στην καθημερινότητα και επαγγελματική δραστηριότητα.
- Να προτείνουν εργονομικές παρεμβάσεις ώστε να προλαμβάνουν τις μυοσκελετικές καταπονήσεις.
- Να έχουν την ικανότητα να εκτιμήσουν τους παράγοντες που επηρεάζουν αρνητικά την καθημερινότητα του ατόμου σε σχέση με το εργασιακό περιβάλλον του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Πουλμέντης Πέτρος. Βιολογική μηχανική – Εργονομία, 2007, Εκδόσεις Καπόπουλος.
2. Ζαφειρόπουλος Γεώργιος Λειτουργική Ανατομική-Εμβιομηχανική του μυοσκελετικού συστήματος Εκδόσεις Παρισιάνου, 1997.

Ξενόγλωσση :

1. Frankel VH, Nordin M. Basic Biomechanics of the Skeletal System. Lea and Febiger, Philadelphia 1980.
2. Williams M. and Worthingham C. Therapeutic Exercise for Body Alignment and Function. W.B.Saunders Company.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΗ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΓΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 4
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ (ECTS)	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Γ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές τις βασικές έννοιες της παθολογίας και τραυματολογίας του μυοσκελετικού συστήματος και των οργάνων και συστημάτων που επηρεάζουν την λειτουργία του, να αποκτήσουν δεξιότητες σχετικά με την αξιολόγηση του Ορθοπεδικού ασθενούς και την θεραπευτική παρέμβαση σε αυτόν ώστε να συμβάλλουν στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα είτε της συντηρητικής ή της χειρουργικής Ορθοπεδικής αντιμετώπισης αλλά και στην πρόληψη των συχνότερων παθήσεων του μυοσκελετικού συστήματος.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή – Μυοσκελετικό (Ανατομία – Παθολογία – Κινησιολογία)
2. Ιστορία Ορθοπεδικής, Ορολογία, Ορθοπεδική Πρακτική, Υποειδικότητες, Υλικά της Ορθοπεδικής
3. Προσέγγιση του Ορθοπεδικού ασθενούς α) Διάγνωση β) Πρόγνωση γ) Αντιμετώπιση
4. Σύνδρομα μαλακών μορίων (τενοντίτιδες, τενοντοθυλακίτιδες, ελυτρίτιδες, θυλακίτιδες, περιαρθρίτιδες κ.ά.)
5. Φλεγμονές των οστών
6. Κακώσεις άνω άκρου & κάτω άκρου
7. Κακώσεις σπονδυλικής στήλης & λεκάνης
8. Παθήσεις περιφερικών νεύρων
9. Παθήσεις σπονδυλικής στήλης
10. Παθήσεις του ώμου, αγκώνα, καρπού-άκρας χειρός
11. Παθήσεις του ισχίου, γόνατος, ποδοκνημικής-άκρου ποδός
12. Φυματίωση, Ρευματοειδείς παθήσεις, Εκφυλιστική αρθρίτιδα, Οστεονέκρωση, Μεταβολικές και ενδοκρινικές παθήσεις, Δυσπλασίες, Όγκοι των οστών
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αναγνωρίζουν τις Ορθοπεδικές παθήσεις και κακώσεις
- Να αναγνωρίζουν την συντηρητική ή χειρουργική αντιμετώπιση.
- Να αξιολογούν τις δυσλειτουργίες του μυοσκελετικού συστήματος που προκαλούνται από τις Ορθοπεδικές παθήσεις και κακώσεις και να παρεμβαίνουν σε αυτές.
- Να προωθούν διαδικασίες προλήψεως και να κατευθύνουν τους πάσχοντες προς την συνολική φροντίδα.
- Να λειτουργούν παραγωγικά σε Νοσοκομειακή μονάδα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Χαρτοφυλακίδη Γ., Θέματα Ορθοπεδικής και Τραυματολογίας, Εκδόσεις Παρισιάνος, Αθήνα 1981.
2. Συμεωνίδη Π., Ορθοπεδική. Κακώσεις και Παθήσεις του Μυοσκελετικού Συστήματος, University Studio Press, 1996.
3. Καμμά Α., Εισαγωγή στην Ορθοπεδική, Αθήνα 1999.

Ξενόγλωσση :

1. Home Study Syllabus, Orthopaedic Knowledge Update, A.A.O.S., 1984-2005.
2. Oxford Textbook of Orthopaedic and Trauma, Oxford University Press, 2002.
3. Campbell Operative Orthopaedic and Trauma, by A.H.Greenshaw, 2003.
4. Appley A.G., Solomon L., Σύγχρονη Ορθοπεδική και Τραυματολογία, Εκδόσεις Π.Χ.Πασχαλίδη, 2007

Δ ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ

	Δ ' ΕΞΑΜΗΝΟ	ΚΜ	ΕΜ	Θ	Ε	Σύνολο	ΦΕ	ΠΜ
1.	Φυσικοθεραπευτική Αξιολόγηση	ΜΕΥ	Υ	3	2	5	165	5
2.	Μέθοδοι και Τεχνικές Νευρομυϊκής Επανεκπαίδευσης	ΜΕ	Υ	2	2	4	120	4
3.	Φυσικοθεραπεία στο Κυκλοφορικό Σύστημα	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	6
4.	Αναπνευστική Φυσικοθεραπεία	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	6
5.	Ξένη Γλώσσα- Ορολογία	ΜΕΥ	Υ	2		2	90	3
6.	Ηλεκτροθεραπεία	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	6
	Σύνολο			16	10	26	870	30

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	5
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσει ο φοιτητής πώς θα αξιολογήσει τον ασθενή χρησιμοποιώντας τόσο τα κατάλληλα κλινικά εργαλεία αλλά και την αιχμή της υπάρχουσας τεχνολογίας, καθώς και πώς θα καταγράψει τα ευρήματα τους ώστε να οργανώσει ένα κατάλληλο πλάνο θεραπείας. Επίσης στόχος είναι να αποκτήσει ο φοιτητής δεξιότητες σχετικά με το:

- Να συλλέγει και να ταξινομεί τα υποκειμενικά συμπτώματα του ασθενούς σε σχέση με την κατηγορία του προβλήματός του.
- Να καταγράφει τα αντικειμενικά ευρήματα του ασθενούς διαμέσου έγκυρων και αξιόπιστων μεθόδων αξιολόγησης.
- Να συνεκτιμά τα συμπτώματα και τα ευρήματα του ασθενούς σε σχέση με το είδος και το στάδιο του προβλήματος, καθώς και με την προσωπικότητα του ασθενούς για να θέσει τους στόχους της αποκατάστασης.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Στο θεωρητικό μέρος του μαθήματος καλύπτονται ενότητες που αφορούν στον τρόπο λήψης ενός ιστορικού από τον ασθενή καταγράφοντας όλα τα ευρήματα (υποκειμενικά, αντικειμενικά, εργαστηριακά, κ.ά), τον κλινικό συλλογισμό για την φυσικοθεραπευτική διάγνωση (clinical reasoning) καθώς και την διαφοροδιάγνωση σε σχέση με άλλες πιθανές παθολογίες. Επίσης, περιλαμβάνονται ενότητες που αφορούν στην χρήση υψηλής τεχνολογίας για την αξιολόγηση του πόνου, της δύναμης, της ιδιοδεκτικότητας και άλλων λειτουργικών ευρημάτων.

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στην Αξιολόγηση μέσω της λήψης ιστορικού με τη χρήση του συστήματος Υ.Α.Σ.Ο. (S.O.A.P – Subjective, Objective, Assessment, Planning)

2. Γενικές αρχές κατά την Υποκειμενική αξιολόγηση – Λήψη ιατρικού ιστορικού του ασθενή: τι περιλαμβάνει, πως εφαρμόζεται, πως καταγράφεται
3. Γενικές αρχές κατά την Αντικειμενική αξιολόγηση: τι περιλαμβάνει, πως καταγράφεται
4. Συνεκτίμηση – διαδικασία θεραπευτικής απόφασης (clinical reasoning – decision making process) και Οργάνωση ενός προγράμματος θεραπευτικής παρέμβασης
5. Γενικές αρχές Φυσικοθεραπευτικής διαφοροδιάγνωσης σε σχέση με σημεία και συμπτώματα από τα συστήματα (γενικά) – Σημεία και συμπτώματα παραπομπής προς ιατρικές ειδικότητες
6. Κλινικά σημεία και συμπτώματα που απαιτούν διαφοροδιάγνωση σε σχέση με το καρδιαγγειακό και αναπνευστικό σύστημα
7. Κλινικά σημεία και συμπτώματα που απαιτούν διαφοροδιάγνωση σε σχέση με ενδοκρινολογικές, μεταβολικές, ογκολογικές, ανοσολογικές και από το ουροποιογεννητικό σύστημα εκδηλώσεις
8. Κλινικά σημεία και συμπτώματα που απαιτούν διαφοροδιάγνωση σε σχέση με το μυοσκελετικό σύστημα
9. Αξιολόγηση του πόνου (γενικά): Βιοψυχοκοινωνικό μοντέλο – αρχές εφαρμογής του στην αξιολόγηση
10. Αξιολόγηση του πόνου: κλινικά εργαλεία, ερωτηματολόγια, κλίμακες, δείκτες
11. Αξιολόγηση του πόνου: ποσοτική αισθητική καταγραφή (quantitative sensory testing – QST) (συσκευές καταγραφής μηχανικού, ηλεκτρικού, χημικού, θερμικού ουδού του πόνου και αντοχής στο πόνο)
12. Αξιολόγηση λειτουργικών ευρημάτων με τη χρήση υψηλής τεχνολογίας
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Το εργαστηριακό μέρος του μαθήματος είναι χωρισμένο σε δύο μέρη: Στο πρώτο μέρος (ενότητα 1-4) οι σπουδαστές εκπαιδεύονται στην πρακτική εφαρμογή των κανόνων αξιολόγησης και κλινικού συλλογισμού, καθώς και της διαφοροδιάγνωσης σε σχέση με άλλα συστήματα και συμπτώματα. Στο δεύτερο μέρος (ενότητες 5-13) γίνεται πρακτική εφαρμογή των μέσων αξιολόγησης υψηλής τεχνολογίας στη φυσικοθεραπεία για την αξιολόγηση του πόνου, της μυϊκής και νευρικής λειτουργίας. Συγκεκριμένα, το εργαστηριακό μέρος θα περιλαμβάνει τις παρακάτω ενότητες:

Διδακτικές Ενότητες

1. Εφαρμογή της Υποκειμενικής αξιολόγησης - Λήψη Ιατρικού Ιστορικού. Παρουσίαση των εργαλείων που περιλαμβάνει, πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών και με μελέτη περιστατικών.
2. Εφαρμογή της Αντικειμενικής αξιολόγησης. Παρουσίαση των εργαλείων που περιλαμβάνει , πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών και με μελέτη περιστατικών – *Μέρος 1^ο* [καρδιαγγειακό, αναπνευστικό σύστημα].
3. Εφαρμογή της Αντικειμενικής αξιολόγησης. Παρουσίαση των εργαλείων που περιλαμβάνει , πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών και με μελέτη περιστατικών – *Μέρος 2^ο* [ενδοκρινολογικές, μεταβολικές, ογκολογικές, ανοσολογικές και ουροποιογεννητικές εκδηλώσεις].
4. Εφαρμογή της Αντικειμενικής αξιολόγησης. Παρουσίαση των εργαλείων που περιλαμβάνει , πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών και με μελέτη περιστατικών – *Μέρος 3^ο* [μυοσκελετικό σύστημα].
Ενδιάμεση αξιολόγηση φοιτητών
5. Αξιολόγηση του πόνου: Χρήση κλινικών εργαλείων (ερωτηματολόγια, δείκτες, πρωτόκολλα). Πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών και με μελέτη περιστατικών. Χρήση τεχνικών και μεθόδων υψηλής τεχνολογίας (αλγόμετρο). Πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών.

6. Αξιολόγηση της αισθητικότητας: Quantitative Sensory Testing (Ποσοτική Αξιολόγηση Αισθητικότητας). Πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών και με μελέτη περιστατικών.
7. Κινητική ανάλυση βάδισης με τη χρήση του βαροποδόμετρου – δαπεδοεργόμετρου. Πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών.
8. Κινηματική ανάλυση της κίνησης με τη χρήση υψηλής τεχνολογίας (σύστημα ψηφιακών καμερών). Πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών.
9. Αξιολόγηση της ισορροπίας με τη χρήση υψηλής τεχνολογίας (stabilometry, πλατφόρμα ισορροπίας). Πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών.
10. Αξιολόγηση της κινητικότητας σπονδυλικής στήλης και αρθρώσεων με τη μέθοδο της τηλεμετρίας (Spinal mouse και σχετικά εργαλεία). Πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών.
11. Αξιολόγηση παραμέτρων δύναμης, αντοχής, ταχύτητας, εκρηκτικότητας με τη χρήση δυναμόμετρων (μηχανικά – ψηφιακά δυναμόμετρα, ισοκινητικό δυναμόμετρο). Πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών.
12. Αξιολόγηση της μυϊκής και νευρικής λειτουργίας από τον Φυσικοθεραπευτή με τη βοήθεια του ηλεκτρομυονευρογράφου (EMG). Πρακτική εφαρμογή μεταξύ των σπουδαστών.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος ο φοιτητής θα είναι σε θέση:

- Να αξιολογήσει τον ασθενή καταγράφοντας συστηματικά τα ευρήματα καθώς και να μπορεί να ολοκληρώσει ένα κλινικό συλλογισμό που θα οδηγήσει στην φυσικοθεραπευτική διάγνωση και τον καθορισμό των στόχων ενός προγράμματος φυσικοθεραπείας.
- Να χρησιμοποιήσει τις μεθόδους και τα μέσα υψηλής τεχνολογίας προκειμένου να αξιολογήσει τον πόνο και την νευρομυϊκή λειτουργία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική:

1. Hoppenfield S. Φυσική εξέταση της σπονδυλικής στήλης και των άκρων. Παρισιάνου. 1993
2. Hoppenfeld S: Ορθοπεδική Νευρολογία. Αθήνα, Μαρία Γρ. Παρισιάνου 2000.

Ξενόγλωσση :

1. Butler D. "Mobilization of the nervous system", Churchill Livingstone, 1994.
2. Cyriax J. "Orthopaedic Medicine. Part I: Clinical examination and diagnosis". OPTP, USA, 2003.
3. Kisner C., Colby L. "Therapeutic Exercise Foundations and Techniques", FA Davis, 2002.
4. Lephart S, Fu F. "Proprioception and neuromuscular control in joint stability". Human Kinetics, 2000.
5. Loundon J, Bell S & Johnston J. "The clinical orthopaedic assessment guide". Human Kinetics. UK, 1998.
6. Magee D "Orthopaedic physical assessment". 4th edition. W.B Saunders Company, 2002.
7. Melzack R & Wall P. "Textbook of pain". 5th edition. Churchill Livingstone, 2006.
8. Morrow J, Jackson A, Disch J & Mood D. "Measuring and evaluation in human performance". Human Kinetics. UK, 2000.
9. Perrin D "Isokinetic exercise and assessment". Human Kinetics, 1993.
10. Perry J "Gait analysis. Normal and pathological function". Slack Incorporated, 1992.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΙ & ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΝΕΥΡΟΜΥΙΚΗΣ ΕΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	2 (Θεωρία 2, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	4
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος Μέθοδοι και Τεχνικές Νευρομυϊκής Επανεκπαίδευσης είναι η κατανόηση των θεωριών του κινητικού ελέγχου και η κατάρτιση των φοιτητών στην διαχείριση των προβλημάτων νευρομυϊκής επανεκπαίδευσης. Οι φοιτητές διδάσκονται τα μοντέλα του κινητικού ελέγχου, τις αισθητικές και αντιληπτικές διαταραχές, με βασικό στόχο την επιλογή κατάλληλων κριτηρίων από τον φυσικοθεραπευτή για την εφαρμογή της ενδεικνυόμενης μεθόδου. Οι ενότητες του μαθήματος επικεντρώνονται στην διδασκαλία των μεθόδων: Ιδιοδεκτική Νευρομυϊκή Διευκόλυνση (PNF), Bobath, Brunnstrom, Peto, Vojta, Carr & Shepherd, Rood. Επίσης εξασκούνται οι φοιτητές στις τεχνικές των προαναφερθέντων μεθόδων.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Θεωρίες και Φυσιολογία του Κινητικού Ελέγχου
2. Κλασσικά Μοντέλα του Κινητικού Ελέγχου: α. Ιεραρχικό Μοντέλο β. Αντανακλαστικό Μοντέλο γ. Συστηματικό Μοντέλο
3. Κινητικά Πρότυπα Αισθητικές και Αντιληπτικές Διαταραχές Μελέτη περιπτώσεων.
4. Ανάπτυξη του Στασικού Ελέγχου. Μη Φυσιολογικός Στασικός Έλεγχος. Εκπαίδευση –Αξιολόγηση Κινητικού Ελέγχου
5. Ανάλυση της Φυσιολογικής Κίνησης. Θεωρητική Βάση της Ανάπτυξης των τεχνικών
6. Ιδιοδεκτική Νευρομυϊκή Διευκόλυνση (PNF). Η φιλοσοφία της μεθόδου, σχήματα, διαδικασίες, τεχνικές.
7. Μέθοδος Bobath θεωρία και αρχές της μεθόδου. Αντιδράσεις προσανατολισμού ισορροπίας - εξαρτημένες αντιδράσεις – αυτόματη προσαρμογή των μυών.

8. Μέθοδος Brunnstrom Η φιλοσοφία της μεθόδου. Βασικές συνεργίες. Στασικά Αντανακλαστικά και η επίδρασή τους. Συνοδές αντιδράσεις.
9. Μέθοδος Carr & Shepherd.Ανάλυση του ατομικού τρόπου προσπάθειας.
10. Μέθοδος Peto- Μέθοδος Vojta- Φιλοσοφία και τεχνικές.
11. Μέθοδος Rood- Θεωρητική βάση της μεθόδου.
12. Λοιπές τεχνικές επιστημονικής θεώρησης και κριτήρια με τα οποία αξιολογείται και επιλέγεται η μέθοδος από τον φυσικοθεραπευτή. Ομοιότητες και διαφορές όλων των μεθόδων και τεχνικών της νευρομυϊκής επανεκπαίδευσης. Μελέτη εξειδικευμένων περιστατικών.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Θεωρία και Φυσιολογία Κινητικού ελέγχου. Παραδείγματα. Εφαρμογές.
2. Κλασσικά Μοντέλα Κινητικού Ελέγχου α. Ιεραρχικό Μοντέλο β. Αντανακλαστικό Μοντέλο γ. Συστηματικό Μοντέλο
3. Κινητικά Πρότυπα. Παραδείγματα. Εφαρμογές.
4. Στατικός Έλεγχος- Διαταραχές. Ασκήσεις επανεκπαίδευσης. Εκπαίδευση του Κινητικού Ελέγχου.
5. Αναχαίτιση- Διευκόλυνση- Τρόποι Διαχείρισης. Εφαρμογή. Ανάπτυξη των Μεθόδων Επανεκπαίδευσης. Παραδείγματα .Εφαρμογή.
6. Ιδιοδέκτρια Νευρομυϊκή Διευκόλυνση. Διαδικασίες. Σχήματα άνω και κάτω άκρου Σχήματα άνω και κάτω κορμού, κεφαλής, λεκάνης, ωμοπλάτης.
Ενδιάμεση αξιολόγηση φοιτητών
7. Τεχνικές της Μεθόδου. Δραστηριότητες στα στρώματα Εφαρμογή.
8. Μέθοδος Bobath. Τεχνικές διευκόλυνσης και αναχαίτισης. Εφαρμογή
9. Μέθοδος Brunstrom. Συνεργίες, Συνοδές Αντιδράσεις, Ομόπλευρος Συγκινησία. Εφαρμογή
10. Μέθοδος Carr & Shepherd. Ανάλυση Ατομικού Προτύπου Εκπαίδευσης. Εφαρμογή
11. Μέθοδος Peto Εφαρμογή. Μέθοδος Vojta Εφαρμογή. Μέθοδος Rood Εφαρμογή
12. Αξιολόγηση Περιστατικών για την εφαρμογή της καταλληλότερης μεθόδου. Κριτήρια Επιλογής καταλληλότερης τεχνικής
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση

- Να είναι ικανοί να εφαρμόσουν την καταλληλότερη μέθοδο για αποκατάσταση ανάλογα με το περιστατικό

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. AnneShumway–Cook MarjorieWoollcott, Κινητικός Έλεγχος Θεωρία και Πρακτικές Εφαρμογές Ιατρικές Εκδόσεις Σιώκης, 2000, Θεσ/νικη
2. SS Adler, D Beckers, M Buck, Η μέθοδος P.N.F. Σιώκης, 1997, Θεσ/νικη
3. Kathryn A. Sawner PT Jeanne M. La Vigne,MA PT,Κινησιοθεραπεία στη ημιπληγία από την Brunnstrom. Νευροφυσιολογική προσέγγιση Εκδ. Παρισιάνου Μ. 1998

Ξενόγλωσση :

1. Melanie Brown and Agnes Micula Toth, Adult Conductive Education A Practical guide. Stanley Thornes Ltd., 1997.
2. Carr J, Shepherd R. Neurological Rehabilitation - optimizing motor performance. Butterworth Heinemann, Oxford 1998

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι η κατανόηση των βασικών μεθόδων αξιολόγησης και αποκατάστασης του καρδιαγγειακού ασθενή. Διδάσκονται αναλυτικά οι μέθοδοι αξιολόγησης της λειτουργικής ικανότητας του καρδιαγγειακού ασθενή σε όλα τα στάδια της αποκατάστασης του. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην επίδραση της άσκησης στη λειτουργία του κυκλοφορικού συστήματος και στο ρόλο της τόσο στην πρόληψη, όσο και στην αποκατάσταση των καρδιαγγειακών παθήσεων. Επίσης, αναπτύσσονται πλήρως τόσο οι βασικές αρχές σχεδιασμού προγραμμάτων, αλλά και τα κατά περίπτωση πρωτόκολλα πρόληψης και αποκατάστασης καρδιαγγειακών παθήσεων. Τέλος, διδάσκεται ο σχεδιασμός προγραμμάτων βελτίωσης της φυσικής κατάστασης υγιών και ασθενών με ιδιαίτερη έμφαση στη βελτίωση της αερόβιας ικανότητας τους.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Έκταση και σοβαρότητα του προβλήματος των Καρδιαγγειακών Παθήσεων. Επιδημιολογικά στοιχεία. Τεκμηρίωση της αναγκαιότητας του σχεδιασμού των Προγραμμάτων Πρόληψης και Αποκατάστασης.
2. Άσκηση και καρδιαγγειακή λειτουργία. Η επίδραση της μακρόχρονης άσκησης στη λειτουργία του κυκλοφορικού συστήματος. Άμεσα και μακροχρόνια αποτελέσματα της άσκησης στην καρδιαγγειακή λειτουργική ικανότητα. Α' Μέρος: Άσκηση και οικονομία της καρδιαγγειακής λειτουργίας.
3. Άσκηση και καρδιαγγειακή λειτουργία. Η επίδραση της μακρόχρονης άσκησης στη λειτουργία του κυκλοφορικού συστήματος. Άμεσα και μακροχρόνια αποτελέσματα της άσκησης στην καρδιαγγειακή λειτουργική ικανότητα. Β' Μέρος: Άσκηση και απόδοση του κυκλοφορικού συστήματος.
4. Αποτελέσματα και οφέλη της σχεδιασμένης, μακρόχρονης και συστηματικής άσκησης.

5. Φυσιοθεραπευτική αξιολόγηση του καρδιαγγειακού ασθενούς. Δοκιμασίες αξιολόγησης της λειτουργικής ικανότητας του κυκλοφορικού συστήματος. Αξιολόγηση της οικονομίας της καρδιαγγειακής λειτουργίας. Αξιολόγηση της απόδοσης του κυκλοφορικού συστήματος.
6. Φυσιοθεραπευτική αξιολόγηση του καρδιαγγειακού ασθενούς. Δοκιμασίες αξιολόγησης της λειτουργικής ικανότητας του κυκλοφορικού συστήματος. Αξιολόγηση της οικονομίας της καρδιαγγειακής λειτουργίας. Αξιολόγηση της απόδοσης του κυκλοφορικού συστήματος.
7. Βασικές αρχές σχεδιασμού και οργάνωσης των προγραμμάτων άσκησης και καρδιαγγειακής προσαρμογής. Σχεδιασμός προγραμμάτων πρόληψης - αποκατάστασης των καρδιαγγειακών παθήσεων.
8. Φυσιοθεραπεία στη μονάδα εντατικής θεραπείας. Σχεδιασμός ειδικών προγραμμάτων αποκατάστασης για ασθενείς με στεφανιαία νόσο, για ασθενείς μετά από επεμβάσεις επαναιμάτωσης, ασθενείς με καρδιακή ανεπάρκεια και ασθενείς μετά από μεταμόσχευση καρδιάς.
9. Φυσιοθεραπευτική αξιολόγηση και αντιμετώπιση περιφερικών αγγειακών παθήσεων.
10. Καρδιοπνευμονική ανάνηψη.
11. Αξιολόγηση και βελτίωση της λειτουργίας του κυκλοφορικού συστήματος ασθενών με ορθοπεδικά, νευρολογικά αναπνευστικά και άλλα προβλήματα. Α' Μέρος.
12. Αξιολόγηση και βελτίωση της λειτουργίας του κυκλοφορικού συστήματος ασθενών με ορθοπεδικά, νευρολογικά αναπνευστικά και άλλα προβλήματα. Β' Μέρος.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Τεχνικές μέτρησης και αξιολόγησης της καρδιακής συχνότητας, σφυγμικών κυμάτων.
2. Τεχνικές μέτρησης και αξιολόγησης της αρτηριακής πίεσης.
3. Τεχνικές μέτρησης και αξιολόγησης σφυγμικών κυμάτων.
4. Αξιολόγηση κλινικών συμπτωμάτων
5. Καταγραφή της επίδρασης της άσκησης στην οικονομία της καρδιαγγειακής λειτουργίας. Τεχνικές αξιολόγησης της οικονομίας της καρδιαγγειακής λειτουργίας.
6. Καταγραφή της επίδρασης της άσκησης στην απόδοση της καρδιαγγειακής λειτουργίας. Τεχνικές αξιολόγησης της απόδοσης της καρδιαγγειακής λειτουργίας.
7. Ενδιάμεση αξιολόγηση
8. Τεχνικές σχεδιασμού των προγραμμάτων καρδιαγγειακής προσαρμογής. Α' Μέρος
9. Τεχνικές σχεδιασμού των προγραμμάτων καρδιαγγειακής προσαρμογής. Β' Μέρος
10. Τεχνικές κινητοποίησης του ασθενούς στη μονάδα εντατικής θεραπείας.
11. Τεχνικές σχεδιασμού των προγραμμάτων άσκησης σε αγγειακά προβλήματα.
12. Καρδιοπνευμονική ανάνηψη.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΗ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές την έννοια της παθοφυσιολογίας των νοσημάτων του αναπνευστικού συστήματος, της θεραπευτικής αγωγής εν γένει αλλά και ειδικότερα της φυσικοθεραπευτικής τους αντιμετώπισης, να αποκτήσουν δεξιότητες σχετικά με τη φυσικοθεραπευτική εκτίμηση των πνευμονολογικών περιστατικών, τις ενδεικνυόμενες κατά περίπτωση φυσικοθεραπευτικές μεθόδους αντιμετώπισης και την τεχνική εφαρμογής τους, καθώς επίσης την αποφυγή κακών πρακτικών.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγικά στοιχεία για τη λειτουργία της αναπνοής, (κινησιολογική ανάλυση - μηχανική της αναπνοής)
2. Αερισμός (στοιχεία φυσιολογίας, εισαγωγικά στοιχεία παθοφυσιολογίας συνδρόμων διαταραχής αερισμού) – Αιμάτωση - Σχέση αερισμού / αιμάτωσης
3. Σύνδρομα διαταραχής αερισμού αποφρακτικού τύπου – Λειτουργικές δοκιμασίες διάγνωσης και εκτίμησης τους - Φυσιοθεραπευτική αντιμετώπιση ΧΑΠ και άσθματος
4. Σύνδρομα διαταραχής αερισμού περιοριστικού τύπου – Λειτουργικές δοκιμασίες διάγνωσης και εκτίμησης τους - Φυσιοθεραπευτική αντιμετώπιση περιστατικών με:πλευριτική συλλογή, πνευμοθώρακα
5. Φυσιοθεραπευτική αντιμετώπιση περιστατικών με :παχυσαρκία, κυφοσκολίωση, αγκυλοποιητική σπονδυλαρθρίτιδα, νευρομυϊκές παθήσεις, κακώσεις σπονδυλικής στήλης και νωτιαίου μυελού.
6. Διαγνωστική προσέγγιση της δύσπνοιας- εκτίμηση της βαρύτητας της δύσπνοιας - φυσικοθεραπευτική αντιμετώπιση
7. Βασικές γνώσεις σχετικά με τις χειρουργικές επεμβάσεις του θώρακα (επεμβάσεις πνευμόνων, καρδιάς, είδη χειρουργικών τομών) και της κοιλιάς– Προεγχειρητική φυσικοθεραπεία
8. Μετεγχειρητική φυσικοθεραπεία σε επεμβάσεις πνευμόνων, καρδιάς, κοιλιάς.

9. Αναπνευστική ανεπάρκεια (ορισμός, αιτιολογία, παθοφυσιολογία, διαγνωστική προσέγγιση, θεραπευτική αντιμετώπιση)
10. Οξυγονοθεραπεία: βασικές αρχές, ενδείξεις, τρόποι χορήγησης (ρινικοί καθετήρες -μάσκα Venturi), αποφυγή κακών πρακτικών και επιπλοκών
11. Μη επεμβατικός μηχανικός αερισμός : βασικές αρχές, ενδείξεις εφαρμογής. Επεμβατικός μηχανικός αερισμός : βασικές αρχές, ενδείξεις εφαρμογής, είδη αναπνευστήρων, διασωλήνωση αρρώστου, τραχειοτομή
12. Φυσιοθεραπεία στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας
13. Εξετάσεις

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Φυσιοθεραπευτική εκτίμηση πνευμονολογικού περιστατικού.
2. Διαφραγματική αναπνοή.
3. Ασκήσεις ενδυνάμωσης διαφράγματος. Ασκήσεις ενδυνάμωσης θωρακικών μυών. Ασκήσεις ενδυνάμωσης κοιλιακών μυών.
4. Τεχνικές παροχέτευσης.
5. Θέσεις αναπνευστικής χαλάρωσης.
6. Ενδιάμεση αξιολόγηση
7. Τεχνικές αντιμετώπισης δύσπνοιας, φυσικοθεραπευτικές τεχνικές και ασκήσεις για αρρώστους με πνευμονοπάθεια αποφρακτικού τύπου.
8. Φυσιοθεραπευτικές τεχνικές ασκήσεων για αρρώστους με πνευμονοπάθεια περιοριστικού τύπου, (πλευριτική συλλογή, πνευμοθώρακας).
9. Φυσιοθεραπευτικές τεχνικές ασκήσεων για αρρώστους με πνευμονοπάθεια περιοριστικού τύπου, (Α.Σ., κυφοσκολίωση, παχυσαρκία).
10. Αναρρόφηση
11. Αλλαγή θέσεων σε αρρώστους ΜΕΘ
12. Μέθοδοι φυσικοθεραπείας στη ΜΕΘ
13. Τελική αξιολόγηση

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να κατανοήσουν έννοιες σχετικές με την παθολογία του αναπνευστικού συστήματος
- Να εκτιμήσουν φυσιοθεραπευτικά τον άρρωστο με νόσημα του αναπνευστικού
- Να σχεδιάσουν και να εκτελέσουν πρόγραμμα φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης αυτών των αρρώστων

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Αναπνευστική Φυσιοθεραπεία, Ε.Γραμματοπούλου-Ε.Βαβουράκη,-έκδοση ΤΕΙ Αθήνας, 1999
2. Oxford Εγχειρίδιο Πνευμονολογίας (S.Chapman, G.Robinson, J.Stradling, S.West) (Μετάφραση Αγγλικής Έκδοσης) Ιατρικές Εκδόσεις Π.Χ. Πασχαλίδης, Αθήνα 2007

Ξενόγλωσση :

1. Pryor J, Prasad SA. Physiotherapy for respiratory and cardiac problems. third ed. London: Churchill Livingstone, 2002 ISBN 0-443-07075-X
2. "Key issues in cardiorespiratory physiotherapy "editors: Elizabeth Ellis, Jennifer Alison, Butterworth-Heinemann 1992 ISBN 0-7506-0173-6

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ - ΟΡΟΛΟΓΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός και στόχος του μαθήματος είναι η αναδιοργάνωση των γνώσεων της Αγγλικής Γλώσσας με γλωσσικές ασκήσεις και μέσα από εξειδικευμένα κείμενα ανατομίας και φυσικοθεραπείας, να μπορούν να κατανοούν κείμενα με όρους φυσιοθεραπευτικούς.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Ειδικά κείμενα για μετάφραση
2. Ειδικά κείμενα για μετάφραση
3. Ειδικό λεξιλόγιο
4. Ορολογία
5. Ορολογία
6. Τεχνική μετάφρασης / απόδοσης
7. Τεχνική μετάφρασης / απόδοσης
8. Ασκήσεις γλωσσικές
9. Ασκήσεις γλωσσικές
10. Αναδιοργάνωση γραμματικών γνώσεων αγγλικής γλώσσας
11. Αναδιοργάνωση γραμματικών γνώσεων αγγλικής γλώσσας
12. Συντακτικό
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να κατανοούν το γραπτό επιστημονικό λόγο στο γνωστικό τους αντικείμενο.
- Να μεταφράζουν και να επικοινωνούν προφορικά.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό και Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές τις επιδράσεις των Θεραπευτικών Ηλεκτρικών Ρευμάτων στον ανθρώπινο οργανισμό, να αποκτήσουν δεξιότητες σχετικά με τα θεραπευτικά σχήματα εφαρμογής τους σε διάφορες παθήσεις και σύνδρομα, επιλέγοντας τις κατάλληλες θεραπευτικές πράξεις, με την κατάλληλη σειρά εφαρμογής.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Θεραπευτικά Ηλεκτρικά Ρεύματα: α) Συνοπτικά στοιχεία Φυσικής Ηλεκτρικών Ρευμάτων β) Είδη Ηλεκτρικών Θεραπευτικών Ρευμάτων γ) Χαρακτηριστικά φάσεων και παλμών δ) Αποτελέσματα εφαρμογής Θ. Η. Ρ.
2. Ηλεκτρικός Μυϊκός Ερεθισμός: α) Νευροφυσιολογία μυϊκής συστολής β) Αρχές ανάλυση παραμέτρων Η.Μ.Ε. γ) ΗΕ φυσιολογικά εννευρωμένων μυών δ) Κινητικά σημεία μυών
3. Ηλεκτρικός Μυϊκός Ερεθισμός: ε) ΗΕ απονευρωμένων – ημιαπονευρωμένων μυών
4. Ειδικές οδηγίες εφαρμογής Ηλεκτρικού Μυϊκού Ερεθισμού- Μέθοδοι – Θέσεις εφαρμογής ΗΜΕ- Βλάβες μεμονωμένων νεύρων- Βλάβες πλεγμάτων – Πάρεση προσωπικού νεύρου
5. Εφαρμογή ΗΜΕ για ειδικούς θεραπευτικούς σκοπούς: Αναστολή μετεγχειρητικής θρόμβωσης, επιβοήθηση αναπνοής, ελάττωση σπαστικότητας, ερεθισμός ανταγωνιστών μυών, Λειτουργικός Ηλεκτρικός Ερεθισμός (FES)
6. Αρχές Ηλεκτρομυογραφίας- Τεχνικές Νευρικής Αγωγιμότητας- Επανεκπαίδευση νευροκινητικού συστήματος με Ηλεκτρομυογραφική Βιολογική Επανατροφοδότηση (EMG Biofeedback)
7. Αισθητικός Ηλεκτρικός Ερεθισμός- Νευροφυσιολογία του πόνου- Αναστολή του πόνου- Αναστολή πόνου με βελονισμό
8. Διαδερμικός Ηλεκτρικός Νευρικός Ερεθισμός (TENS): Παράμετροι – Ανάλυση παραμέτρων - Ακριβής θέση ειδικών σημείων: α) τεχνικές τοπικής εφαρμογής β) τοποθέτηση ηλεκτροδίων μετεγχειρητικά

9. Διαδερμικός Ηλεκτρικός Νευρικός Ερεθισμός (TENS): γ) τεχνικές ενδομυϊκού ερεθισμού δ) τεχνικές επιφανειακού ερεθισμού σημείων πυροδότησης πόνου
10. Διαδυναμικά Ρεύματα - Παρεμβαλλόμενα ρεύματα: Μορφές – Παράμετροι– Αποτελέσματα. Ηλεκτρικός Ερεθισμός Υψηλής Τάσης: Παράμετροι- Εφαρμογές.
11. Ιοντοφόρηση: Οδηγίες Εφαρμογής – Ενδείξεις - Αντενδείξεις
12. Laser: Παράγοντες ακτινοβολίας - Φυσικά χαρακτηριστικά - Τρόποι λειτουργίας συσκευών - Ανάλυση παραμέτρων - Φυσιολογικές επιδράσεις στους ιστούς - Θεραπευτικές ιδιότητες - Ενδείξεις - Αντενδείξεις
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εφαρμογή Ηλεκτρικού Μυϊκού Ερεθισμού: Παράμετροι – Μέθοδοι - Θέσεις εφαρμογής ΗΜΕ - Κινητικά σημεία μυών. Ειδικές οδηγίες εφαρμογής Ηλεκτρικού Μυϊκού Ερεθισμού - ΗΕ φυσιολογικά εννευρωμένων μυών - απονευρωμένων – ημιαπονευρωμένων μυών
2. Ειδικές οδηγίες εφαρμογής ΗΜΕ σε: α) Βλάβες μεμονωμένων νεύρων, β) Βλάβες πλεγμάτων, γ) Πάρεση προσωπικού νεύρου.
3. Οδηγίες εφαρμογής Λειτουργικού Ηλεκτρικού Ερεθισμού ή/ και ΗΜΕ για ειδικούς θεραπευτικούς σκοπούς: Αναστολή μετεγχειρητικής θρόμβωσης, επιβοήθηση αναπνοής, ελάττωση σπαστικότητα, ερεθισμό ανταγωνιστών μυών.
4. Οδηγίες εφαρμογής Ηλεκτρομυογραφήματος- Τεχνικές Νευρικής Αγωγιμότητας Τεχνικές Επανεκπαίδευσης νευροκινητικού συστήματος με Ηλεκτρομυογραφική Βιολογική Επανατροφοδότηση (EMG Biofeedback)
5. Ενδιάμεση αξιολόγηση
6. Εφαρμογή Διαδερμικού Ηλεκτρικού Νευρικού Ερεθισμού (TENS): Παράμετροι - Ανάλυση παραμέτρων - Ακριβής θέση ειδικών σημείων – Ηλεκτροβελονισμός
7. Εφαρμογή Διαδερμικού Ηλεκτρικού Νευρικού Ερεθισμού (TENS): Επιλογή τρόπων τοποθέτησης ηλεκτροδίων TENS (στην αντίθετη πλευρά - πολλαπλή τοποθέτηση - τριγωνική – τετράγωνη - σταυρωτή τοποθέτηση - τοποθέτηση σε περιοχές άσχετες με την πηγή του πόνου- υπερκranιακή τοποθέτηση)
8. Εξειδίκευση εφαρμογής TENS: α) τεχνικές τοπικής εφαρμογής (διάταξη Βox, διέλευση σταυρωτή διάταξη) β) τοποθέτηση ηλεκτροδίων μετεγχειρητικά γ) τεχνικές ενδομυϊκού ερεθισμού δ) τεχνικές επιφανειακού ερεθισμού σημείων πυροδότησης πόνου
9. Εφαρμογή Ηλεκτρικού Ερεθισμού Υψηλής Τάσης: Παράμετροι – Αποτελέσματα. Ιοντοφόρηση: Οδηγίες Εφαρμογής – Ενδείξεις - Αντενδείξεις
10. Εφαρμογή Διαδυναμικών Ρευμάτων - Παρεμβαλλόμενων Ρευμάτων: Μορφές – Παράμετροι – Αποτελέσματα
11. Εφαρμογή θεραπευτικής ακτινοβολίας Laser: Τρόποι λειτουργίας συσκευών – Ανάλυση παραμέτρων - Τεχνικές εφαρμογής - Σημεία εφαρμογής – Ενδείξεις - Αντενδείξεις.
12. Θεραπευτικά σχήματα εφαρμογής Θεραπευτικών Ηλεκτρικών Ρευμάτων σε οξεία, υποξεία και χρόνια παθολογική κατάσταση - Σειρά εφαρμογής θεραπευτικών πράξεων- πρωτόκολλα θεραπείας σε διάφορες παθήσεις-σύνδρομα
13. Τελική αξιολόγηση

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να γνωρίζουν τις επιδράσεις των Θεραπευτικών Ηλεκτρικών Ρευμάτων στον ανθρώπινο οργανισμό
- Να επιλέγουν τα κατάλληλα θεραπευτικά σχήματα εφαρμογής Θεραπευτικών Ηλεκτρικών Ρευμάτων, ανάλογα με την πάθηση, ώστε να επιτυγχάνουν το μέγιστο θεραπευτικό αποτέλεσμα.
- Να χειρίζονται τις διαφορετικές συσκευές Ηλεκτρικού Μυϊκού Ερεθισμού, Λειτουργικού Ηλεκτρικού Ερεθισμού (FES), Ηλεκτρομυογραφίας, Ηλεκτρομυογραφικής Βιολογικής Επανατροφοδότησης (EMG Biofeedback), Διαδερμικού Ηλεκτρικού Νευρικού Ερεθισμού (TENS), Ηλεκτρικού Ερεθισμού Υψηλής Τάσης, Ιοντοφόρησης, Διαδυναμικών Ρευμάτων, Παρεμβαλλόμενων Ρευμάτων, Laser.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Π. Γιόκαρης, Θεραπευτικά σχήματα- Κλινική Ηλεκτροθεραπεία, εκδ. Γράμμα, Αθήνα 2007
2. Ε. Φραγκοράπτης, Εφαρμοσμένη Ηλεκτροθεραπεία, εκδ. Γεωργακίδου, 1994

Ξενόγλωσση :

1. Hodgkin AL, The Conduction of the Nervous Impulse, Springfield, 1964
2. Shriber WJ, A Manual of Electrotherapy, Lea and Febiger, 1975
3. Wolf S, Electrotherapy, Churchill Livingstone, 1981 Nelson R, Currier D, Clinical Electrotherapy, Appleton and Lange, 1987

Ε ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ

	Ε ' ΕΞΑΜΗΝΟ	ΚΜ	ΕΜ	Θ	Ε	Σύνολο	ΦΕ	ΠΜ
1.	Τεχνικές Κινητοποίησης και Θεραπευτικοί Χειρισμοί	ΜΕ	Υ	2	2	4	120	5
2.	Φυσικοθεραπεία σε Κακώσεις του Μυοσκελετικού Συστήματος	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	6
3.	Φυσικοθεραπεία Νευρολογικών Παθήσεων Παιδων	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	6
4.	Κλινική Άσκηση σε Καρδιοαναπνευστικές Παθήσεις	ΜΕ	Υ	2	6	8	180	7
5α	Χειρουργική	ΜΕΥ	ΕΥ	2		2	90	3
5β	Φαρμακολογία							
6α	Βιοηθική και Δεοντολογία στη Φυσικοθεραπεία	ΔΟΝΑ	ΕΥ	2		2	90	3
6β	Ψυχολογία στην Υγεία							
	Σύνολο			14	12	26	810	30

**Από τα δύο μαθήματα επιλογής 5α - 5β, επιλέγεται το ένα μάθημα.
Από τα δύο μαθήματα επιλογής 6α - 6β, επιλέγεται το ένα μάθημα.**

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΙ ΧΕΙΡΙΣΜΟΙ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	2 (Θεωρία 2, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	5
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Ε

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι η κατάρτιση των σπουδαστών σε θέματα ενδο-αρθρικής αξιολόγησης και αποκατάστασης πασχόντων αρθρώσεων καθώς και αξιολόγησης και κινητοποίησης νευρικού ιστού. Οι σπουδαστές διδάσκονται το ρόλο και την συμβολή της ειδικής κινητοποίησης και σταθεροποίησης στην αποκατάσταση της λειτουργικότητας των πασχόντων αρθρώσεων. Οι εξειδικευμένες ενότητες που αποτελούν τη διδακτέα ύλη του μαθήματος εστιάζονται κυρίως α) στη διαφοροδιάγνωση των ιστών (οστά, αρθρικός θύλακος, σύνδεσμοι, τένοντες, μύες, νευρικός ιστός, περιτονίες, δέρμα) που είναι υπεύθυνοι για τον περιορισμό της κινητικότητας των αρθρώσεων β) στη αποκατάσταση της κινητικότητας των αρθρώσεων χρησιμοποιώντας ειδικές τεχνικές οι οποίες εφαρμόζονται εξειδικευμένα για κάθε περίπτωση όπως, δυσκαμψίες άκρας χείρας, αγκώνα, ώμου, ισχίου, γόνατος, ποδοκνημικής, άκρου πόδα και σπονδυλικής στήλης. Επίσης, εξασκούνται σε ειδικά προγράμματα σταθεροποίησης των αρθρώσεων για όλες τις περιοχές του σώματος και σε ειδικά προγράμματα κινητοποίησης νευρικού ιστού (βλέπε αναλυτικό πρόγραμμα ύλης του μαθήματος).

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στις Ειδικές Τεχνικές Κινητοποίησης. α) Ιστορική αναδρομή β) Βασικές αρχές κινητοποίησης των αρθρώσεων κατά Maitland, Kaltenborn, Mulligan, McKenzie, Cyriax, κλπ γ) Πλεονεκτήματα και περιορισμοί της ενδο-αρθρικής κινητοποίησης γ) Βασικές αρχές σταθεροποίησης των αρθρώσεων
2. Διαφοροδιάγνωση των ιστών που περιορίζουν την κινητικότητα της άρθρωσης κατά Cyriax, Elvey και Maitland α) Καρπού, δακτύλων, αγκώνα, ώμου β) Άκρου πόδα, γόνατος, ισχίου γ) Αυχένα – άνω άκρου, οσφύος – κάτω άκρου, και Ειδικές τεχνικές κινητοποίησης ουλής και περιτονίας (μέθοδος Lewit)

3. Καρπός – άκρα χείρα: α) Ενδο-αρθρικές κινήσεις των αρθρώσεων του καρπού, των μετακαρπίων και των δακτύλων β) Δοκιμασίες αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων γ) Ειδικές τεχνικές κινητοποίησης των αρθρώσεων του καρπού, των μετακαρπίων και των δακτύλων
4. Αγκώνας – αντιβράχιο α) Ενδο-αρθρικές κινήσεις της βραχιονο-κερκιδικής, βραχιονο-ωλένιας και των κερκιδωλενικών αρθρώσεων β) Δοκιμασίες αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων της βραχιονο-κερκιδικής, βραχιονο-ωλένιας και κερκιδωλενικών αρθρώσεων γ) Ειδικές τεχνικές κινητοποίησης των αρθρώσεων
5. Ώμος. α) Ενδο-αρθρικές κινήσεις των αρθρώσεων της ωμικής ζώνης β) Δοκιμασίες αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων της γληνοβραχιονίου, ακρωμιοκλειδικής, στερνοκλειδικής και ωμοπλατοθωρακικής άρθρωσης γ) Ειδικές τεχνικές κινητοποίησης των αρθρώσεων δ) Τεχνικές μαλακών μορίων της περιοχής του ώμου
6. Ποδοκνημική και άκρος πόδας. α) Ενδο-αρθρικές κινήσεις των αρθρώσεων της ποδοκνημικής, του ταρσού, των μεταταρσίων και των δακτύλων β) Δοκιμασίες αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων των οστών του ταρσού, μεταταρσίων και δακτύλων γ) Ειδικές τεχνικές κινητοποίησης των αρθρώσεων δ) Ειδικές τεχνικές σταθεροποίησης άκρου πόδα (ασκήσεις και βοηθήματα)
7. Γόνατο. α) Ενδο-αρθρικές κινήσεις της κνημομηριαίας, επιγονατιδομηριαίας και κνημο-περονιαίων αρθρώσεων β) Δοκιμασίες αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων της κνημομηριαίας, επιγονατιδομηριαίας και κνημο-περονιαίων αρθρώσεων γ) Ειδικές τεχνικές κινητοποίησης των αρθρώσεων
8. Ισχίο. α) Ενδο-αρθρικές κινήσεις του ισχίου β) Δοκιμασίες αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων γ) Ειδικές τεχνικές κινητοποίησης της άρθρωσης δ) Τεχνικές μαλακών μορίων της περιοχής του γόνατος / ισχίου / πυέλου
9. Εισαγωγή στις κινήσεις της Σπονδυλικής Στήλης. α) Ενεργητικές και παθητικές κινήσεις της σπονδυλικής στήλης και των μεσοσπονδυλίων αρθρώσεων β) Ψηλάφηση των σπονδύλων και των μαλακών μορίων της σπονδυλικής στήλης γ) Αρχές αστάθειας αυχενικής, θωρακικής και οσφυϊκής μοίρας της σπονδυλικής στήλης και της πυέλου δ) Δοκιμασίες ασφαλείας της αυχενικής μοίρας της σπονδυλικής στήλης (σπονδυλική αρτηρία, άνω αυχενική μοίρα) ε) Βασικές αρχές θεραπευτικών χειρισμών
10. Αυχενική / θωρακική μοίρα σπονδυλικής στήλης και πλευρές α) Δοκιμασίες αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων μεσοσπονδυλίων αρθρώσεων της αυχενικής και θωρακικής μοίρας της σπονδυλικής στήλης και πλευρών β) Ειδικές τεχνικές κινητοποίησης μεσοσπονδυλίων αρθρώσεων γ) Τεχνικές μαλακών μορίων της περιοχής αυχένα – ώμου – θώρακα δ) Ειδικές ασκήσεις σταθεροποίησης αυχενικής μοίρας
11. Οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης και πυέλος. α) Δοκιμασίες αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων των μεσοσπονδυλίων αρθρώσεων και των αρθρώσεων της πυέλου β) Ειδικές τεχνικές κινητοποίησης μεσοσπονδυλίων αρθρώσεων και αρθρώσεων της πυέλου γ) Τεχνικές μαλακών μορίων της περιοχής οσφύος – πυέλου δ) Ειδικές ασκήσεις σταθεροποίησης της οσφυο-πυελικής ζώνης

12. Νευρικός ιστός. α) Κινητικότητα νευρικού ιστού (περιφερικών νεύρων και νωτιαίου μυελού) β) Αυχενικό και βραχιόνιο πλέγμα, μεγάλα αγγεία (περιοχής αυχένα, βραχιονίου και ισχίου) και πορεία περιφερικών νεύρων (μέσο, ωλένιο, κερκιδικό, ισχιακό, μηριαίο) γ) Δοκιμασίες αξιολόγησης νευρικού ιστού κατά Elvey και Maitland δ) Τεχνικές κινητοποίησης νευρικού ιστού κατά Elvey και Butler

13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Δέρμα, περιτονίες, μύες και οστά α) Ψηλάφηση δέρματος, περιτονίας, μυών, οστών β) Δοκιμασίες κινητικότητας δέρματος - περιτονιών - μυών γ) Εφαρμογή κινητοποίησης δέρματος - περιτονιών - ουλών.
2. Εφαρμογή διαφοροδιάγνωσης των ιστών που περιορίζουν την κινητικότητα των αρθρώσεων (παθητικοί ιστοί - δυναμικοί ιστοί - νευρικός ιστός) α) Καρπού, δακτύλων, αγκώνα, ώμου β) Άκρου πόδα, γόνατος, ισχίου γ) Αυχένα - άνω άκρου, οσφύος - κάτω άκρου
3. Καρπός - άκρα χείρα: α) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων του καρπού, των μετακαρπίων και των δακτύλων β) Εφαρμογή ειδικών τεχνικών κινητοποίησης των αρθρώσεων του καρπού, των μετακαρπίων και των δακτύλων
4. Αγκώνας - αντιβράχιο: α) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων της βραχιονοκερκιδικής, της βραχιονοωλένιας και των κερκιδωλενικών αρθρώσεων β) Εφαρμογή ειδικών τεχνικών κινητοποίησης των αρθρώσεων γ) Εφαρμογή τεχνικών μαλακών μορίων αγκώνα / αντιβραχίου και άκρας χείρας
5. Ώμος: α) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων της γληνοβραχιονίου, ακρωμιοκλειδικής, στερνοκλειδικής και ωμοπλατοθωρακικής άρθρωσης β) Εφαρμογή ειδικών τεχνικών κινητοποίησης των αρθρώσεων της ωμικής ζώνης γ) Εφαρμογή τεχνικών μαλακών μορίων άνω άκρου - αυχένος δ) Εφαρμογή τεχνικών σταθεροποίησης της ωμικής ζώνης
6. Ποδοκνημική και άκρος πόδας: α) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων των αρθρώσεων της ποδοκνημικής, του ταρσού, των μεταταρσίων και των δακτύλων β) Εφαρμογή ειδικών τεχνικών κινητοποίησης των αρθρώσεων γ) Ειδικές τεχνικές σταθεροποίησης άκρου πόδα (ασκήσεις και βοηθήματα)
7. Γόνατο: α) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων της κνημο-μηριαίας, επιγονατιδο-μηριαίας άρθρωσης και της άνω και κάτω κνημο-περονιαί β) Εφαρμογή ειδικών τεχνικών κινητοποίησης των αρθρώσεων γ) Εφαρμογή τεχνικών μαλακών μορίων γόνατος - ποδοκνημικής
8. Ισχίο: α) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης των ενδο-αρθρικών κινήσεων β) Εφαρμογή ειδικών τεχνικών κινητοποίησης γ) Εφαρμογή τεχνικών μαλακών μορίων ισχίου - πυέλου
9. Σπονδυλική Στήλη. α) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης της αυχενικής, θωρακικής και οσφυϊκής μοίρας της σπονδυλικής στήλης (ενεργητικές και παθητικές κινήσεις της σπονδυλικής στήλης) β)

Ψηλάφηση των σπονδύλων και των μαλακών μορίων της σπονδυλικής στήλης γ) Δοκιμασίες ασφαλείας σπονδυλικών αρτηριών και της άνω αυχενικής μοίρας της σπονδυλικής στήλης

10. Αυχενική / θωρακική μοίρα σπονδυλικής στήλης και πλευρές: α) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης των μεσοσπονδυλίων και σπονδυλοπλευρικών αρθρώσεων β) Εφαρμογή ειδικών τεχνικών κινητοποίησης μεσοσπονδυλίων και σπονδυλοπλευρικών αρθρώσεων γ) Εφαρμογή τεχνικών μαλακών μορίων αυχενικής και θωρακικής μοίρας σπονδυλικής στήλης δ) Εφαρμογή ασκήσεων σταθεροποίησης της αυχενικής μοίρας της σπονδυλικής στήλης
11. Οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης – Πύελος: α) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης των μεσοσπονδυλίων αρθρώσεων και των αρθρώσεων της πυέλου β) Εφαρμογή ειδικών τεχνικών κινητοποίησης των αρθρώσεων γ) Εφαρμογή τεχνικών μαλακών μορίων της περιοχής οσφύος – πυέλου δ) Εφαρμογή ασκήσεων σταθεροποίησης της οσφυο-πυελικής ζώνης
12. Νευρικός ιστός: α) Ψηλάφηση περιφερικών νεύρων (μέσο, ωλένιο, κερκιδικό, ισχιακό, μηριαίο) και μεγάλων αγγείων της περιοχής του αυχένα, του βραχιονίου και του ισχίου β) Εφαρμογή δοκιμασιών αξιολόγησης νευρικού ιστού γ) Εφαρμογή τεχνικών κινητοποίησης νευρικού ιστού
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να κατανοήσουν την ενδο-αρθρική κίνηση όλων των αρθρώσεων του ανθρωπίνου σώματος καθώς και την κινητική δυνατότητα του νευρικού ιστού
- Να αναπτύξουν βασικές ικανότητες στην εξέταση και διαφοροδιάγνωση των ιστών που είναι υπεύθυνοι για την μειωμένη τροχιά μιας άρθρωσης
- Να αναπτύξουν βασικές ικανότητες στην εξέταση και στην θεραπεία των υποκινητικών αρθρώσεων των άνω άκρων, των κάτω άκρων και της σπονδυλικής στήλης
- Να αναπτύξουν βασικές ικανότητες στην εξέταση και στην θεραπεία των ασταθών αρθρώσεων των άνω άκρων, των κάτω άκρων και της σπονδυλικής στήλης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Κουτσαμπέλας ΝΧ (2006): Εφαρμογή ειδικών διατάσεων σε όλους τους μύς του ανθρωπίνου σώματος. Παρισιάνος

Ξενόγλωσση :

1. Kaltenborn FM, Evjenth O, Kaltenborn TB, Morgan D and Vallowitz E (1999): Manual Mobilization of the joints. The extremities. Oslo: Olaf Norlis Bokhandel
2. Kaltenborn FM, Evjenth O, Kaltenborn TB and Vallowitz E (1993): The spine. Basic evaluation and mobilization techniques. Oslo: Olaf Norlis Bokhandel.
3. Maitland G, Hengeveld E, Banks K and English K (2001): Maitland's vertebral manipulation. Oxford: Butterworth Heinemann.

4. Evjenth O and Hamberg J (1993): Muscle stretching in manual therapy. A clinical manual. The extremities: Alfa Rehab
5. Butler DS (2000): The sensitive nervous system. Adelaide: Noigroup Publication.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΕ ΚΑΚΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΥΟΣΚΕΛΕΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Ε

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι η μελέτη, η κατανόηση και η φυσικοθεραπευτική αντιμετώπιση των κακώσεων του μυοσκελετικού και περιφερικού νευρικού συστήματος. Ειδικότερα αναλύονται οι διάφορες κακώσεις του μυοσκελετικού συστήματος που αφορούν στα οστά, στους μύες, στους τένοντες και στα θυλακοσυνδεσμικά στοιχεία, καθώς επίσης και οι κακώσεις των περιφερικών νευρών. Ανάλογα με το είδος της κάκωσης, τη θεραπεία εκλογής (συντηρητική ή χειρουργική αντιμετώπιση), το στάδιο της επούλωσης, και τα συμπτώματα του ασθενή (πόνος, οίδημα, κ.λ.π.), καθορίζεται και ο σχεδιασμός της φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Κατάγματα οστών. Α' Μέρος: Είδη-Ταξινόμηση, μηχανισμοί πρόκλησης, κλινική εικόνα, επιπλοκές, συντηρητική ή χειρουργική ιατρική αντιμετώπιση.
2. Κατάγματα οστών. Β' Μέρος: Πόρωση καταγμάτων. Γενικές αρχές φυσικοθεραπευτικής αποκατάστασης.
3. Κατάγματα άνω άκρων και σπονδυλικής στήλης: Ιατρική αντιμετώπιση και Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση.
4. Κατάγματα λεκάνης και κάτω άκρων: Ιατρική αντιμετώπιση και Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση.
5. Κατάγματα λεκάνης και κάτω άκρων: Ιατρική αντιμετώπιση και Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση.
6. Εξαρθρήματα, υπεξαρθρήματα και διαστρέμματα στις αρθρώσεις άνω άκρων. Αιτιολογικοί παράγοντες, διαδικασία επούλωσης. Ανάλογα με το στάδιο, τον τρόπο αντιμετώπισης (χειρουργική

ή συντηρητική) και τις τυχόν ειδικές συνθήκες (είδος χειρουργικής τεχνικής), επιλογή και εφαρμογή του κατάλληλου προγράμματος φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης.

7. Κακώσεις μυών. Αιτιολογικοί παράγοντες, μηχανισμοί πρόκλησης, διαδικασία επούλωσης, επιδράσεις της ακινητοποίησης και της άσκησης στο μυϊκό ιστό. Γενικές αρχές φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης ανάλογα την ιατρική θεραπεία εκλογής.
8. Κακώσεις τενόντων. Αιτιολογικοί παράγοντες, μηχανισμοί πρόκλησης, διαδικασία επούλωσης, επιδράσεις της ακινητοποίησης και της άσκησης στον κολλαγόνο ιστό. Γενικές αρχές φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης ανάλογα την ιατρική θεραπεία εκλογής.
9. Κακώσεις θυλακοσυνδεσμικών στοιχείων. Αιτιολογικοί παράγοντες, μηχανισμοί πρόκλησης, διαδικασία επούλωσης, επιδράσεις της ακινητοποίησης και της άσκησης στους συνδέσμους. Γενικές αρχές φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης ανάλογα την ιατρική θεραπεία εκλογής.
10. Κακώσεις περιφερικών νεύρων (νευραπραξία, αξονότμηση, νευρότμηση) με περιοχική εφαρμογή στα άνω άκρα και στο πρόσωπο. Αρχές εφαρμογής προγραμμάτων αποκατάστασης σε σχέση με την θεραπεία εκλογής (συντηρητική – χειρουργική).
11. Κακώσεις περιφερικών νεύρων (νευραπραξία, αξονότμηση, νευρότμηση) με περιοχική εφαρμογή στα κάτω άκρα. Αρχές εφαρμογής προγραμμάτων αποκατάστασης σε σχέση με την θεραπεία εκλογής (συντηρητική – χειρουργική).
12. Σύνδρομο παγίδευσης. Αρχές εφαρμογής προγραμμάτων αποκατάστασης σε σχέση με την θεραπεία εκλογής (συντηρητική – χειρουργική)
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στην εφαρμογή των μεθόδων αξιολόγησης του μυοσκελετικού και περιφερικού νευρικού συστήματος μέσω της άσκησης των σπουδαστών σε ομάδες.
2. Κατάγματα οστών. Κλινική εικόνα, επιπλοκές, συντηρητική ή χειρουργική ιατρική αντιμετώπιση. Πόρωση καταγμάτων. Γενικές αρχές φυσικοθεραπευτικής αποκατάστασης.
3. Κατάγματα άνω άκρων και σπονδυλικής στήλης: Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση.
4. Κατάγματα λεκάνης και κάτω άκρων: Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση..
5. Εξαρθρήματα, υπεξαρθρήματα και διαστρέμματα στις αρθρώσεις άνω άκρων. Αντιμετώπιση (χειρουργική ή συντηρητική), επιλογή και εφαρμογή του κατάλληλου προγράμματος φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης.
6. Κακώσεις μυών. Εφαρμογή γενικών αρχών φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης. Σχεδιασμός των κατάλληλων προγραμμάτων αποκατάστασης.
7. Κακώσεις τενόντων. Εφαρμογή γενικών αρχών φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης. Σχεδιασμός των κατάλληλων προγραμμάτων αποκατάστασης.
8. Κακώσεις θυλακοσυνδεσμικών στοιχείων. Εφαρμογή γενικών αρχών φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης. Σχεδιασμός των κατάλληλων προγραμμάτων αποκατάστασης.
9. Ενδιάμεση αξιολόγηση
10. Κακώσεις περιφερικών νεύρων (νευραπραξία, αξονότμηση, νευρότμηση) με περιοχική εφαρμογή στα άνω και στο πρόσωπο. Εφαρμογή γενικών αρχών φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης. Σχεδιασμός των κατάλληλων προγραμμάτων αποκατάστασης.
11. Κακώσεις περιφερικών νεύρων (νευραπραξία, αξονότμηση, νευρότμηση) με περιοχική εφαρμογή κάτω άκρα. Εφαρμογή γενικών αρχών φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης. Σχεδιασμός των κατάλληλων προγραμμάτων αποκατάστασης.

12. Σύνδρομο παγίδευσης. Εφαρμογή γενικών αρχών φυσικοθεραπευτικής αντιμετώπισης. Σχεδιασμός των κατάλληλων προγραμμάτων αποκατάστασης.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να διακρίνουν το είδος και τη βαρύτητα του τραυματισμού ανάλογα με το ιστορικό, το μηχανισμό της κάκωσης και την αξιολόγηση του ασθενούς.
- Να εισάγουν, ανάλογα με τη θεραπεία εκλογής (συντηρητική ή χειρουργική) το σχεδιασμό των κατάλληλων προγραμμάτων αποκατάστασης σε προβλήματα κακώσεων του μυοσκελετικού συστήματος και σε κακώσεις περιφερικών νεύρων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική:

1. Kisner C, Colby LA: Θεραπευτικές Ασκήσεις. Βασικές Αρχές και Τεχνικές. Εκδόσεις Σιώκη, 2003.
2. Hoppenfeld S: Ορθοπεδική Νευρολογία. Αθήνα, Μαρία Γρ. Παρισιάνου 2000.

Ξενόγλωσση:

1. Apley AG, Warwick D, Nayagam S, Solomon L: Apley's System of Orthopaedics and Fractures. Arnold Publishers, 2001.
2. Brotzman SB, Wilk KE. Clinical Orthopaedic Rehabilitation. Mosby 2003.
3. Canale ST. Campbell's Operative Orthopaedics. Mosby 2003.
4. Magee D: Orthopaedic Physical Assessment. 5th ed, W.B Saunders 2005.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3 , Εργαστήριο2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Ε

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι η κατανόηση της έννοιας των νευρολογικών παθήσεων κεντρικού και περιφερικού τύπου σε παιδιά, όπως και της εξελικτικής διαδικασίας του βρέφους και του παιδιού. Οι γνώσεις αυτές θα συμβάλουν σημαντικά στην κατανόηση της υπευθυνότητας κάθε επιπέδου κίνησης του Κ.Ν.Σ και του Περιφ. Νευρικού Συστήματος, ώστε να είναι δυνατή η αξιολόγηση και η συνεκτίμηση των κλινικών ευρημάτων. Επιπλέον σκοπός του μαθήματος είναι η απόκτηση της ικανότητας σχεδιασμού εξειδικευμένων προγραμμάτων αποκατάστασης και αντιμετώπισης αλλά και πρόληψης επίκτητων δυσλειτουργιών σε παιδιά με νευρολογικές παθήσεις. Επίσης, η απόκτηση δεξιοτήτων σχετικά με τη φυσικοθεραπευτική προσέγγιση, αξιολόγηση και αντιμετώπιση του νευρολογικού παιδιατρικού προβλήματος σε ομαδικά και εξατομικευμένα προγράμματα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στις έννοιες νευρολογικών παθήσεων στα παιδιά.
2. Αισθήσεις, και Αισθητικότητα. Προγεννητική και μεταγεννητική αισθητικότητα. Συσχέτιση των επιπέδων κίνησης με την ωριμότητα της αισθητικότητας – αισθήσεων από την εμβρυική, νεογνική, βρεφική περίοδο.
3. Τονικά –πρωτογενή αντανακλαστική δραστηριότητα. Φυσιολογική κινητική ανάπτυξη από διάφορα επίπεδα του Κ.Ν.Σ.
4. Αντιδράσεις προσανατολισμού και ισορροπίας. Συσχέτιση των αντιδράσεων προσανατολισμού και ισορροπίας με την πρόοδο της κίνησης.
5. Φυσιολογική κινητική συμπεριφορά από τον πρώτο μήνα έως και το πέμπτο έτος. Αξιολόγηση φυσιολογικής κινητικής συμπεριφοράς από διαφορετικές θέσεις.

6. Εγκεφαλική παράλυση - ταξινόμηση. Επιδημιολογικά στοιχεία, αιτιολογικοί παράγοντες, παθολογικά χαρακτηριστικά κίνησης. Κλινικές εικόνες. Σπαστικότητα, αθέτωση, αταξία. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση. Στόχοι φυσικοθεραπείας.
7. Σπαστικότητα –Τετραπληγία. Κατανομή της βλάβης σε σχέση με το σώμα Διπληγία-Ημιπληγία. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση. Στόχοι φυσικοθεραπείας. Εξέλιξη της παθολογική κινητικής συμπεριφοράς από διαφορετικές θέσεις σε παιδιά με σπαστικότητα.
8. Αθέτωση Εξέλιξη της παθολογική κινητικής συμπεριφοράς Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση. Στόχοι φυσικοθεραπείας. Αταξία –Υποτονία σε παιδιά Εξέλιξη της παθολογικής κινητικής συμπεριφοράς. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση. Στόχοι φυσικοθεραπείας
9. Ατονο-αστασικό σύνδρομο -παιδί με σύνδρομο Down- εγκεφαλική νωτιαία μυϊκή ατροφία Εξέλιξη της παθολογική κινητικής συμπεριφοράς. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση. Στόχοι φυσικοθεραπείας.
10. Μυοπάθειες – Γενικά χαρακτηριστικά σύμφωνα με την ταξινόμηση
11. Μυϊκή δυστροφία Duchene Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση. Πρόληψη και αντιμετώπιση βραχύνσεων. Διατήρηση και ενδυνάμωση αδυνάτων μυών. Διατήρηση λειτουργικής ικανότητας. Πρόληψη αναπνευστικών επιπλοκών.
12. Δισχιδής ράχη . Κλινικές εκδηλώσεις, κλινικά συμπτώματα. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση. Στόχοι φυσικοθεραπείας. Αντιμετώπιση .
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή. Πρακτική παρουσίαση της φυσιολογικής κινητικής ανάπτυξης σε αντιπαράθεση, με την παθολογική κινητική ανάπτυξη σε παιδιά με νευρολογικές παθήσεις.
2. Πρωτόκολλο αξιολόγησης – οπτική παρατήρηση –Ψηλάφηση- Λειτουργικότητα πρωτογενή αντανακλαστική δραστηριότητα- Τονικά αντανακλαστικά. Παρουσίαση σε ομοίωμα. Έλεγχος των αντιδράσεων προσανατολισμού και ισορροπίας. Αξιολόγηση και ψηλάφηση μυϊκού τόνου Σημασία της αντανακλαστικής κινητικότητας
3. Κινητική συμπεριφορά από τον πρώτο έως τον δωδέκατο μήνα. Οπτική παρατήρηση από διαφορετικές θέσεις.
4. Ενδιάμεση αξιολόγηση φοιτητών
5. Αξιολόγηση κινητικής συμπεριφοράς σε παιδιά από το πρώτο έως και το πέμπτο έτος. Και από 5-12ετών ,από διαφορετικές θέσεις. Μυϊκός τόνος, ψηλάφηση, ποιότητα κίνησης.
6. Εγκεφαλική παράλυση-κλινικές εικόνες- παθολογικά κινητικά πρότυπα.
7. Σπαστικότητα Έλεγχος κεφαλής, παρατήρηση παθολογικών χαρακτηριστικών από διαφορετικές θέσεις. Φυσικοθεραπευτική παρέμβαση με εξειδικευμένα προγράμματα προσέγγισης νευρολογικών περιστατικών Bobath, Vojta, Peto, PNF(ανάλογα με το βαθμό βλάβης)
8. Ημιπληγία Αξιολόγηση .Βραχυπρόθεσμοι και μακροπρόθεσμοι στόχοι θεραπείας. Φυσικοθεραπευτική αντιμετώπιση. Αδέξιο παιδί.
9. Αθέτωση Έλεγχος κεφαλής, παρατήρηση παθολογικών χαρακτηριστικών από διαφορετικές θέσεις -Σταθεροποίηση-Προώθηση στασικού ελέγχου –Προώθηση νευρομυϊκής συναρμογής - Εκούσιος διαχωρισμός κινητικών προτύπων.Αταξία. Έλεγχος κεφαλής, παρατήρηση παθολογικών χαρακτηριστικών από διαφορετικές θέσεις Ασφαλές κράτημα, βελτίωση της εν τω βάθη αισθητικότητας. Σταθεροποίηση, εκπαίδευση ισορροπιστικών αντιδράσεων.

10. Μυϊκή δυστροφία Duchene Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση. Πρόληψη και αντιμετώπιση βραχύνσεων. Διατήρηση και ενδυνάμωση αδυνάτων μυών. Διατήρηση λειτουργικής ικανότητας. Πρόληψη αναπνευστικών επιπλοκών.
11. Δισχιδής ράχη . Παροχή δερματικών χειρισμών. Προώθηση αντιδράσεων προσανατολισμού. Χρήση βοηθητικών μέσων. Εκπαίδευση βάδισης με κηδεμόνες εντός και εκτός διζύγου.
12. Guillain Barre σε παιδιά. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση (αξιολόγηση αισθητικότητας και κινητικότητας). Μάλαξη. Προφύλαξη θρομβώσεων , πνευμονίας. Φυσικοθεραπευτική παρέμβαση στο στάδιο επαναφοράς της λειτουργικότητας. PNF, επανεκπαίδευση αισθητικής αντιληπτικότητας, ισορροπιστικές – προστατευτικές αντιδράσεις. Ενδυνάμωση των μυών.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να γνωρίζουν τις νευρολογικές παθήσεις στα παιδιά.
- Να ξεχωρίζουν και να περιγράφουν τα φυσιολογικά από τα παθολογικά κινητικά πρότυπα.
- Να γνωρίζουν τους παράγοντες που μπορεί να εμφανισθούν και να επηρεάσουν αρνητικά την λειτουργικότητα του παιδιού.
- Να αντιλαμβάνονται την πολυπλοκότητα της κάθε κλινικής εικόνας και να την προσεγγίζουν ειδικευμένα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Anne Shumway – Cook, Marjorie H. Woollacott : Κινητικός έλεγχος Θεωρία και πρακτικές εφαρμογές Williams & Wilkins, 1995 Ιατρικές Εκδόσεις Σιώκης, 2000

Ξενόγλωσση :

1. Marget Feldkamp, Hans-Henning Matthias George Tmieme: Diagnose der infantile cerebral parese im Sauglings –und Kindesalter Verlag Stuttgard New York 1998.
2. Marget Feldkamp Dorith Von Auf Schnaitenjurrig U: Kranken gymnastisce behandlung der infantile zerebral parese Bauman-Danielcik Marianne Goyke Pflaum Verlag Muenchen, 1989.
3. Srpueren _ Bewegen – Lernen: Hand buch der mehrdimensionalen foederung Bei kindlichen Entwicklungsstoerungen Petra Zinke Wolter, 1992.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΚΑΡΔΙΟΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΕΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	8 (Θεωρία 2, Εργαστήριο 6)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	7
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Ε

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος της Κλινικής άσκησης Ι είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές την έννοια της προσέγγισης των ασθενών με παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος, να αποκτήσουν δεξιότητες αναφορικά με τις εξειδικευμένες τεχνικές της αναπνευστικής φυσικοθεραπείας και να τις εφαρμόσουν σε νοσοκομειακούς χώρους.

Οι εξειδικευμένες ενότητες που αποτελούν τη διδακτέα ύλη του μαθήματος εστιάζονται κυρίως α) στην προσέγγιση του αναπνευστικού ασθενή, β) στην αξιολόγηση του χρόνιου αναπνευστικού ασθενή καθώς και του ασθενή της μονάδας εντατικής θεραπείας-ΜΕΘ, γ) στην αξιολόγηση του ιατρικού φακέλου του κάθε ασθενή, δ) στη χρήση εξοπλισμού και εργαλείων αξιολόγησης (σπιρόμετρο, οξύμετρο, αναπνευστήρες, ροόμετρο, εξασκητές αναπνοής, ερωτηματολόγια κ.λ.π.), ε) στην απόκτηση δεξιοτήτων για την εφαρμογή των εξειδικευμένων τεχνικών αναπνευστικής φυσικοθεραπείας, ζ) στην αντιμετώπιση των αναπνευστικών παθήσεων χρησιμοποιώντας εξατομικευμένα προγράμματα αποκατάστασης, τα οποία εφαρμόζονται εξειδικευμένα για κάθε περίπτωση (χρόνια βρογχίτιδα, πνευμονικό εμφύσημα, άσθμα, κυστική ίνωση, πνευμονία, πρόληψη και αντιμετώπιση μεταχειρουργικών επιπλοκών σε χειρουργεία πνευμονικού ιστού και καρδιάς, παθήσεις υπεζωκότα, αναπνευστική ανεπάρκεια, κατάγματα πλευρών, πρόληψη επιπλοκών σε περιστατικά ΜΕΘ κ.λ.π.).

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Αξιολόγηση του Χρόνιου αναπνευστικού αρρώστου. Αφορά στη συλλογή υποκειμενικών και αντικειμενικών πληροφοριών σχετικών με το ιστορικό και την πορεία του ασθενή προκειμένου να σχεδιαστεί το εξατομικευμένο πρόγραμμα φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης για κάθε ασθενή ξεχωριστά με τους βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους (ΥΑΣΟ)
2. Εργαλεία αξιολόγησης του χρόνιου αναπνευστικού αρρώστου. Αφορά στη χρήση του εξοπλισμού που διευκολύνει την εφαρμογή των τεχνικών της αναπνευστικής φυσικοθεραπείας καθώς και των

εργαλείων αξιολόγησης (σπιρόμετρο, συσκευές οξυγονοθεραπείας, νεφελοποιητές, οξύμετρο, αναπνευστήρες, ροόμετρο, εξασκητές αναπνοής, μετρητής της μέγιστης εισπνεόμενης πίεσης-PEImax, κλίμακα Γλασκόβης και ερωτηματολόγια για την αξιολόγηση της ποιότητας ζωής, της ικανοποίησης των ασθενών για την ακολουθούμενη αγωγή, του πόνου, της λειτουργικότητας, κ.λ.π.)

3. Ανάλυση κλινικών περιστατικών χρόνιων αποφρακτικών παθήσεων. Παρουσίαση κλινικών περιστατικών με χρόνια βρογχίτιδα και πνευμονικό εμφύσημα, αξιολόγηση και πλάνο εξατομικευμένης φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης
4. Ανάλυση κλινικών περιστατικών με άσθμα. Παρουσίαση κλινικών περιστατικών με άσθμα, αξιολόγηση και πλάνο εξατομικευμένης φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης
5. Ανάλυση κλινικών περιστατικών με χειρουργείο θώρακος. Παρουσίαση κλινικών περιστατικών που πρόκειται να υποβληθούν σε χειρουργείο καρδιάς ή πνευμονικού ιστού, αξιολόγηση και πλάνο εξατομικευμένης φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης.
6. Αξιολόγηση του ασθενή της ΜΕΘ. Αφορά στη συλλογή και αξιολόγηση παραμέτρων όπως: σφίξεις, αρτηριακή πίεση, τύπος αναπνοής (ελεγχόμενος, υποβοηθούμενος, αυθόρμητος), αριθμός αναπνοών, αναπνεόμενος όγκος αέρα, έκπτυξη του θώρακα, ικανότητα βήχα, εκκρίσεις (χρώμα, ποσότητα, ιξώδες), κινητικότητα των αρθρώσεων κ στη δύναμη των μυών, επίπεδο Γλασκόβης, εισπνεόμενο μίγμα οξυγόνου (FiO2), αέρια αίματος, κορεσμός της αιμοσφαιρίνης (SatO2), ενδοκράνια πίεση
7. Μηχανικός αερισμός σε διάφορες παθήσεις. Ανάλυση του μηχανισμού ανάπτυξης οξείας αναπνευστικής ανεπάρκειας σε ασθενείς με χρόνιες αναπνευστικές παθήσεις και ενδείξεις μηχανικού αερισμού
8. Αναπνευστήρες. Διάλεξη αναφορικά με την χρήση των αναπνευστήρων παλαιάς και νέας τεχνολογίας στη ΜΕΘ
9. Ανάλυση κλινικών περιστατικών της ΜΕΘ. Παρουσίαση εξειδικευμένων κλινικών περιστατικών της ΜΕΘ, όπως κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, κατάγματα πλευρών με flail chest και χειρουργημένους ασθενείς (καρδιά-πνευμονικός ιστός)
10. Ανάλυση κλινικών περιστατικών της ΜΕΘ. Παρουσίαση εξειδικευμένων κλινικών περιστατικών της ΜΕΘ, όπως εγκαύματα, νευρολογικά περιστατικά, πνευμονική εμβολή κ.α.
11. Οξυγονοθεραπεία. Διάλεξη για την οξυγόνωση του ασθενή της ΜΕΘ, τις συσκευές οξυγονοθεραπείας και τους δείκτες οξυγόνωσης (PaO2, SatO2, PaO2/ FiO2)
12. Η επίδραση της αναπνευστικής φυσικοθεραπείας στην οξεοβασική ισορροπία. Ανασκόπηση της βιβλιογραφίας αναφορικά με την αποδεδειγμένη κύρια επίδραση της αναπνευστικής φυσικοθεραπείας στην οξεοβασική ισορροπία σε χρόνιους ασθενείς και σε οξεία περιστατικά ΜΕΘ
13. Η φυσικοθεραπευτική παρέμβαση για την επιβίωση και την αποκατάσταση των ασθενών της ΜΕΘ. Ανασκόπηση της βιβλιογραφίας αναφορικά με την αποδεδειγμένη κύρια επίδραση της αναπνευστικής φυσικοθεραπείας στην πρόληψη και αντιμετώπιση των πνευμονολογικών επιπλοκών που συμβαίνουν στη ΜΕΘ καθώς και των προβλημάτων σε όλα τα οργανικά συστήματα λόγω της υποχρεωτικής κατάκλισης των ασθενών της ΜΕΘ
14. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Το εργαστηριακό μέρος του μαθήματος θα περιλαμβάνει αξιολόγηση περιστατικού, εξατομικευμένο πρόγραμμα φυσικοθεραπείας, τακτικό καθημερινό πρόγραμμα, βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους και στη συνέχεια πρακτική εφαρμογή των τεχνικών της αναπνευστικής φυσικοθεραπείας σε επιλεγμένα περιστατικά με εκπαιδευτικό ενδιαφέρον.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να προσεγγίζουν και να αξιολογούν ασθενείς με αναπνευστικές παθήσεις
- Να εφαρμόζουν επαρκώς τις τεχνικές της αναπνευστικής φυσικοθεραπείας σε αναπνευστικά περιστατικά
- Να προσαρμόζουν το πλάνο θεραπείας με βάση την αξιολόγηση της επίδρασης της φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Μυριανθεύς Π, Μπαλτόπουλος Γ. Μηχανική υποστήριξη της αναπνοής. Αθήνα: Ιατρικές εκδόσεις Πασχαλίδης, 2005
2. S.Chapman,G.Robinson,J.Stradling,S.West. Εγχειρίδιο Πνευμονολογίας. Επιμέλεια: Γουργουλιάνης. Αθήνα: Ιατρικές Εκδόσεις Πασχαλίδης, 2007

Ξενόγλωσση :

1. Mackenzie C, Imle C, Ciesla N. Chest physiotherapy in the intensive care unit. second ed. Baltimore, Maryland: Williams & Wilkins, 1989.
2. Ciesla N. Chest physical therapy for patients in the intensive care unit. Phys Ther 1996; 76:609-625.
3. Zeppos L, Patman S, Berney S, et al. Physiotherapy intervention in intensive care is safe: an observatory study. Australian Journal of Physiotherapy 2007; 53:279-283.
4. Stiller K. Physiotherapy in intensive care towards an evidence-based practice. Chest 2000; 118:1801-1813.
5. Stiller K. Safety issues that should be considered when mobilizing critically ill patients. Critical Care CLIN 2007; 23:35-37.
6. Berney S, Denehy L. The effect of physiotherapy treatment on oxygen consumption and haemodynamics in patients who are critically ill. Australian Journal of Physiotherapy 2003; 49:99-105

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ (ECTS)	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Ε

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές τις έννοιες της Χειρουργικής και των Χειρουργικών παθήσεων, να κατανοούν τον χειρουργικό άρρωστο και τις ιδιαίτερες ανάγκες του ανεξαρτήτως ηλικίας και να αποκτήσουν δεξιότητες σχετικές με τον χειρισμό των αρρώστων αυτών ως προς την αξιολόγηση τους και την εφαρμογή μέσων θεραπείας αφενός των τοπικών ή συστηματικών χειρουργικών προβλημάτων αλλά και των συστημάτων και οργάνων που επηρεάζονται από αυτά, τέλος δε να προλαμβάνουν τις δυσλειτουργίες των συστημάτων που προκαλούνται από τα παραπάνω χειρουργικά προβλήματα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στη Χειρουργική, Βασικές Έννοιες και Αρχές .
2. Εγχείρηση, εγχειρητικές τομές, τρόποι σύγκλεισης του τραύματος, επούλωση του τραύματος, στάδια επούλωσης, παράγοντες που επηρεάζουν την επούλωση, είδη επούλωσης, αιμορραγία, μετεγχειρητικές επιπλοκές, η επίδραση της ηλικίας στον χειρουργικό άρρωστο .
3. Η Χειρουργική Φλεγμονή (αίτια, συνεργικοί παράγοντες, συμπτώματα, διάγνωση, είδη, εξέλιξη, θεραπεία), ενδονοσοκομειακές λοιμώξεις, μορφές τοπικών φλεγμονών, δοθιήνας, ψευδάνθρακας, θερμό απόστημα, ψυχρό απόστημα, ερυσίπελας, αεριογόνος γάγγραινα, τέτανος.
4. Η Χημειοπροφύλαξη στη γενική χειρουργική. Έγκαυμα .
5. Χειρουργική επιφανείας, άτονο έλκος, κατακλίσεις, κύστη του κόκκυγα. Κήλη, μορφές, συμπτώματα, θεραπεία και επιπλοκές της .
6. Νοσήματα του Μαστού. Νοσήματα του Διαφράγματος,
7. Νοσήματα του Στομάχου, του Δωδεκαδάκτυλου, του λεπτού και του παχέος Εντέρου. Στοιχεία παθήσεων του Ήπατος των Χοληφόρων και του Παγκρέατος
8. Σκωληκοειδίτιδα, αίτια, συμπτώματα. Περιτονίτιδα – Ειλεός – Οξεία Κοιλιά – Κοιλιακό τραύμα

9. Χειρουργικές παθήσεις του Θώρακα, αιμοθώρακας, πνευμοθώρακας, χυλοθώρακας, εμπύημα, τραύμα, τραχειοστομία, εχινόκοκκος του πνεύμονα, συγγενείς παθήσεις του θώρακα, νεοπλάσματα του θώρακα, καρκίνος του πνεύμονα, καρδιοχειρουργικά προβλήματα, μεταμόσχευση καρδιάς και πνευμόνων .
10. Χειρουργικά νοσήματα των αγγείων. Αρτηριακές παθήσεις, ανεύρυσμα, γνήσιο ανεύρυσμα, νόθο ανεύρυσμα, αρτηριοφλεβώδες ανεύρυσμα, εκφυλιστικό ανεύρυσμα, διαχωριστικό ανεύρυσμα. Φλεβικές παθήσεις, μεταθρομβωτικό σύνδρομο, ευρυαγγείες, κίρσοι, κίρσοι των κάτω άκρων, αιμορροΐδες, κίρσοκήλη.
11. Νευροχειρουργικά νοσήματα, κάκωση της κεφαλής, κακώσεις της σπονδυλικής στήλης, συγγενείς ανωμαλίες του νευρικού συστήματος, ισχαιμικό αγγειακό επεισόδιο, νεοπλάσματα του Κ.Ν.Σ., ενδοκράνιες φλεγμονές .
12. Αναισθησιολογία και η συμβολή της στη χειρουργική, είδη αναισθησίας, αναισθητικά φάρμακα, Ενδοφλέβια αναισθητικά, οπιοειδή, πτητικά αναισθητικά, μυοχαλαρωτικά, τοπικά αναισθητικά, Μηχανήματα αναισθησίας, ανάνηψη πόνος.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αναγνωρίζουν τις Χειρουργικές Παθήσεις και τις Χειρουργικές επεμβάσεις
- Να αξιολογούν τον Χειρουργικό άρρωστο ανάλογα με τις ανάγκες του.
- Να παρεμβαίνουν θεραπευτικά συμβάλλοντας στο καλύτερο δυνατό χειρουργικό αποτέλεσμα και συγχρόνως να προλαμβάνουν πιθανές συστηματικές δυσλειτουργίες.
- Να λειτουργήσουν παραγωγικά σε Νοσοκομειακή μονάδα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Εγχειρίδιο χειρουργικής, Α. Πετρίδη, 150 σελίδες, εκδόσεις ΕΛΛΗΝ, ISBN: 960-286-165-7 .
2. Εγχειρίδιο χειρουργικής β' έκδοση, Αγ. Πετρίδη, 230 σελίδες , εκδόσεις ΕΛΛΗΝ, ISBN : 960-286-325-0
3. Χειρουργική παχέως εντέρου, Α.Ι. Παπαχριστοδούλου, εκδόσεις ΒΗΤΑ, ISBN: 960-7308-54-9
4. ICD - Η Διεθνής ταξινόμηση ογκολογικών νοσημάτων: ISBN 960-7308-48-4
5. Θέματα ωτορινολαρυγγολογίας, Π. Αργεϊτάκος, εκδόσεις Λίτσας, ISBN: 960-7081-42-0

Ξενόγλωσση :

1. Textbook of surgery, Christopher' s , εκδόσεις Saunders
2. General surgery, j. j. Byrne, εκδόσεις Harper & Row publishers, ISBN: 0-941479-16-1 και 0-941479-21-8 και 0-941479-22-6.
3. Principles of surgery, Schwartz & Seymour, εκδόσεις McGraw-Hill book company, ISBN: 0-07-055723-3 και 0-07-055723-1 .

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό,
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Ε

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές την έννοια του φαρμάκου να γνωρίσουν τις κατηγορίες των φαρμάκων ανά νόσο και σύστημα, να αποκτήσουν δεξιότητες σχετικά με την χορήγηση των φαρμάκων (αρχές συνταγογραφίας, προσαρμογή δόσεων, κτλ)

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ

1. Ορισμοί, Ιδιοσκευάσματα, Αρχές φαρμακευτικής δράσης, Στόχοι φαρμακευτικής δράσης, Κυτταρική δράση των φαρμάκων
2. Οδοί χορήγησης φαρμάκων, Αρχές συνταγογραφίας. Απορρόφηση, Βιοδιαθεσιμότητα, Κατανομή, Απέκκριση φαρμάκων
3. Μεταβολισμός φαρμάκου. Βασικές ασκήσεις μονάδων και υπολογισμού φαρμακευτικών δόσεων.
4. Ανεπιθύμητες ενέργειες και παρενέργειες φαρμάκων, Ανοχή, Εθισμός, Τοξικομανία. Ειδική Συνταγογραφία

ΕΙΔΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ

5. φάρμακα που δρουν στο κεντρικό νευρικό σύστημα (κνς). φάρμακα συμπαθητικού συστήματος. φάρμακα παρασυμπαθητικού συστήματος. κατασταλτικά κνς – υπνωτικά. αντιεπιληπτικά. Αντιψυχωσικά. αντικαταθλιπτικά-αντιμανιακά. ελάσσονα ηρεμιστικά. Αντιπαρκινσονικά.
6. Αντιβιοτικά ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ (πχ ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΑ Β-ΛΑΚΤΑΜΗΣ – ΜΑΚΡΟΛΙΔΕΣ-ΑΜΙΝΟΓΛΥΚΟΣΙΔΕΣ – ΚΙΝΟΛΟΝΕΣ- ΤΕΤΡΑΚΥΚΛΙΝΕΣ-ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΑ. ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΕΡΟΒΙΩΝ ΜΙΚΡΟΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ, ΑΝΤΙΦΥΜΑΤΙΚΑ, ΑΝΤΙΜΥΚΗΤΙΑΣΙΑΚΑ, ΑΝΘΕΛΟΝΟΣΙΑΚΑ, ΓΕΝΙΚΑ ΑΝΤΙΠΙΚΑ, ΦΑΡΜΑΚΑ ΓΙΑ ΤΟ AIDS, κτλ)
7. Φάρμακα που δρουν στο ΠΕΠΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ (ΣΤΟΜΑΧΟΥ: ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΕΚΚΡΙΣΗΣ ΥΔΡΟΧΛΩΡΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ- ΑΝΤΙΕΜΕΤΙΚΑ

ΕΝΤΕΡΟΥ : ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΑΝΤΙΔΙΑΡΡΟΙΚΑ , ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ)

8. Φάρμακα που δρουν στο ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ, ΑΝΤΙΣΤΗΘΑΓΧΙΚΑ, ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΜΦΡΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΥΟΚΑΡΔΙΟΥ, ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΡΔΙΑΚΗΣ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑΣ, ΑΝΤΙΥΠΕΡΤΑΣΙΚΑ ΑΝΤΙΑΡΡΥΘΜΙΚΑ, ΑΝΤΙΠΗΚΤΙΚΑ, ΑΝΤΙΛΙΠΙΔΑΙΜΙΚΑ,
9. ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΑ, ΑΠΛΑ ΑΝΑΛΓΗΤΙΚΑ, ΑΝΤΙΦΛΕΓΜΟΝΩΔΗ ΑΝΑΛΓΗΤΙΚΑ, ΚΟΡΤΙΖΟΝΟΥΧΑ ΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ, ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΑΝΑΛΓΗΤΙΚΑ,

Ειδική συνταγογραφία

10. Φάρμακα ΕΝΔΟΚΡΙΝΩΝ ΑΔΕΝΩΝ, ΟΡΜΟΝΕΣ ΥΠΟΦΥΣΕΩΣ-ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, ΟΡΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΘΥΡΕΟΕΙΔΟΥΣ-ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ή ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΑΝΤΙΘΥΡΕΟΕΙΔΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΥΡΕΟΕΙΔΩΝ ΑΔΕΝΩΝ, ΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΟΡΜΟΝΕΣ ΦΛΟΙΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙΝΕΦΡΙΔΙΩΝ (ΕΠΙΝΕΦΡΙΔΙΑΚΗ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ, ΣΥΝΔΡΟΜΟ CUSHING, κτλ), ΟΡΜΟΝΕΣ ΠΑΓΚΡΕΑΤΟΣ - ΤΥΠΟΙ ΑΝΤΙΔΙΑΒΗΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΓΕΝΝΗΤΙΚΕΣ ΟΡΜΟΝΕΣ (ΑΝΔΡΑΣ-ΓΥΝΑΙΚΑ), ΑΓΩΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΟΣΤΕΟΠΩΡΩΣΗΣ
11. ΦΑΡΜΑΚΑ ΠΟΥ ΔΡΟΥΝ ΣΤΟ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
12. ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ
13. ΧΗΜΕΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ-ΑΝΤΙΝΕΟΠΛΑΣΜΑΤΙΚΑ
14. ΦΑΡΜΑΚΑ ΣΤΟΧΩΝ. ΦΑΡΜΑΚΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΟΝΙΔΙΑΚΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να γνωρίζει την δράση και τις ανεπιθύμητες ενέργειες των φαρμάκων.
- Να γνωρίζει τα κυριότερα φάρμακα ανά κατηγορία νοσήματος και την ασφαλή τους χορήγηση

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Κ.ΤΣΟΧΑΣ –Ε.ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ ΚΛΙΝΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ ΕΚΔ. ΛΥΧΝΟΣ 2005

Ξενόγλωσση :

1. GRAHAM-SMIT, ARONSON. OXFORD TEXTBOOK OF CLINICAL PHARMACOLOGY.2001
2. BERTRAM: BASIC AND CLINICAL PHARMACOLOGY, LANGE 2006
3. THEH. THEOHARIDES. ESSENTIALS OF PHARMACOLOGY, 1996 ebs

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΒΙΟΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗ Φ/Θ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΔΟΝΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	A

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος της δεοντολογίας και βιοηθικής στη φυσικοθεραπεία είναι η κατάρτιση των σπουδαστών σε θέματα που αφορούν στους γραπτούς και «άγραφους» νόμους-αρχές που διέπουν τα επαγγέλματα υγείας στην Ελλάδα και διεθνώς. Οι σπουδαστές διδάσκονται το ρόλο και την συμβολή της επιστήμης της φυσικοθεραπείας στο χώρο της υγείας και την σχέση του φυσικοθεραπευτή με τον ασθενή, με το συγγενικό περιβάλλον και με τους άλλους επαγγελματίες υγείας. Οι εξειδικευμένες ενότητες που αποτελούν τη διδακτέα ύλη του μαθήματος εστιάζονται κυρίως α) στην κατανόηση της ιστορικής διαδρομής της έννοιας «υγεία-ασθένεια» κατά την εξέλιξη της ανθρωπότητας β) στην αντίληψη των βασικών αρχών δεοντολογίας και βιοηθικής κατά την εφαρμογή τεχνικών και μεθόδων φυσικοθεραπείας γ) στην αναγνώριση των ενδείξεων και αντενδείξεων ανάλογα με την βιοηθική διάσταση των θεραπευτικών στόχων δ) στην αντίληψη των βασικών αρχών δεοντολογίας στην έρευνα στη χώρο της υγείας και εξειδίκευση στην φυσικοθεραπεία ε) ανάλυση βασικών σύγχρονων προβληματισμών βιοηθικής που προκύπτουν από την εξέλιξη στο χώρο της υγείας στ) στην ανάλυση της ιστορίας της φυσικοθεραπείας και την ανάπτυξη κωδίκων δεοντολογίας.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στην έννοια ΥΓΕΙΑ. Α) Ιστορική αναδρομή στο χώρο της υγείας Β) Έννοια της υγείας από την αρχαιότητα Γ) Αντιμετώπιση της ασθένειας και κοινωνικές διαστάσεις
2. Περιγραφή και ανάλυση των συστημάτων υγείας Α) Συστήματα υγείας Β) Εξέλιξη στην Ελλάδα και στην διεθνή κοινότητα. Περιγραφή και ανάλυση της ιστορίας της φυσικοθεραπείας Α) Η φυσικοθεραπεία από την αρχαιότητα μέχρι την σύγχρονη εποχή Β) Η εκπαίδευση στη φυσικοθεραπεία στην Ελλάδα και την διεθνή κοινότητα

3. Βασικές αρχές κοινωνικών διαστάσεων στην υγεία Α) θεωρίες ανθρώπινων δικαιωμάτων Β)κοινωνικές αλλαγές και επίδραση στο χώρο της υγείας Γ)κοινωνικοοικονομικές αλλαγές και επίδραση στη φυσικοθεραπεία
4. Βασικές αρχές δεοντολογίας και κοινωνικών διαστάσεων στην υγεία Α) Βασικές αρχές δεοντολογίας που διέπουν τις σχέσεις επαγγελματιών υγείας και ασθενών Β) Βασικές αρχές δεοντολογίας που διέπουν τις σχέσεις επαγγελματιών υγείας και συγγενών Γ) εφαρμογές στην φυσικοθεραπεία
5. Βασικές αρχές δεοντολογίας και κοινωνικών διαστάσεων στην υγεία Α) Βασικές αρχές δεοντολογίας που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των επαγγελματιών υγείας Β) κοινωνιολογικές διαστάσεις των αρχών βιοηθικής κατά την άσκηση του επαγγέλματος Γ) εφαρμογές στην φυσικοθεραπεία
6. Βασικές αρχές δεοντολογίας Α) Ιατρικό απόρρητο Β) Αρχές ελάχιστης ηθικής Γ)Σύγχρονοι προβληματισμοί, ευθανασία, εξωσωματική γονιμοποίηση, μεταμοσχεύσεις κλπ
7. Βασικές αρχές δεοντολογίας Α)κώδικες δεοντολογίας –διεθνείς κανόνες και αντιλήψεις Β)Κώδικες δεοντολογίες στην Ελλάδα Γ)Προβληματισμοί και νεώτερα δεδομένα
8. Νομοθεσία και επάγγελμα Α) Νομοθεσία άσκησης του επαγγέλματος φυσικοθεραπείας Β)Επαγγελματικά δικαιώματα Γ)Επαγγελματικοί και επιστημονικοί φορείς
9. Φυσικοθεραπεία και έρευνα Α)Κώδικες βιοηθικής στην κατάρτιση ερευνητικού πρωτοκόλλου Β)Κώδικες βιοηθικής στην συμμετοχή σε ερευνητικό πρωτόκολλο Γ)κώδικες βιοηθικής στην χρηματοδότηση
10. Έλεγχος Ποιότητας Στην Υγεία Α)Η έννοια της ποιότητας στο χώρο της υγείας Β) Διοίκηση Ολικής Ποιότητας Γ)Ποιοτικός έλεγχος στη φυσικοθεραπεία
11. Επιχειρηματικότητα και φυσικοθεραπεία Α) Ο φυσικοθεραπευτής στο ελεύθερο επάγγελμα Β)ο φυσικοθεραπευτής ως μέλος της επιχειρηματικότητας στο σύστημα υγείας
12. Προβληματισμοί κατά την ανάλυση αρχών βιοηθικής και δεοντολογίας
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να κατανοήσουν την ανάγκη καλής γνώσης των αρχών δεοντολογίας
- Να αναπτύξουν βασικές ικανότητες στην αξιολόγηση και στα κριτήρια επιλογής κατά την ανάδειξη διλλημάτων βιοηθικής
- Να αναπτύξουν την κριτική σκέψη που χρειάζεται για την αντιμετώπιση των σύγχρονων προβληματισμών που αφορούν την κοινωνιολογική διάσταση του επαγγέλματος

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Διδακτικές Σημειώσεις, «ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ», Γ.Πέττα, ΤΕΙ Αθήνας

Ξενόγλωσση :

1. Adam Ph.,Herzlich Cl. : "Κοινωνιολογία της Ασθένειας και της Ιατρικής",Εκδόσεις ΕΑΠ ,(1999),σελιδες 55-81.
2. Caplan, A L, Callahan, D, and Haas, J (1987).: "Ethical and policy issues in rehabilitation medicine", *Hastings Center Report*, 17, S1-S20.

3. Cattell RB, Cattell MD, Johns E.: "Manual and norms for the High School personality questionnaire.", IPAT, Champaign, III. (1984).
4. Freidson E.: "L'influence du client sur l'exercice de la médecine", στο Hertzlich C., *Medicine, maladie et société*, σελίδες 225-238.
5. Guccione, A A (1980). : "Ethical issues in physical therapy practice : *A survey of physical therapists in New England*", *Physical Therapy*, 60, 1264-72.
6. Hansen, R A (1985).: "Moral reasoning and ethical decision-making in the practice of occupational therapy", paper presented at the Women Researcher Conference, November 8, 1985, Kalamazoo, Michigan.
7. Herzlich C., Burgener M., Paicheler G. κ.ά., "Cinquante Ans d'exercice de la médecine en France. Carrières et pratiques des médecins français". 1930-1980, Les Editions INSERM/Doin, 1993, σελίδες 184-186
8. Holdsworth R.: "Psychology for careers counselling", BPS - Mac Millan Press, LONDON (1982).
9. Lawrence, J A, and Helm, A (1987):. "Consistencies and inconsistencies in nurses' ethical reasoning", *Journal of Moral Education*, 16, 167-175. 5. Watts, N T (1985). : "Decision analysis : A tool for improving physical therapy practice and education" in Wolt, S L (ed)
10. Morris J. Farmmer A. "The predictive strength of entry grade and biographical factors on the academic and clinical performance of physiotherapy students" , *Physiotherapy Theory and Practice* , 1998, 15:65-173
11. Ohman A. et al., "Career choice, professional preferences and gender-the case of Swedish physiotherapy students", *Advances in physiotherapy* 2001, 3:94-107
12. Parsons T.: , *The Social System*, New York , the Free Press of Glencoe, 1951, στο Herzlich C. "Κοινωνιολογία της Ασθένειας και της Ιατρικής", εκδόσεις ΕΑΠ , (1999), σελίδες 70-75.
13. Richardson E.: "Selections from "The environment of learning " In: Colman A , Bexton H (ed) *Group relations reader* . A.K., Rice Institute Series U.S.A., (1975), p.215-224.
14. Scheff Th.: "Regles de decision , types d'erreur et leurs consequences sur le diagnostic medical", στο Hertzlich C., *Medicine, maladie et société*, σελ. 247-258.
15. Strauss A.: "L'hôpital et son ordre négocié" στο *La Trame de la négociation: sociologie qualitative et interactionnisme*, Textes réunis par I. Baszanger, Paris , L'harmattan, (1992).

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΒΙΟΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗ Φ/Θ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΔΟΝΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Ε

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος της δεοντολογίας και βιοηθικής στη φυσικοθεραπεία είναι η κατάρτιση των σπουδαστών σε θέματα που αφορούν στους γραπτούς και «άγραφους» νόμους-αρχές που διέπουν τα επαγγέλματα υγείας στην Ελλάδα και διεθνώς. Οι σπουδαστές διδάσκονται το ρόλο και την συμβολή της επιστήμης της φυσικοθεραπείας στο χώρο της υγείας και την σχέση του φυσικοθεραπευτή με τον ασθενή, με το συγγενικό περιβάλλον και με τους άλλους επαγγελματίες υγείας. Οι εξειδικευμένες ενότητες που αποτελούν τη διδακτέα ύλη του μαθήματος εστιάζονται κυρίως α) στην κατανόηση της ιστορικής διαδρομής της έννοιας «υγεία-ασθένεια» κατά την εξέλιξη της ανθρωπότητας β) στην αντίληψη των βασικών αρχών δεοντολογίας και βιοηθικής κατά την εφαρμογή τεχνικών και μεθόδων φυσικοθεραπείας γ) στην αναγνώριση των ενδείξεων και αντενδείξεων ανάλογα με την βιοηθική διάσταση των θεραπευτικών στόχων δ) στην αντίληψη των βασικών αρχών δεοντολογίας στην έρευνα στη χώρο της υγείας και εξειδίκευση στην φυσικοθεραπεία ε) ανάλυση βασικών σύγχρονων προβληματισμών βιοηθικής που προκύπτουν από την εξέλιξη στο χώρο της υγείας στ) στην ανάλυση της ιστορίας της φυσικοθεραπείας και την ανάπτυξη κωδίκων δεοντολογίας.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στην έννοια ΥΓΕΙΑ. Α) Ιστορική αναδρομή στο χώρο της υγείας Β) Έννοια της υγείας από την αρχαιότητα Γ) Αντιμετώπιση της ασθένειας και κοινωνικές διαστάσεις
2. Περιγραφή και ανάλυση των συστημάτων υγείας Α) Συστήματα υγείας Β) Εξέλιξη στην Ελλάδα και στην διεθνή κοινότητα. Περιγραφή και ανάλυση της ιστορίας της φυσικοθεραπείας Α) Η φυσικοθεραπεία από την αρχαιότητα μέχρι την σύγχρονη εποχή Β) Η εκπαίδευση στη φυσικοθεραπεία στην Ελλάδα και την διεθνή κοινότητα

3. Βασικές αρχές κοινωνικών διαστάσεων στην υγεία Α) θεωρίες ανθρώπινων δικαιωμάτων Β)κοινωνικές αλλαγές και επίδραση στο χώρο της υγείας Γ)κοινωνικοοικονομικές αλλαγές και επίδραση στη φυσικοθεραπεία
4. Βασικές αρχές δεοντολογίας και κοινωνικών διαστάσεων στην υγεία Α) Βασικές αρχές δεοντολογίας που διέπουν τις σχέσεις επαγγελματιών υγείας και ασθενών Β) Βασικές αρχές δεοντολογίας που διέπουν τις σχέσεις επαγγελματιών υγείας και συγγενών Γ) εφαρμογές στην φυσικοθεραπεία
5. Βασικές αρχές δεοντολογίας και κοινωνικών διαστάσεων στην υγεία Α) Βασικές αρχές δεοντολογίας που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των επαγγελματιών υγείας Β) κοινωνιολογικές διαστάσεις των αρχών βιοηθικής κατά την άσκηση του επαγγέλματος Γ) εφαρμογές στην φυσικοθεραπεία
6. Βασικές αρχές δεοντολογίας Α) Ιατρικό απόρρητο Β) Αρχές ελάχιστης ηθικής Γ)Σύγχρονοι προβληματισμοί, ευθανασία, εξωσωματική γονιμοποίηση, μεταμοσχεύσεις κλπ
7. Βασικές αρχές δεοντολογίας Α)κώδικες δεοντολογίας –διεθνείς κανόνες και αντιλήψεις Β)Κώδικες δεοντολογίες στην Ελλάδα Γ)Προβληματισμοί και νεώτερα δεδομένα
8. Νομοθεσία και επάγγελμα Α) Νομοθεσία άσκησης του επαγγέλματος φυσικοθεραπείας Β)Επαγγελματικά δικαιώματα Γ)Επαγγελματικοί και επιστημονικοί φορείς
9. Φυσικοθεραπεία και έρευνα Α)Κώδικες βιοηθικής στην κατάρτιση ερευνητικού πρωτοκόλλου Β)Κώδικες βιοηθικής στην συμμετοχή σε ερευνητικό πρωτόκολλο Γ)κώδικες βιοηθικής στην χρηματοδότηση
10. Έλεγχος Ποιότητας Στην Υγεία Α)Η έννοια της ποιότητας στο χώρο της υγείας Β) Διοίκηση Ολικής Ποιότητας Γ)Ποιοτικός έλεγχος στη φυσικοθεραπεία
11. Επιχειρηματικότητα και φυσικοθεραπεία Α) Ο φυσικοθεραπευτής στο ελεύθερο επάγγελμα Β)ο φυσικοθεραπευτής ως μέλος της επιχειρηματικότητας στο σύστημα υγείας
12. Προβληματισμοί κατά την ανάλυση αρχών βιοηθικής και δεοντολογίας
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να κατανοήσουν την ανάγκη καλής γνώσης των αρχών δεοντολογίας
- Να αναπτύξουν βασικές ικανότητες στην αξιολόγηση και στα κριτήρια επιλογής κατά την ανάδειξη διλλημάτων βιοηθικής
- Να αναπτύξουν την κριτική σκέψη που χρειάζεται για την αντιμετώπιση των σύγχρονων προβληματισμών που αφορούν την κοινωνιολογική διάσταση του επαγγέλματος

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Διδακτικές Σημειώσεις, «ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ», Γ.Πέττα, ΤΕΙ Αθήνας

Ξενόγλωσση :

1. Adam Ph.,Herzlich Cl. : "Κοινωνιολογία της Ασθένειας και της Ιατρικής",Εκδόσεις ΕΑΠ ,(1999),σελιδες 55-81.
2. Caplan, A L, Callahan, D, and Haas, J (1987).: "Ethical and policy issues in rehabilitation medicine", *Hastings Center Report*, 17, S1-S20.

3. Cattell RB, Cattell MD, Johns E.: "Manual and norms for the High School personality questionnaire.", IPAT, Champaign, III. (1984).
4. Freidson E.: "L'influence du client sur l'exercice de la médecine", στο Hertzlich C., *Medicine, maladie et société*, σελίδες 225-238.
5. Guccione, A A (1980). : "Ethical issues in physical therapy practice : *A survey of physical therapists in New England*", *Physical Therapy*, 60, 1264-72.
6. Hansen, R A (1985).: "Moral reasoning and ethical decision-making in the practice of occupational therapy", paper presented at the Women Researcher Conference, November 8, 1985, Kalamazoo, Michigan.
7. Herzlich C., Burgener M., Paicheler G. κ.ά., "Cinquante Ans d'exercice de la médecine en France. Carrières et pratiques des médecins français". 1930-1980, Les Editions INSERM/Doin, 1993, σελίδες 184-186
8. Holdsworth R.: "Psychology for careers counselling", BPS - Mac Millan Press, LONDON (1982).
9. Lawrence, J A, and Helm, A (1987):. "Consistencies and inconsistencies in nurses' ethical reasoning", *Journal of Moral Education*, 16, 167-175. 5. Watts, N T (1985). : "Decision analysis : A tool for improving physical therapy practice and education" in Wolt, S L (ed)
10. Morris J. Farmmer A. "The predictive strength of entry grade and biographical factors on the academic and clinical performance of physiotherapy students" , *Physiotherapy Theory and Practice* , 1998, 15:65-173
11. Ohman A. et al., "Career choice, professional preferences and gender-the case of Swedish physiotherapy students", *Advances in physiotherapy* 2001, 3:94-107
12. Parsons T.: , *The Social System*, New York , the Free Press of Glencoe, 1951, στο Herzlich C. "Κοινωνιολογία της Ασθένειας και της Ιατρικής", εκδόσεις ΕΑΠ , (1999), σελίδες 70-75.
13. Richardson E.: "Selections from "The environment of learning " In: Colman A , Bexton H (ed) *Group relations reader* . A.K., Rice Institute Series U.S.A., (1975), p.215-224.
14. Scheff Th.: "Regles de decision , types d'erreur et leurs consequences sur le diagnostic medical", στο Hertzlich C., *Medicine, maladie et société*, σελ. 247-258.
15. Strauss A.: "L'hôpital et son ordre négocié" στο *La Trame de la négociation: sociologie qualitative et interactionnisme*, Textes réunis par I. Baszanger, Paris , L'harmattan, (1992).

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΔΟΝΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Ε

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να μάθουν οι φοιτητές την έννοια των ψυχολογικών όρων έτσι ώστε και άλλα κείμενα ψυχολογίας να τους είναι προσιτά. Να γνωρίσουν τις διαφορετικές ψυχολογικές θεωρίες. Να προβληματιστούν για τα όρια της φυσιολογικής και παθολογικής συμπεριφοράς. Να αντιληφθούν ότι ο άνθρωπος αποτελεί μια αδιαίρετη ψυχοσωματική ολότητα. Να καταλάβουν το ρόλο της ασθένειας στην ψυχική οικονομία του ατόμου. Να προβληματιστούν για τις διαπροσωπικές τους σχέσεις στον επαγγελματικό τους χώρο.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγικά. Η επιστήμη της ψυχολογίας, οι κλάδοι της ψυχολογίας, οι συναφείς με αυτήν ειδικότητες, η διεπιστημονική ομάδα.
2. Οι μέθοδοι της ψυχολογίας
3. Βιολογικές βάσεις της διαφοράς. Ατομικές διαφορές. Πηγές ατομικών διαφορών. Αξιολόγηση των ατομικών διαφορών.
4. Η θεωρία της συμπεριφοράς και η μάθηση. Κλασσική εξαρτημένη μάθηση, συντελεστική μάθηση, κοινωνική μάθηση.
5. Η ψυχαναλυτική θεωρία. Ο Freud, η δομή της ψυχικής συσκευής, οι μηχανισμοί άμυνας, η ψυχοσεξουαλική ανάπτυξη, τύποι προσωπικότητας και χαρακτηριστικά τους κατά την ψυχαναλυτική θεωρία.
6. Η γνωστική προσέγγιση και η ανθρωπιστική προσέγγιση
7. Ψυχολογία της παθολογίας
8. Τεχνικές ψυχοθεραπείας. Ιστορικό υπόβαθρο, ψυχοθεραπευτικά μοντέλα.

9. Ανάπτυξη. Κρίσιμες περιόδους στην ανάπτυξη, η σημασία των πρώτων εμπειριών, τα στάδια της ανάπτυξης της σκέψης του Jean Piaget. Οι ηλικίες του ανθρώπου. Βρεφική, προσχολική, σχολική, εφηβική, νεανική, μέση και τρίτη ηλικία.
10. Η υγεία και η επιστήμη της ψυχολογίας. Στρες και υγεία, στρες και παρέμβαση στην κρίση, το προσωπικό υγείας και ο άρρωστος που βρίσκεται σε κρίση.
11. Η χρόνια ασθένεια και η προσαρμογή σε αυτήν.
12. Το παιδί με προβλήματα υγείας και η οικογένειά του.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα εξοικειωθούν:

- με τις βασικές ψυχολογικές έννοιες και να συλλάβουν τη δυναμική φύση της σύγχρονης ψυχολογίας έτσι ώστε να θελήσουν να μάθουν περισσότερα για τον τομέα αυτόν.
- Όσοτε να διακρίνουν την παθολογική συμπεριφορά και να έχουν τη δυνατότητα ελέγχου σε καταστάσεις κρίσης στον επαγγελματικό τους χώρο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Σ. Βοσνιάδου, Εισαγωγή στην Ψυχολογία, Τόμος Β' Gutenberg, 2000.
2. Σ. Βοσνιάδου, Εισαγωγή στην Ψυχολογία, Τόμος Α' Gutenberg, 2001.
3. Δ. Παπαδάτου – Φ. Αναγνωστόπουλος, Η Ψυχολογία στο χώρο της Υγείας, Ελληνικά Γράμματα, 1999.
4. Ε.Χ. Καραδήμας, Ψυχολογία της Υγείας, Gutenberg, 2005.
5. Κουρκούτας, Η Ψυχολογία του Εφήβου, Ελληνικά Γράμματα, 2001.
6. Αβεντισιάν – Παγοροπούλου, Ψυχολογία της τρίτης ηλικίας, Ελληνικά Γράμματα, 2000.
7. Δημητρίου – Χατζηνεοφύτου, Τα 6 πρώτα χρόνια της ζωής, Ελληνικά Γράμματα, 2001.
8. Χρήση υπολογιστή, Κοίλιας-Καλαφατούδης, Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, Αθήνα, 2007

Ξενόγλωσση :

1. Kirk, Η εκπαίδευση των αποκλινόντων παιδιών, 1973.
2. Ernest R. Hilgard: Εισαγωγή στην Ψυχολογία του Hilgard Τόμος Α', Β', Παπαζήση, 2004.
3. Λέο Μπουσκάλια, Άτομα με Ειδικές Ανάγκες και οι Γονείς τους, Γλάρος, 1993.
4. Messer-Meldrum, Psychology for Nurses and Health Care Professionals, Prentice Hall, 1995.
5. Duberstein-Masling, Ψυχοδυναμικές προοπτικές στην αρρώστια και στην υγεία, Gutenberg, 2007.
6. Pervin-John, Θεωρίες προσωπικότητας, Gutenberg, 1999.

ΣΤ ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ

	ΣΤ ' ΕΞΑΜΗΝΟ	ΚΜ	ΕΜ	Θ	Ε	Σύνολο	ΦΕ	ΠΜ
1.	Μεθοδολογία Έρευνας στη Φυσικοθεραπεία	ΜΕ	Υ	2	2	4	120	5
2.	Φυσικοθεραπεία σε Παθήσεις του Μυοσκελετικού Συστήματος	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	6
3.	Φυσικοθεραπεία Νευρολογικών Παθήσεων Ενηλίκων	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	6
4.	Κλινική Άσκηση σε Μυοσκελετικές Κακώσεις και Παθήσεις	ΜΕ	Υ	2	7	9	195	7
5.	Ιατρική Αποκατάσταση	ΜΕΥ	Υ	2		2	90	3
6α	Εργοφυσιολογία	ΜΕΥ	ΕΥ	2		2	90	3
6β	Βιοφυσική							
	Σύνολο			14	13	27	825	30

Από τα δύο μαθήματα επιλογής , 6α - 6β, επιλέγεται το ένα μάθημα.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΣΤΗ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	4 (Θεωρία 2, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	5
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΣΤ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Αυτό το μάθημα θα περιγράψει τις βασικές αρχές μεθοδολογίας έρευνας και επιστημονικής αναζήτησης πληροφοριών και περιλαμβάνει τη δημιουργία ερωτήσεων προς έρευνα, την εξέταση σχεδίων έρευνας, στατιστικών εννοιών, ανασκόπηση βιβλιογραφίας και την παραγωγή ερευνητικού πρωτόκολλου και προγράμματος. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται σε αυτές τις μορφές μεθοδολογίας έρευνας που είναι απαραίτητες για να απαντήσουν κλινικές ερευνητικές ερωτήσεις, και που σχετίζονται με την φυσικοθεραπεία.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Διδακτικές Ενότητες

1. Βασικές έννοιες της μεθοδολογίας έρευνας. Ο ρόλος της έρευνας, ορισμοί, η επιστημονική μέθοδος, προϋποθέσεις της επιστημονικής μεθόδου, η διαδικασία της έρευνας. Το Internet στην υπηρεσία της έρευνας.
2. Εισαγωγή στο σχέδιο έρευνας. Είδη δειγματοληψίας, τύποι έρευνας, σχέδια έρευνας στο χώρο της υγείας. Βασική και εφαρμοσμένη έρευνα.
3. Μέτρηση. Ορισμοί, κλίμακες μέτρησης. Παράμετροι και στατιστικά στοιχεία.
4. Αξιοπιστία. Τυπικό λάθος, Εγκυρότητα, είδη εγκυρότητας, εσωτερική και εξωτερική εγκυρότητα, απειλές στην εσωτερική και εξωτερική εγκυρότητα.
5. Περιγραφική έρευνα. Ορισμοί, κατηγορίες και κριτική περιγραφικής έρευνας.
6. Έρευνα συσχέτισης. Ορισμοί, περιορισμοί και χρήσεις συσχέτισης, στατιστικές διαδικασίες
7. Μονό σχέδιο έρευνας (Μίας περίπτωσης). Κλινικές εφαρμογές, είδη, ανάλυση και ερμηνεία.
8. Ομαδικά σχέδια έρευνας - δεδομένα δύο κατηγοριών. Στατιστική ανάλυση με παραμετρικές μεθόδους.
9. Ομαδικά σχέδια έρευνας - δεδομένα δύο κατηγοριών. Στατιστική ανάλυση με μη παραμετρικές μεθόδους.
10. Ομαδικά σχέδια έρευνας - δεδομένα πολλών κατηγοριών. Στατιστική ανάλυση με παραμετρικές και μη παραμετρικές μεθόδους.

11. Ομαδικά σχέδια έρευνας - δεδομένα πολλών κατηγοριών. Στατιστική ανάλυση με παραμετρικές και μη παραμετρικές μεθόδους.
12. Επανάληψη.
13. Παρουσιάζοντας την πρόταση έρευνας.
14. Παρουσιάζοντας την πρόταση έρευνας.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Προκειμένου ο σπουδαστής να ολοκληρώσει επιτυχώς το μάθημα θα πρέπει να:

1. Αντιλαμβάνεται τους σκοπούς και στόχους της κλινικής έρευνας.
2. Μπορεί να περιγράψει τις πηγές πληροφοριών κλινικής έρευνας όπως πληροφορίες προερχόμενες από βιβλιοθήκες και ηλεκτρονικές πληροφορίες όπως Medline και Internet.
3. Είναι ικανός να αναπτύξει μία εφικτή ερευνητική ερώτηση με ελάχιστη βοήθεια.
4. Μπορεί να συζητήσει σχέδια έρευνας και να γνωρίζει τις συνέπειες που προκύπτουν από ατέλειες σχεδίων έρευνας.
5. Αντιλαμβάνεται τη έννοια της σωστής ερευνητικής μέτρησης και να εφαρμόζει επιτυχώς τις έννοιες της αξιοπιστίας και εγκυρότητας στη μέτρηση.
6. Μπορεί να αποκτήσει την ικανότητα να εκτελέσει ερευνητικές μετρήσεις και να αξιολογήσει την αξιοπιστία και εγκυρότητα της μέτρησης.
7. Δημιουργήσει μία εφικτή ερευνητική πρόταση που να σχετίζεται με το κλάδο της φυσικοθεραπείας.
8. Αντιλαμβάνεται έννοιες περιγραφικής στατιστικής που περιλαμβάνουν τον μέσο όρο, μέση τιμή, τυπική απόκλιση, τυπικό λάθος, κύρτωση, κλπ.
9. Μπορεί να εξηγήσει την έννοια της υποθετικής εξέτασης, περιλαμβάνοντας τέστ διαφορών και τέστ συσχέτισης.
10. Γνωρίζει πως να επιλέξει και να χρησιμοποιήσει απλά παραμετρικά στατιστικά τέστ, όπως το Student's t-test, ο δείκτης συσχέτισης του Pearson, εξισώσεις πρόβλεψης, ανάλυση της μεταβλητότητας (ANOVA) καθώς και να εφαρμόσει σωστά τα αντίστοιχα μη παραμετρικά τέστ.
11. Είναι σε θέση να κριτικάρει τη ποιότητα των δημοσιευμένων ερευνών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Σαχίνη Α: Μεθοδολογία Έρευνας στα Επαγγέλματα Υγείας. Εκδόσεις Βήτα, Αθήνα 1998.
2. McKenzie, BC: Ιατρική και Internet: Online Πηγές Πληροφόρησης και Ορολογία. Ιατρικές Εκδόσεις Σιώκης, Θεσσαλονίκη 1998.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΕ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΥΟΣΚΕΛΕΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΣΤ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές τους μηχανισμούς που προκαλούν τις παθήσεις και κακώσεις στο μυοσκελετικό σύστημα και να αποκτήσουν δεξιότητες σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης και φυσικοθεραπευτικής αποκατάστασης αυτών των προβλημάτων του μυοσκελετικού συστήματος.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Όρθια στάση: μηχανισμοί ελέγχου, διαταραχή, παρέκκλιση, φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση, τρόποι παρέμβασης
2. Παραμορφώσεις σπονδυλικής στήλης: (σκολίωση, λόρδωση, κύφωση, επίπεδη ράχη, κτλ). Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση και αποκατάσταση, ο ρόλος της ενημέρωσης και της εκπαίδευσης
3. Παραμορφώσεις άκρων: (βλαιο, ραιβο, ιπποποδία, πλατυποδία, κτλ). Μηχανισμοί που προκαλούν τα προβλήματα και ο ρόλος της Φυσικοθεραπευτικής αξιολόγησης-αποκατάστασης.
4. Χρόνια Επώδυνα προβλήματα και δυσλειτουργίες γόνατος, ισχίου. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση και προγραμματισμός της αποκατάστασης.
5. Οστεοαρθρίτιδα: γόνατος, ισχίου, σπονδυλικής στήλης, δακτύλων, κτλ. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση και προγραμματισμός της αποκατάστασης.
6. Ρευματοειδής αρθρίτιδα- αγκυλοποιητική σπονδυλίτιδα και άλλες ρευματικές νόσοι. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση και αποκατάσταση, αυτοεξυπηρέτηση.
7. Χρόνια Επώδυνα Σύνδρομα και δυσλειτουργίες της ΣΣ: αυχενικό σύνδρομο.
8. Χρόνια Επώδυνα Σύνδρομα και δυσλειτουργίες της ΣΣ: σύνδρομο οσφυαλγίας, σύνδρομο αποφυσιακών αρθρώσεων.
9. Χρόνια Επώδυνα προβλήματα και δυσλειτουργίες ώμου: αξιολόγηση και οργάνωση της αποκατάστασης κατά περίπτωση.

10. Χρόνια Επώδυνα προβλήματα και δυσλειτουργίες ΠΔΚ, και άκρας χείρας (αλγοδυστροφίες, συνδρομο καρπιαίου σωλήνα, κ.ά)
11. Χειρουργικές επεμβάσεις: σε ρευματοειδείς αρθρίτιδες, συγγενείς δυσπλασίες, οστεοαρθρίτιδες, κακώσεις και ο ρόλος της προεγχειρητικής και μετεγχειρητικής Φυσικοθεραπείας.
12. Αρχές αξιολόγησης και φυσικοθεραπευτικής αποκατάστασης με διάφορες μεθόδους-τεχνικές (Maitland, Mulligan, McKenzie, Buttlar, κ.ά.)
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Το εργαστηριακό μέρος του μαθήματος είναι χωρισμένο σε δύο μέρη: Στο ένα μέρος (ενότητα 3-6) οι σπουδαστές εκπαιδεύονται στην αξιολόγηση και φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση ανά ιστό που μπορεί να πάσχει, ενώ στο δεύτερο μέρος (ενότητες 1-2, 8-12) γίνεται προσέγγιση ανά περιοχή του σώματος με κλινικό παράδειγμα από κάθε περιοχή και κάθε ιστό που μπορεί να συναντήσουν.

Διδακτικές Ενότητες

1. Φυσικοθεραπευτική προσέγγιση στις παραμορφώσεις της σπονδυλικής στήλης: Κύφωση – Λόρδωση
2. Φυσικοθεραπευτική προσέγγιση στις παραμορφώσεις της ΣΣ.: Σκολίωση – Ραιβόκρανο
3. Μυϊκός ιστός – Περιτονία: Τεχνικές φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης
4. Νευρικός ιστός: Αξιολόγηση και Θεραπεία
5. Συνδετικός ιστός – Τένοντες: Τεχνικές φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης
6. Συνδετικός ιστός – Σύνδεσμοι / Θύλακες/ Ορογόνοι Θύλακες: Τεχνικές φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης
7. Ενδιάμεση αξιολόγηση φοιτητών
8. Ώμος – «παγωμένος ώμος»: φυσικοθεραπευτική προσέγγιση
9. Αγκώνας – επικονδυλίτιδα: φυσικοθεραπευτική προσέγγιση
10. Γόνατο – οστεοαρθρίτιδα: φυσικοθεραπευτική προσέγγιση
11. Ισχίο – τροchanτηρίτιδα: φυσικοθεραπευτική προσέγγιση
12. Ποδοκνημική άρθρωση – χρόνια κάκωση έξω πλαιγίου συνδέσμου: φυσικοθεραπευτική προσέγγιση
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος ο φοιτητής θα είναι σε θέση:

- Να αξιολογήσει τον ιστό που πάσχει και να οργανώσει ένα πρόγραμμα φυσικοθεραπευτικής αποκατάστασης.
- Να αναγνωρίσει την μυοσκελετική πάθηση ή κάκωση, να την καταγράψει συστηματικά, να εντοπίσει τους στόχους του πλάνου αποκατάστασης και να προτείνει και να εφαρμόσει το καταλληλότερο πρόγραμμα βασισμένο στην τεκμηριωμένη εφαρμογή των μεθόδων και των μέσων φυσικοθεραπείας (evidenced-based physiotherapy)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική:

1. Hoppenfield S. Φυσική εξέταση της σπονδυλικής στήλης και των άκρων. Παρισιάνου. 1993
2. Hoppenfeld S: Ορθοπεδική Νευρολογία. Αθήνα, Μαρία Γρ. Παρισιάνου 2000.

Ξενόγλωσση :

1. Brotzman S., Wilk K. "Clinical Orthopaedic Rehabilitation", Mosby, 2003.
2. Kisner C., Colby L. "Therapeutic Exercise Foundations and Techniques", FA Davis, 2002.
3. Magee D. "Orthopaedic physical assessment", 4th ed, W.B Saunders, 2002.
4. Refshauge K. & Gass E. "Musculoskeletal Physiotherapy: Clinical Science and Evidence-based Practice", Butterworth-Heinemann; 2nd ed, 2004.
5. Travell J. & Simons D. "Myofacial pain and dysfunction. The trigger point manual". Williams & Wilkins, 1983, 1992, 1999.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΕ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΣΤ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι η κατάρτιση των σπουδαστών πάνω στις βασικές αρχές αποκατάστασης των βλαβών του εγκεφάλου και του νωτιαίου μυελού. Αναφέρονται τα αίτια πρόκλησης των βλαβών, η εντόπισή τους, η κλινική εικόνα που προκαλείται, η θεραπεία και ο τρόπος αποκατάστασης των ελλειμμάτων. Τα ελλείμματα αφορούν διαταραχές μυϊκού τόνου (υπερτονία, δυστονία, υποτονία), επανεκπαίδευση κινητικών προτύπων, ισορροπίας, βάδισης, αταξίας κ.τ.λ.. Προτείνονται τρόποι αντιμετώπισης της ανικανότητας και της μορφής αναπηρίας που πιθανόν να προκληθεί.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή: Αρχές που διέπουν την αποκατάσταση Ν.Π. ενηλίκων
2. Πυραμιδική βλάβη: κλινική εικόνα και ελλείμματα.
3. Α.Ε.Ε.: Είδη, αίτια, προδιαθεσικοί παράγοντες, κλινική εικόνα, θεραπεία, αποκατάσταση.
4. Εξωπυραμιδική βλάβη: Κλινική εικόνα και ελλείμματα.
5. Νόσος Parkinson: αίτια, κλινική εικόνα, θεραπεία,, αποκατάσταση.
6. Παρεγκεφαλιδική βλάβη: κλινική εικόνα και ελλείμματα.
7. Σ.Κ.Π.: Αίτια, επιδημιολογία, κλινική εικόνα, θεραπεία, αποκατάσταση.
8. Κ.Ε.Κ.: Αίτια, κλινική εικόνα, θεραπεία, αποκατάσταση.
9. Όγκοι εγκεφάλου και Σ.Σ.: Αίτια, προδιαθεσικοί παράγοντες, θεραπεία, αποκατάσταση.
10. Πολυνευροπάθεια – Σ. Guillain-Barre: αίτια, κλινική εικόνα, θεραπεία.
11. Κατώσεις Ν.Μ.: Αίτια, επίπεδα βλάβης, θεραπεία, αποκατάσταση.
12. Ορθώσεις: τι είναι και γιατί χρησιμοποιούνται. Βοηθήματα βάδισης και μετακίνησης.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή. Αρχές που διέπουν την κινητική αποκατάσταση των Ν.Π. ενηλίκων.
2. Πυραμιδική βλάβη. Ανάλυση της κλινικής εικόνας.
3. Α.Ε.Ε. Σχεδιασμός προγράμματος κινητικής αποκατάστασης, στόχοι, τρόποι αντιμετώπισης των ελλειμμάτων, εκπαίδευση του ασθενή σε θέματα λειτουργικών δραστηριοτήτων.
4. Νόσος Parkinson. Σχεδιασμός προγράμματος φ/θ για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της δυστονίας, της όρθιας στάσης, ισορροπίας, ευλυγισίας και λειτουργικής ανεξαρτησίας.
5. Παρεγκεφαλιδική βλάβη. Σχεδιασμός προγράμματος για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της αταξίας και των επακόλουθων αυτής.
6. Σ.Κ.Π. Σχεδιασμός προγράμματος που αποσκοπεί στην αξιολόγηση των διαφόρων προβλημάτων της νόσου και στην αντιμετώπισή τους.
7. Κ.Ε.Κ. Αξιολόγηση των διαφόρων προβλημάτων και σχεδιασμός του προγράμματος αποκατάστασης.
8. Όγκοι εγκεφάλου & Σ.Σ. Αναφορά και τρόποι αντιμετώπισης ελλειμμάτων και των μορφών αναπηρίας που οφείλονται στην νόσο καθώς και στην θεραπεία της νόσου .
9. Κακώσεις Ν.Μ. Σχεδιασμός προγράμματος αποκατάστασης ανάλογα με τα επίπεδα της βλάβης της Σ.Σ. και εκπαίδευση του ασθενή σε θέματα λειτουργικής ανεξαρτησίας και μετακινήσεις με ή χωρίς το αναπηρικό αμαξίδιο.
10. Πολυνευροπάθεια – Σ. Guillain-Barre. Σχεδιασμός προγράμματος κινητικής αποκατάστασης.
11. Ορθώσεις. Αναφορά στα είδη ορθωτικών μέσων που χρησιμοποιούνται για τη λειτουργική αποκατάσταση των ασθενών, πως και πότε χρησιμοποιούνται.
12. Βοηθήματα βάρδισης και μετακίνησης.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση να:

- Κατανοεί το ρόλο του φ/θ στην θεραπευτική αντιμετώπιση των νευρολογικών βλαβών.
- Ταυτοποιήσει τις στρατηγικές παρέμβασης για την αποκατάσταση των Ν.Π.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Νευρολογική αποκατάσταση. Janet Carr, Robert Shepherd. Παρισιάνου 2006

Ξενόγλωσση :

1. Neurological Physiotherapy. A problem solving approach, Churchill Livingstone 1996
2. Maria Strokes, Neurological Physiotherapy, Mosby 1998

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΜΥΟΣΚΕΛΕΤΙΚΕΣ ΚΑΚΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	9 (Θεωρία 2, Εργαστήριο 7)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	7
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΣΤ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Βασικός σκοπός του μαθήματος είναι η διδασκαλία της κλινικής φυσικοθεραπευτικής αποκατάστασης ασθενών μετά από χειρουργική αντιμετώπιση μυοσκελετικών παθήσεων και κακώσεων. Κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας, δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην προεγχειρητική και μετεγχειρητική φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση των ασθενών, στη παρακολούθηση χειρουργείων, καθώς και στην συνεργασία με όλους τους λειτουργούς της ορθοπεδικής κλινικής όπου έχει ενταχθεί ο σπουδαστής. Επίσης, διδάσκονται βασικά στοιχεία διαγνωστικής απεικόνισης του μυοσκελετικού συστήματος.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Διδακτικές Ενότητες

1. Προεγχειρητική και μετεγχειρητική αξιολόγηση των ασθενών, προεγχειρητική εκπαίδευση, αναπνευστική φυσικοθεραπεία.
2. Γενικές αρχές σχεδιασμού προγράμματος αποκατάστασης κατά τη πρώτη μετεγχειρητική εβδομάδα. Ασκήσεις κορμού, κινητοποίηση υγιούς και χειρουργημένου μέλους. Ορθοστάτηση – φόρτιση – βάρδιαση.
3. Επιπλοκές της ακινητοποίησης από τη συντηρητική αντιμετώπιση καταγμάτων και χρόνιων μυοσκελετικών παθήσεων. Περιορισμοί, εφαρμογή και πλεονεκτήματα της παθητικής και ενεργητικής κινητοποίησης σε διάφορες κλινικές περιπτώσεις.
4. Στοιχεία διαγνωστικής απεικόνισης χειρουργημένων μυοσκελετικών προβλημάτων.
5. Επιπλοκές της χειρουργικής αποκατάστασης και φυσικοθεραπευτική παρέμβαση.
6. Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση μετά από χειρουργική αποκατάσταση καταγμάτων, χρόνιων παθήσεων και μυοσκελετικών προβλημάτων σπονδυλικής στήλης.
7. Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση μετά από χειρουργική αποκατάσταση καταγμάτων, χρόνιων παθήσεων και μυοσκελετικών προβλημάτων άκρας χείρας και άκρου ποδός.

8. Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση χρόνιων μυοσκελετικών παθήσεων της άρθρωσης του γόνατος μετά από χειρουργική αντιμετώπιση. Κατάγματα στη περιοχή του γόνατος, αρθροσκόπηση, μηνισκεκτομές, συνδεσμοπλαστική χιαστών συνδέσμων. Αρθροπλαστική γόνατος, αστάθειες και γωνιακές παραμορφώσεις.
9. Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση σε χρόνιες παθήσεις και μυοσκελετικά προβλήματα της άρθρωσης του ισχίου μετά από χειρουργική αντιμετώπιση. Α' Μέρος: Κατάγματα στη περιοχή της λεκάνης και του ισχίου.
10. Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση σε χρόνιες παθήσεις και μυοσκελετικά προβλήματα της άρθρωσης του ισχίου μετά από χειρουργική αντιμετώπιση. Β' Μέρος: αρθροπλαστική ισχίου.
11. Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση σε χρόνιες παθήσεις και μυοσκελετικά προβλήματα της ωμικής ζώνης και του ώμου μετά από χειρουργική αντιμετώπιση. Κατάγματα ωμικής ζώνης, εξάρθημα ώμου, αστάθεια, σύνδρομο στροφένων μυών (αρθροπλαστική ώμου και ανάστροφη αρθροπλαστική ώμου).
12. Η συμβολή των φυσικών μέσων στην αντιμετώπιση των πρώιμων συμπτωμάτων του χειρουργημένου ορθοπεδικού ασθενή. Φυσικοθεραπευτική κλινική τεκμηρίωση της επιλογής και της αποτελεσματικότητας των πρωτοκόλλων αποκατάστασης.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Κλινική άσκηση των σπουδαστών σε Ορθοπεδικές Κλινικές και Φυσικοθεραπευτήρια επιλεγμένων Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων με την επίβλεψη και την καθοδήγηση εκπαιδευτικών του Τμήματος. Καταγραφή φύλλων αξιολόγησης και προόδου της αποκατάστασης των ασθενών. Αξιολόγηση και κινητοποίηση των ασθενών σε κλινικές εργαστηριακές ασκήσεις.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αξιολογούν και να σχεδιάζουν την φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση του χειρουργημένου ορθοπεδικού ασθενή.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική:

1. Kisner C, Colby LA, "Θεραπευτικές Ασκήσεις. Βασικές Αρχές και Τεχνικές", Εκδόσεις Σιώκη, 2003.

Ξενόγλωσση:

1. Apley AG, Warwick D, Nayagam S, Solomon L: Apley's System of Orthopaedics and Fractures. Arnold Publishers, 2001.
2. Brotzman SB, Wilk KE. Clinical Orthopaedic Rehabilitation. Mosby 2003.
3. Canale ST. Campbell's Operative Orthopaedics. Mosby 2003.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΣΤ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι η εκπαίδευση των φοιτητών στα θέματα της αναπηρίας, στις διαδικασίες της αποκατάστασης σε σχέση με τις κατηγορίες αναπηρικών παθήσεων και κακώσεων, και στην κατανόηση του ρόλου και της συνεργασίας των μελών της ομάδας αποκατάστασης για την ολιστική αντιμετώπιση του ασθενή.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή: Αναπηρία, αποκατάσταση, διεθνής ταξινόμηση , Π.Ο.Υ. Αναπηρία και διαδικασίες αποκατάστασης – δομές αποκατάστασης.
2. Σύνθεση και τρόπος λειτουργίας της ομάδας αποκατάστασης, ολιστική αντιμετώπιση ασθενούς, ο ρόλος κάθε μέλους της ομάδας
3. Εξέλιξη από την υγεία στην αναπηρία. Αποκατάσταση, οι εφαρμογές της ICF.
4. Γήρας και αναπηρία – ποιότητα ζωής. Ανακουφιστική φροντίδα, ογκολογική αποκατάσταση.
5. Κοινωνικοοικονομική διάσταση της αναπηρίας. Ψυχοκοινωνική και επαγγελματική επανένταξη.
6. Αποκατάσταση σε βλάβες νωτιαίου μυελού. Πρώιμη παρέμβαση σε μονάδες κακώσεων Ν.Μ. Πρόληψη και αποκατάσταση δευτερογενών επιπλοκών σε βλάβες Ν.Μ.
7. Ορθώσεις – βοηθήματα βάδισης, μετακίνησης και αυτοεξυπηρέτησης.
8. Αποκατάσταση ακρωτηριασμένων ασθενών – προθέσεις. Αρχές κατασκευής και εφαρμογής τους.
9. Αποκατάσταση Α.Ε.Ε. σύγχρονες απόψεις και τεχνικές αποκατάστασης
10. Αποκατάσταση σε Κ.Ε.Κ. και απομυελινωτικές παθήσεις. Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
11. Σπαστικότητα και τρόποι αντιμετώπισής της. Σεξουαλικότητα και αναπηρία
12. Προσβασιμότητα και τεχνολογικές εξελίξεις για ανεξαρτητοποίηση. Σύγχρονη τεχνολογία για μεταφορά αναπήρων
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση να:

- Κατανοούν τις διαδικασίες της αποκατάστασης στις διάφορες παθήσεις ή κακώσεις
- Κατανοούν τον ρόλο της ομάδας αποκατάστασης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Ιατρική αποκατάσταση. Δημ. Ρουμελιώτη.

Ξενόγλωσση :

1. Essentials of physical medicine and rehabilitation musculoskeletal disorders, pain and rehabilitation. Walter R., Frontera, Julie K. Silver, Tomas D. Rizzo, Jr. Philadelphia, PA: Saunders/Elsevier, 2008
2. Physical medicine and rehabilitation. R.L.Braddom Philadelphia, PA: Saunders/Elsevier, 2007
3. Rehabilitation medicine: principles and practice by DeLisa Lippincott Williams & Wilkins, 1998

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΡΓΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΣΤ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές τη λειτουργία των διαφόρων συστημάτων του οργανισμού κατά την άσκηση και τις βιολογικές προσαρμογές που προκαλεί το μυϊκό έργο με στόχο τη βελτίωση της φυσικής κατάστασης και της ικανότητας άσκησης στα πλαίσια άθλησης καθώς και τη συμβολή σε επίπεδο πρόληψης, θεραπείας και αποκατάστασης.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Καρδιοαναπνευστικές προσαρμογές κατά την άσκηση: Καρδιακή παροχή. Περιφερικές αντιστάσεις. Αρτηριακή πίεση. Αρτηριοφλεβώδης διαφορά οξυγόνου. Πνευμονικός αερισμός. Ενεργειακό - Μεταβολικό ισοδύναμο. Ευεργετικές επιδράσεις της άσκησης. Κατανάλωση ενέργειας στον άνθρωπο. Μέθοδοι μέτρησης. Δαπάνη ενέργειας σε καταστάσεις ηρεμίας. Βασικός μεταβολισμός. Κατανάλωση ενέργειας και μυϊκή δραστηριότητα - περπάτημα - τρέξιμο - ποδηλασία - σκι. Κυτταρικοί μηχανισμοί μεταφοράς ενέργειας. Μηχανική απόδοση .
2. Πηγές ενέργειας: Χρονική εξέλιξη της κατανάλωσης του οξυγόνου κατά την άσκηση. Χρέος σε οξυγόνο. Αναερόβια γαλακτική πηγή ενέργειας. Αναερόβια γαλακτική πηγή ενέργειας. Αερόβια πηγή ενέργειας.
3. Μυϊκή διέγερση – Κινητικό σύστημα: Η μυϊκή ίνα. Μορφολογία και φυσιολογία. Μηχανισμός της σύσπασης (συστολής). Κινητική μονάδα. Χαρακτηριστικές απαντήσεις των κινητικών μονάδων. Το νευρομυϊκό σύστημα – Φυσιολογία της κίνησης: Το νευρικό σύστημα. Νωτιαίος μυελός. Εγκέφαλος. Αυτόνομο νευρικό σύστημα.
4. Αναπνευστικό σύστημα και άσκηση: Πνευμονικός αερισμός - προσαρμογές - ρύθμιση.
5. Μικροκυκλοφορία σκελετικών μυών: Ανατομία - Φυσιολογία. Παράγοντες ρύθμισης αγγειοκινητικότητας. Άσκηση. Επίδραση της μακροχρόνιας εξάσκησης. Επίδραση του

παρατεταμένου ηλεκτρικού ερεθισμού. Διαβήτης. Ρόλος του Μονοξειδίου του Αζώτου (N O) στη μικροκυκλοφορία. Μικροκυκλοφορία του λιπώδους ιστού.

6. Εισαγωγή στο μεταβολισμό: Γενικά. Οι τροφές. Η τύχη των τροφών στον ανθρώπινο οργανισμό. Κατανομή των μεταβολικών οδών στους διάφορους ιστούς. Ο κύκλος του Krebs. Μεταβολισμός λιπιδίων – υδατανθράκων – πρωτεϊνών: Λιπίδια τροφών - Απορρόφηση από το έντερο. Καταβολισμός λιπαρών οξέων. Η βιοσύνθεση των λιπών. Η σχέση της γλυκόζης και των λιπών. Τα κετονοσώματα. Μετατροπή του πυροσταφυλικού σε γλυκόζη - Η γλυκονεογένεση. Η μετατροπή της G-6-P σε πεντόζες - Το παρακύκλωμα των πεντοζών. Η τύχη της γλυκόζης στους άλλους ιστούς. Τι είναι οι λιποπρωτεΐνες και σε τι χρησιμεύουν στον οργανισμό. Συμπαράγοντες-Βιταμίνες.
7. Ειδικές μεταβολικές καταστάσεις: Ποιες είναι οι κύριες πηγές θρεπτικών συστατικών της τροφής και ποια η θερμιδική τους αξία. Κυτταρικοί μηχανισμοί μεταφοράς ενέργειας. Ενεργές μορφές οξυγόνου. Ορμόνες – άσκηση – γεύμα: Οξείες μεταβολικές και ορμονικές επιδράσεις της άσκησης στον οργανισμό.
8. Διαβήτης - υπογλυκαιμίας. Επιδράσεις της υπογλυκαιμίας. Μεταβολικό σύνδρομο (ΜΣ) και άσκηση – εισικές επισημάνσεις. Άσκηση και μυοσκελετικό σύστημα. Τα είδη της σωματικής άσκησης. Τα μέρη ενός προγράμματος άσκησης . Άσκηση και καρδιακή συχνότητα . Άσκηση και κατανάλωση θερμίδων. Μπορεί η άσκηση να είναι επικίνδυνη; Άσκηση - Κόπωση και οξειδωτικό στρες.
9. Εναλλακτικές μορφές άσκησης (Stretching): αξία και χρησιμότητα. Θάλασσα και σωματική άσκηση - κολύμβηση.
10. Σωματική άσκηση και χρόνια καρδιακή ανεπάρκεια (ΧΚΑ) - Η "μυϊκή υπόθεση" και τα νέα είδη άσκησης. Άσκηση και αιμοδυναμικές παράμετροι στη ΧΚΑ. Άσκηση και σκελετικοί μύες στη ΧΚΑ. Άσκηση και ανοσοφλεγμονώδης διέγερση στη. Άσκηση και αυτόνομο νευρικό σύστημα. Άσκηση και αναπνευστική λειτουργία στη ΧΚΑ. Άσκηση και ποιότητα ζωής στη ΧΚΑ. Ανοχή στην άσκηση σε άτομα με ή χωρίς ΚΑ. Ρυθμιστικοί παράγοντες ανοχής στην κόπωση σε ΚΑ. Αερόβιος άσκηση στην ΚΑ. Νεότερες μορφές άσκησης στην ΚΑ. Διαλειμματική άσκηση. Έκκεντρη άσκηση. Καρδιακή αποκατάσταση. Προγράμματα άσκησης σε στεφανιαία νόσο. Καρδιακή αποκατάσταση και καρδιακή ανεπάρκεια. Η δοκιμασία κόπωσης. Είδη δοκιμασίας κόπωσης και πότε γίνονται. Καρδιοαναπνευστική δοκιμασία κόπωσης (εργοσπιρομετρία).
11. Αρχές και εκτίμηση της φυσικής κατάστασης. Καρδιοαναπνευστική δοκιμασία κόπωσης ως μέσο αξιολόγησης της φυσικής κατάστασης και της υγείας των αθλητών. Η άσκηση ως θεραπεία στην καρδιοπάθεια (ιστορικά στοιχεία). Καταστάσεις ιδιαίτερου ενδιαφέροντος και άσκηση. Η "Τριάδα των αθλητριών". Άσκηση στην περίοδο της εγκυμοσύνης. Άσκηση και εμμηνόπαυση. Άσκηση και φυσική δραστηριότητα για τον παχύσαρκο. Άσκηση και νοητική υστέρηση.
12. Στοιχεία εσωτερικού περιβάλλοντος και διατροφής στην άσκηση. Βασικά υγρά του σώματος και άσκηση. Διατροφή και άσκηση. Διατροφή και διαιτητικά συμπληρώματα.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να γνωρίζουν το εύρος και τα όρια των ποικίλων προσαρμογών του οργανισμού κατά τη μυϊκή δραστηριότητα, ώστε να μπορούν να κατευθύνουν προγράμματα βελτιστοποίησης του μυϊκού έργου στα πλαίσια άθλησης καθώς και πρόληψης, θεραπείας ή αποκατάστασης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Χανιώτης Φ. Εργοφυσιολογία, Ιατρικές εκδόσεις Λίτσας, Αθήνα 2008
2. Mougios V. Βιοχημεία της Άσκησης, εκδόσεις Π.Χ.Πασχαλίδης, Αθήνα 2008
3. Maughan R., Burke L. Αθλητική διατροφή, εκδόσεις Π.Χ.Πασχαλίδης, Αθήνα 2006
4. Kumar P. and Clark M.: Παθολογία (2 τόμοι), Ιατρικές Εκδόσεις Λίτσας, Αθήνα 2007.
5. Boron WF, Boulpaep EL.: Ιατρική Φυσιολογία (3 τόμοι) εκδόσεις Π.Χ. Πασχαλίδης, 2006.

Ξενόγλωσση :

1. McArdle WD, Katch FI, Katch VL.: Essential of Exercise Physiology (2nd ed.). Lippincott Williams and Wilkins, Baltimore, Philadelphia, USA, 2000
2. American College of Sports Medicine. ACSM's guidelines for exercise testing and prescription. Lippincott, Williams, and Wilkins, Baltimore, MD, 2006.
3. Tan JC.: Practical Manual of Physical Medicine and Rehabilitation (2nd ed.). Mosby – Elsevier, China 2006.
4. Kilgore, J.L. and C.M. Rippetoe.: Redefining Fitness for Health and Fitness Professionals. Review. Journal of Exercise Physiology 10(1):34-39, 2007.
5. Marks DE, Robergs RA, Nelson J, Vella C, Bell-Wilson J, Apkarian M. Oxygen Cost Of Ventilation And Its Effect On The VO₂ Plateau. Journal of Exercise Physiology; 8(5):1-13, 2005.

- 6.** Haskell WL., Lee I.-M., Pate RR., et al. Physical Activity and Public Health: Updated Recommendation for Adults from the American College of Sports Medicine and the American Heart Association. Med. Sci. Sports Exerc.39(8), 1423–1434, 2007.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΒΙΟΦΥΣΙΚΗ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	2 Θεωρία
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΣΤ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα αποβλέπει: α) στη παροχή βασικών γνώσεων φυσικής με εντοπισμένο ενδιαφέρον στα βιολογικά συστήματα, οι οποίες είναι απαραίτητες για την κατανόηση και ερμηνεία φυσιολογικών φαινομένων και διαδικασιών που συμβαίνουν στον άνθρωπο, β) στη παροχή εξειδικευμένων γνώσεων της φυσικής, επάνω στις οποίες βασίζονται σύγχρονες θεραπευτικές και διαγνωστικές μέθοδοι με εφαρμογές στην Ιατρική και στη Φυσικοθεραπεία και γ) γενικότερα, στην εξοικείωση του σπουδαστή με την σύγχρονη ιατρική τεχνολογία, στον ορθολογικό τρόπο σκέψης που παρέχει την δυνατότητα εκτίμησης μεγεθών και ποσοτήτων μέσα από απλούς υπολογισμούς που απορρέουν από απλές μετρήσεις και ασκήσεις υπολογισμών.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Βιο-μηχανική: Μύες και δυνάμεις στο ανθρώπινο σώμα. Παραδείγματα εφαρμογών. Ασκήσεις
2. Φυσική του σκελετού. Δομή, σύσταση και αντοχή των οστών.
3. Μέτρηση οστικών αλάτων του σώματος.
4. Μηχανική των ρευστών. Πίεση στο σώμα.
5. Καρδιαγγειακό σύστημα. Αιμοδυναμική. Ασκήσεις
6. Θερμότητα. Βασικοί νόμοι και εφαρμογές. Ιδιότητες θερμών και ψυχρών. Ασκήσεις
7. Ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία. Βασικές αρχές των Laser (μέρος πρώτο)
8. Αλληλεπίδραση φωτός ιστού. Εφαρμογές των Laser στην Ιατρική και στην Φυσικοθεραπεία (μέρος δεύτερο)
9. Ταλαντώσεις και κύματα. Ήχοι και υπέρηχοι. Διαγνωστικές και θεραπευτικές εφαρμογές. Ασκήσεις,
10. Ηλεκτρικά σήματα από το σώμα. Βιο-δυναμικά. Διέγερση νευρών και μυών.
11. Ηλεκτρική Διαθερμία. Παραδείγματα Εφαρμογών
12. Επίσκεψη στο εργαστήριο Φυσικής. Εκτέλεση και επίδειξη επιλεγμένων πειραμάτων
13. Επίσκεψη στο εργαστήριο Φυσικής. Εκτέλεση και επίδειξη επιλεγμένων πειραμάτων

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ο σπουδαστής μετά το τέλος του μαθήματος

- θα έχει αποκτήσει γενικές θεωρητικές γνώσεις και τις εφαρμογές που απορρέουν από αυτές σε θέματα Ιατρικής Φυσικής, οι οποίες αποτελούν ένα βασικό υπόβαθρο για σειρά άλλων μαθημάτων της ειδικότητας του
- θα έχει βοηθηθεί στην κατανόηση των σύγχρονων μεθόδων, τεχνολογιών και γενικότερα εφαρμογών που έχουν καθιερωθεί και πρόκειται να εισαχθούν στην φυσικοθεραπευτική πράξη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Ι. Σιανούδης, Βιοφυσική: θέματα Ιατρικής Φυσικής, Εκδόσεις Λύχνος, Αθήνα 2008
2. John R. Cameron, James D. Skofronick, Roderick M. Grant,, Φυσική του Ανθρωπίνου σώματος (ελληνική μετάφραση) Εκδόσεις: Επιστημονικές Εκδόσεις Γ.Κ. Παρισιάνου ΑΕ, Αθήνα 2002
3. Κ. Ψαράκου κ.α., Ιατρική Φυσική, τόμος Βος, Εκδόσεις: University Press, Θεσσαλονίκη 1997
4. Η. Young, Πανεπιστημιακή Φυσική, τόμος Α', εκδόσεις Παπαζήση. 1994
5. Χ. Προυκάκης, Ιατρική Φυσική (τομοί Α',Β' και Γ'), Εκδόσεις: Επιστημονικές Εκδόσεις Γ.Κ. Παρισιάνου ΑΕ , Αθήνα 1986
6. Ε.Κ.Πολυχρονιαδης κ.α., Φυσική, με εφαρμογές στις βιολογικές επιστήμες, εκδόσεις Γιαχουδη-Γιαπουλη, Θεσσαλονικη 1988.

Ξενόγλωσση :

1. I.W. Richardson, E.B. Neergaard, Physics for Biology and Medicine, Wiley-Interscience, London 1972
2. Alan H. Cromer, Physics for the life sciences, McGraw-Hill Book Co., 1981
Martin Holling, Medical Physics, University of Bath. Macmillan Science, 16-19 Project, 1990
3. A F Fercher, Medizinische Physik, Physik für Mediziner, Pharmazeuten und Biologen, Springer Verlag, Wien 1992.
4. Roland Glaser, Einfuerung in die Biophysik, Gustav Fischer-Verlag, Stuttgart-New York 1976

Ζ' ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ

	Ζ' ΕΞΑΜΗΝΟ	ΚΜ	ΕΜ	Θ	Ε	Σύνολο	ΦΕ	ΠΜ
1.	Προσαρμοσμένη Κινητική Αγωγή	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	6
2.	Φυσικοθεραπεία σε Ειδικές Πληθυσμιακές Ομάδες	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	7
3.	Φυσικοθεραπεία στον Αθλητισμό	ΜΕ	Υ	3	2	5	165	7
4.	Κλινική Άσκηση σε Νευρολογικές Παθήσεις	ΜΕ	Υ	2	7	9	195	7
5α	Βιοστατιστική	ΜΕΥ	ΕΥ	2		2	90	3
5β	Διοίκηση και Επιχειρηματικότητα							
	Σύνολο			13	13	26	780	30

Από τα δύο μαθήματα επιλογής, 5α - 5β, επιλέγεται το ένα μάθημα.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	6
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Z

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος της προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής είναι να κατανοήσουν οι σπουδαστές:

- το ρόλο και τους στόχους της προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής στα άτομα με φυσικές ή / και νοητικές, ορθοπεδικές, νευρολογικές αναπηρίες, στα άτομα της τρίτης ηλικίας, στα άτομα με συναισθηματικές διαταραχές, με αναπνευστικές παθήσεις, κ.λ.π.
- την σημασία της διεπιστημονικής προσέγγισης στην αντιμετώπιση των αναπτυξιακών, κινητικών και αισθητηριακών διαταραχών
- την σπουδαιότητα του προγράμματος παρέμβασης από την πολυεπιστημονική ομάδα (φυσικοθεραπευτή, εργοθεραπευτή, λογοθεραπευτή, ιατρό, καθηγητή προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής, ψυχολόγο, κοινωνικό λειτουργό)
- την μεθοδολογία επιλογής και αξιολόγησης των ατόμων με αναπηρία σε ατομικές και ομαδικές αθλητικές δραστηριότητες

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Η γνωστική προσέγγιση για την κινητική εξέλιξη του ανθρώπου. Θεωρίες για την εξέλιξη του ανθρώπου α) Κληρονομικότητα – Περιβάλλον β) Διαταραχές της κίνησης και γνωστικές λειτουργίες γ) Η θεωρία του κλειστού κυκλώματος του Adams δ) Η θεωρία του κινητικού σχήματος του Schmidt ε) Το νευροψυχολογικό μοντέλο της κινητικής μάθησης στ) Το νευροψυχολογικό μοντέλο και οι κινητικές διαταραχές
2. Στάδια κινητικής εξέλιξης α) Αντανακλαστικές κινήσεις β) Στοιχειώδεις κινήσεις γ) Αθλητική φάση δ) Θεμελιώδη κινητικά πρότυπα

3. Κινητικές ικανότητες και φυσική κατάσταση α) Ισορροπία β) Ευκαμψία γ) Δοκιμασίες ελέγχου φυσικής κατάστασης και κινητικής ικανότητας των ατόμων με αναπηρίες δ) Δέσμες δοκιμασιών κινητικής ικανότητας, αντιληπτικο-κινητικής και γνωστικο-κινητικής εξέλιξης
4. Το πρόγραμμα της Προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής α) Στόχος του προγράμματος β) Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αναγκών
5. Κινητική αδεξιότητα. Ορισμός, συχνότητα και χαρακτηριστικά γνωρίσματα του κινητικά αδέξιου παιδιού. Πρόγραμμα αξιολόγησης και παρέμβασης α) Διάγνωση με ερωτηματολόγια και συνεντεύξεις β) Δοκιμασίες αξιολόγησης κινητικών ικανοτήτων γ) Παρεμβατικό πρόγραμμα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής
6. Νοητική καθυστέρηση α) Ορισμοί και κατηγοριοποίηση σε εκπαιδευσιμο, ασκήσιμο και εντελώς εξαρτημένο παιδί β) Φυσικά και αντιληπτικό-κινητικά χαρακτηριστικά του νοητικά καθυστερημένου παιδιού γ) Παρεμβατικό πρόγραμμα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής
7. Εγκεφαλική παράλυση α) Αίτια, συχνότητα, χαρακτηριστικά, κατηγορίες εγκεφαλικής παράλυσης β) Προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής
8. Αισθητηριακές αναπηρίες α) Τύφλωση, παρεμβατικά προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής β) Κώφωση, παρεμβατικά προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής . Ορθοπεδικές αναπηρίες α) Αιτίες και μορφές β) Τεχνητά μέσα και γ) κινητικές δραστηριότητες
9. Επιληψία α) Ορισμός και κατηγοριοποίηση β) Παρεμβατικό πρόγραμμα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής
10. Αναπνευστικές παθήσεις α) Περιορισμός δραστηριοτήτων σε άτομα με χρόνιες αποφρακτικές πνευμονοπάθειες και άσθμα β) Δοκιμασίες-ερωτηματολόγια ανίχνευσης των αναπνευστικών παθήσεων στη διάρκεια των φυσικών δραστηριοτήτων γ) Προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής
11. Τρίτη ηλικία α) Δοκιμασίες φυσικής κατάστασης β) Προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής
12. Συναισθηματικές διαταραχές α) Σχιζοφρένεια, αλκοολισμός, παρορμητισμός, κατάθλιψη, ανορεξία, ναρκωτικά β) Προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Άσκηση κατανόησης των σταδίων κινητικής εξέλιξης: α) Αντανακλαστικές κινήσεις β) Στοιχειώδεις κινήσεις γ) Αθλητική φάση δ) Θεμελιώδη κινητικά πρότυπα
2. Εφαρμογή δοκιμασιών ελέγχου φυσικής κατάστασης και κινητικής ικανότητας των ατόμων με αναπηρίες. Δέσμες δοκιμασιών κινητικής ικανότητας, αντιληπτικο-κινητικής και γνωστικο-κινητικής εξέλιξης.
3. Πρακτική εφαρμογή του προγράμματος της Προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής α) Στόχος του προγράμματος β) Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αναγκών
4. Πρόγραμμα αξιολόγησης και παρέμβασης σε Κινητική Αδεξιότητα. α) Διάγνωση με ερωτηματολόγια και συνεντεύξεις β) Δοκιμασίες αξιολόγησης κινητικών ικανοτήτων γ) Παρεμβατικό πρόγραμμα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής
5. Παρεμβατικό πρόγραμμα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής σε Νοητική Καθυστέρηση
6. Ενδιάμεση αξιολόγηση
7. Προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής σε Εγκεφαλική παράλυση
8. Προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής σε α) Αισθητηριακές αναπηρίες (Τύφλωση- Κώφωση), β) Ορθοπεδικές αναπηρίες.

9. Παρεμβατικό πρόγραμμα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής σε Επιληψία.
10. Παρεμβατικό πρόγραμμα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής σε Αναπνευστικές παθήσεις. Δοκιμασίες-ερωτηματολόγια ανίχνευσης των αναπνευστικών παθήσεων στη διάρκεια των φυσικών δραστηριοτήτων.
11. Προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής στην Τρίτη ηλικία. Δοκιμασίες φυσικής κατάστασης.
12. Προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής σε συναισθηματικές διαταραχές: Σχιζοφρένεια, αλκοολισμός, παρορμητισμός, κατάθλιψη, ανορεξία, ναρκωτικά.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αξιολογούν τα άτομα με αναπηρίες
- Να καταρτίζουν εξατομικευμένα προγράμματα με βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους
- Να εφαρμόζουν παρεμβατικά προγράμματα προσαρμοσμένης κινητικής αγωγής

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Κουτσούκη Δ. Ειδική φυσική αγωγή, θεωρία και πρακτική. Αθήνα: Εκδόσεις Συμμετρία, 2001.
2. Κουτσούκη Δ. Κινητικές διαταραχές και εξέλιξη. Θεωρία και μεθοδολογία. Αθήνα: Εκδόσεις Αθλότυπο, 1998.
3. Αγγελοπούλου-Σακαντάμη Ν. Ειδική αγωγή, αναπτυξιακές διαταραχές και χρόνιες μειονεξίες. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Πανεπιστημίου Μακεδονίας, 2004.

Ξενόγλωσση :

1. Gallahue LD., Ozmun CJ. Understanding Motor Development. Infants, children, adolescents, adults (4th ed.). WCB McGraw-Hill, 1998.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	7
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Z

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές την έννοια της διαφορετικής φυσικοθεραπευτικής προσέγγισης του ασθενούς ανάλογα με την ηλικία του. Κατά τη διάρκεια του μαθήματος, παρέχεται στους φοιτητές η ευκαιρία να έρθουν σε επαφή και να αναλύσουν διεξοδικά ενότητες όπως η φυσικοθεραπεία στην παιδική και εφηβική ηλικία, στη μαστεκτομή, στα εγκαύματα, στους ακρωτηριασμούς, η εργονομική φυσικοθεραπευτική παρέμβαση σε διάφορα επαγγέλματα, τα ειδικά προβλήματα της τρίτης ηλικίας και τα προβλήματα συμπεριφοράς ατόμων με αναπηρία.

Στόχος του μαθήματος είναι η απόκτηση δεξιότητας στην ανεύρεση της σχετικής αρθρογραφίας και βιβλιογραφίας, στη συγγραφή και στην παρουσίαση εργασίας σε ακροατήριο με τη χρήση ηλεκτρονικών πολυμέσων.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Φυσιολογικές Μεταβολές Συστημάτων με την Ηλικία στο α)Καρδιαναπνευστικό σύστημα β) Μυοσκελετικό σύστημα γ) Νευρομυϊκό σύστημα. –Φυσιοθεραπευτική Αντιμετώπιση Ομαδικά προγράμματα σε ΚΑΠΗ Πρόληψη- Συμβουλές.
2. Προβλήματα ισορροπίας και ιδιοδεκτικότητα στη Τρίτη ηλικία. – Αίτια και πρόληψη των πτώσεων στις διάφορες ηλικίες. Διαφορές στη βάρδια ηλικιωμένων –Νέων.
3. Εργονομικές παρεμβάσεις στη διαμόρφωση της οικίας των ηλικιωμένων.
4. Διαφορές και ομοιότητες του μυϊκού ιστού μεταξύ ηλικιωμένων και νεαρών ατόμων Μηχανικές ιδιότητες του οστίτη και χόνδρινου ιστών ανάλογα με την ηλικία. Οστεοπόρωση
5. Ιαματικά λουτρά- Θαλασσοθεραπεία- Υδροθεραπεία. Φυσικοθεραπευτική παρέμβαση- Ομαδικά προγράμματα.
6. Παχυσαρκία στις διάφορες ηλικίες- Διαβητικό πόδι- Φυσικοθεραπευτική παρέμβαση.
7. Γυναικολογικά προβλήματα : Μαστεκτομή, Ανεπάρκεια πυελικού εδάφους-Ακράτεια.

8. Εγκαύματα- Κατηγοριοποίηση- Αποκατάσταση σύμφωνα με την ηλικία α) Παιδική ηλικία β) Ενήλικες – Υπερήλικες. Φυσιοθεραπευτική Αντιμετώπιση.
9. Κολοβώματα- Ορθώσεις ανάλογα με την ηλικία και τις δραστηριότητες: α) Παιδιά β) Ηλικιωμένοι γ) Αθλητές. Παθολογική βλάβιση κολοβωματία ανάλογα με το ύψος του ακρωτηριασμού.
10. Αναπηρικά Αμαξίδια για παιδιά - Αναπηρικά Αμαξίδια για αθλητές- Αναπηρικά Αμαξίδια για ηλικιωμένους
11. Προβλήματα συμπεριφοράς ατόμων με αναπηρία, α) Παιδιά- Νεαρά άτομα β) Ενήλικες- Υπερήλικες.
12. Ψυχιατρικά προβλήματα και φυσικοθεραπεία σε άτομα νεαρά και άτομα τρίτης ηλικίας.
13. Αξιολόγηση φοιτητών.

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Φυσιοθεραπευτική Αντιμετώπιση προβλημάτων της τρίτης ηλικίας στο α) καρδιαγγειακό β) μυοσκελετικό γ) νευρομυϊκό σύστημα- Πρόληψη- Ομαδικά προγράμματα άσκησης στην Γ' ηλικία.
2. Διαφορές στην αποκατάσταση μετά από ακινητοποίηση μεταξύ ηλικιωμένων και νεαρών ατόμων σε α) οστίτη ιστού, β) μυϊκού ιστού, γ) νευρικού ιστού
3. Προβλήματα ισορροπίας - Διαφορές στη βλάβιση Ηλικιωμένων και Νέων- Αποκατάσταση - Πρόληψη πτώσεων στις διάφορες ηλικίες
4. Εργονομικές παρεμβάσεις στη διαμόρφωση της οικίας των ηλικιωμένων
5. Προγράμματα ομαδικής άσκησης σε οργανωμένα κέντρα υδροθεραπείας, θαλασσοθεραπείας, ιαματικών λουτρών
6. Ενδιάμεση αξιολόγηση
7. Φυσικοθεραπευτική προσέγγιση στην παχυσαρκία στην α) παιδική ηλικία β) εφηβική- νεανική ηλικία γ) μέση- γ' ηλικία
8. Γυναικολογικά προβλήματα - Φυσιοθεραπευτική Αποκατάσταση σε Μαστεκτομή- Ακράτεια- Προγράμματα επανεκπαίδευσης πυελικού εδάφους- Φυσικοθεραπεία και διαβητικό πόδι
9. Φυσιοθεραπευτική Αντιμετώπιση Εγκαυμάτων σύμφωνα με την ηλικία: α) Παιδική ηλικία β) Μέση ηλικία γ) Γ' ηλικία
10. Αποκατάσταση- Επιλογή προθέσεων- ορθώσεων- Εκπαίδευση βλάβισης κολοβωματία ανάλογα με το ύψος του ακρωτηριασμού και ανάλογα με την ηλικία και τις δραστηριότητες: α) Παιδιά β) Ηλικιωμένοι γ) Αθλητές
11. Παράμετροι επιλογής κατάλληλου αμαξιδίου α) για παιδιά β) για αθλητές γ) για ηλικιωμένους
12. Προβλήματα συμπεριφοράς ατόμων με αναπηρία α) παιδιά- νεαρά άτομα β) ενήλικες- υπερήλικες
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να αναπτύξουν μεθόδους επίλυσης προβλημάτων που προέρχονται από την γήρανση των ιστών (Τρίτη ηλικία)
- Να αξιολογούν και να αναλύουν τις διαφοροποιήσεις που παρουσιάζονται ανάλογα με την ηλικία των ασθενών και να καταρτίζουν τα κατάλληλα φυσικοθεραπευτικά προγράμματα.
- Να δημιουργήσουν μία ολοκληρωμένη εργασία σχετική με τη διαφορετική φυσικοθεραπευτική αντιμετώπιση ανάλογα με την ηλικία του ασθενούς.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Πουλμέντης Π. Βιολογική μηχανική – Εργονομία Εκδόσεις Καπόπουλος, 2007.
2. Π.Π. Συμεωνίδης, Ορθοπαιδική -Κακώσεις και παθήσεις του μυοσκελετικού συστήματος. University Studio Press, 2η εκδ., 1996.
3. Χριστοδούλου- Κονταξάκης, Η Τρίτη ηλικία, εκδ. Βήτα, Αθήνα 2000.

Ξενόγλωσση :

1. Kisner C and Colby L.A. Therapeutic Exercise, Foundations and Techniques,ed. Davies, 1996.
2. Shumway-Cook A, Woollacott MH. Motor Control: Theory and Practical Applications. Philadelphia: Lippincott, Williams & Wilkins, 2001.
3. David Magee, Orthopedic Physical Assessment, Saunders, 2002

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	5 (Θεωρία 3, Εργαστήριο 2)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	7
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Z

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος της αθλητικής φυσικοθεραπείας είναι η κατάρτιση των σπουδαστών σε θέματα αθλητικής αξιολόγησης και αποκατάστασης των αθλητικών κακώσεων. Οι σπουδαστές διδάσκονται το ρόλο και την συμβολή της αθλητικής φυσικοθεραπείας, στην πρόληψη των αθλητικών κακώσεων από υπέρχρηση και σε προγράμματα αποκατάστασης των αθλητικών κακώσεων. Οι εξειδικευμένες ενότητες που αποτελούν τη διδακτέα ύλη του μαθήματος εστιάζονται κυρίως α) στη πρόληψη των κακώσεων με βελτίωση των προδιαθεσικών παραγόντων πρόκλησης κακώσεων β) στη αποκατάσταση των κακώσεων χρησιμοποιώντας προγράμματα αποκατάστασης τα οποία εφαρμόζονται εξειδικευμένα για κάθε περίπτωση όπως, (χονδροπάθεια, ορογονοθυλακίτιδες, σύνδρομο πρόσκρουσης, συνδεσμικές κακώσεις, τενοντοελυτρίτιδες, μυϊκές θλάσεις, διαστρέμματα, οσφυαλγία κ.λ.π.) για όλες τις περιοχές του σώματος (Ποδοκνημική –άκρο πόδι, Γόνατο, Ισχίο, Ώμος Αγκώνας-Άκρα χείρα. Σπονδυλικής Στήλης). Επίσης, εξασκούνται σε ειδικές δοκιμασίες μέτρησης όπως ισοκίνησης, ευλυγισίας, μυϊκής δύναμης, λιπομέτρησης, και εφαρμογές ειδικών τεχνικών περιόδου, μάλαξης και διατακτικών ασκήσεων, οι οποίες είναι απαραίτητες για τον αθλητή. (βλέπε αναλυτικό πρόγραμμα ύλης του μαθήματος).

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στην Αθλητική Φυσικοθεραπεία α) Ιδιαιτερότητες της αθλητικής κάκωσης β) Πλεονεκτήματα- μειονεκτήματα των αθλητικών κακώσεων γ) Παράγοντες που προδιαθέτουν την αθλητική κάκωση δ) Αγωνιστικοί χώροι.
2. Φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση των αθλητών α) Δοκιμασίες ευλυγισίας-μυϊκής δύναμης (tests) β) Σωματομετρία- Σωματόγραμμα- Λιπομέτρηση- Ποσοστό % λίπους αθλητών γ) Πρώτες βοήθειες σε αθλητές- Κρυοθεραπεία.
3. Πρόληψη αθλητικών κακώσεων α) Γενικά προληπτικά μέτρα της αθλητικής κάκωσης (Μυϊκών-συνδεσμικών κακώσεων) β) Βελτίωση των ενδογενών και εξωγενών προδιαθεσικών παραγόντων.

Ευλυγισία - Διατατικές ασκήσεις: α) Στατικές, β) Βαλλιστικές, γ) Ιδιοδεκτικές (PNF). Αθλητική μάλαξη- Σύνδρομα μυοπεριτοναϊκού πόνου.

4. Ισοκίνηση- Μετρήσεις με ισοκινητική συσκευή α) Αρχές ισοκίνησης-Δύναμη, ισχύς, σχετική δύναμη β) Σχέση αγωνιστών- ανταγωνιστών μυών γ) Αρθρώσεις: γόνατο, ποδοκνημική, ισχίο, ώμος, αγκώνας, καρπός δ) Προγράμματα αποκατάστασης.
5. Αθλητική Περίδεση α) Προστατευτική-Προληπτική επίδεση β) Τεχνικές περίδεσης με αυτοκόλλητο επίδεσμο γ) Τεχνικές περίδεσης με μη αυτοκόλλητο επίδεσμο (βαμβακερό).
6. Μυϊκές θλάσεις α) Αιτίες πρόκλησης μυϊκών θλάσεων (β) δοκιμασίες αξιολόγησης μυϊκών θλάσεων (tests). γ) θεραπεία μυϊκών θλάσεων
7. Σύνδρομα Καταπόνησης -Υπέρχρησης αθλητών α) Αιτίες πρόκλησης χρόνιων κακώσεων β) δοκιμασίες αξιολόγησης συνδρόμων υπέρχρησης (tests) γ) Θεραπεία συνδρόμων υπέρχρησης.
8. Ποδοκνημική – άκρος πόδας) α) Δοκιμασίες (tests) συνδεσμικών κακώσεων β) Δοκιμασίες (tests) τενόντων γ) Τενοντοελυτρίτιδες δ) Σύνδρομα προσθίου διαμερίσματος του γόνατος- Προγράμματα αποκατάστασης.
9. Γόνατο. α) Δοκιμασίες (tests) πλαγίων συνδέσμων, μηνίσκων β) Δοκιμασίες (tests) προσθίων και οπισθίων Χιαστών γ) Δοκιμασίες (tests) Τενόντων, Χονδροπαθειών, Ορογόνων θυλάκων δ) Προγράμματα Αποκατάστασης κακώσεων συνδέσμων, μηνίσκων, τενόντων.
10. Ισχίο α) Δοκιμασίες (tests) μαλακών μορίων ισχίου β) Σύνδρομο αποϊωειδούς, τροχαντήρα γ) Προγράμματα αποκατάστασης Κακώσεις Σπονδυλικής Στήλης α) Οσφυαλγία- ισχιαλγία β) Πόνος στη μέση, δοκιμασίες (tests) γ) Πρόγραμμα θεραπείας
11. Ώμος α) Δοκιμασίες μαλακών μορίων (tests) ώμου. β) Σύνδρομα Πρόσκρουσης- στροφέων ώμου γ) Προγράμματα αποκατάστασης.
12. Αγκώνας - Άκρα χείρα α) Δοκιμασίες (tests) αγκώνα, άκρας χείρας β) Σύνδρομα Υπέρχρησης Ορογόνων θυλάκων γ) Προγράμματα αποκατάστασης κακώσεων συνδέσμων, τενόντων, συνδρόμων υπέρχρησης
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εφαρμογή τεχνικών πρώτων βοηθειών σε αθλητικές κακώσεις
2. Δοκιμασίες ευλυγισίας-μυϊκής δύναμης. Τεχνικές βελτίωσης της ευλυγισίας. Εφαρμογή Διατατικών ασκήσεων α) Στατικών, β) Βαλλιστικών, γ) Ιδιοδεκτικών (PNF) Λιπομέτρηση- Εφαρμογή αθλητικής μάλαξης.
3. Αθλητική περίδεση (προστατευτική-προληπτική): Τεχνικές περίδεσης α) με αυτοκόλλητο επίδεσμο. β) Τεχνικές περίδεσης με μη αυτοκόλλητο επίδεσμο (βαμβακερό).
4. Ισοκίνηση- Μετρήσεις με ισοκινητική συσκευή: α) Δύναμη, ισχύς, σχετική δύναμη β) Σχέση αγωνιστών- ανταγωνιστών μυών στις αρθρώσεις: γόνατο, ποδοκνημική, ισχίο, ώμος, αγκώνας, καρπός γ) Εκπόνηση προγραμμάτων ισοκινητικής αποκατάστασης.
5. Ενδιάμεση Αξιολόγηση
6. Μυϊκές θλάσεις: α) Αιτίες πρόκλησης β) δοκιμασίες αξιολόγησης μυϊκών θλάσεων (tests) γ) θεραπεία μυϊκών θλάσεων
7. Ποδοκνημική – άκρος πόδας: α) Δοκιμασίες (tests) συνδεσμικών κακώσεων β) Δοκιμασίες (tests) τενόντων γ) Τενοντοελυτρίτιδες δ) Σύνδρομα προσθίου διαμερίσματος του γόνατος- Προγράμματα αποκατάστασης κακώσεων ποδοκνημικής- άκρου πόδα

8. Γόνατο: α) Δοκιμασίες (tests) πλαγίων συνδέσμων, μηνίσκων β) Δοκιμασίες (tests) προσθίων και οπισθίων χιαστών γ) Δοκιμασίες (tests) κακώσεων τενόντων, χονδροπαθειών, ορογόνων θυλάκων δ) Προγράμματα αποκατάστασης κακώσεων γόνατος
9. Ισχίο: α) Δοκιμασίες (tests) μαλακών μορίων ισχίου β) Σύνδρομο αποειδούς, τροχαντήρα γ) Προγράμματα αποκατάστασης κακώσεων ισχίου
10. Ώμος: α) Δοκιμασίες μαλακών μορίων (tests) ώμου β) Σύνδρομο Πρόσκρουσης, Σύνδρομο στροφέων ώμου γ) Προγράμματα Αποκατάστασης κακώσεων ώμου
11. Αγκώνας - Άκρα χείρα: α) Δοκιμασίες (tests) αγκώνα, άκρας χείρας β) Σύνδρομο Υπέρχρησης Ορογόνων θυλάκων γ) Προγράμματα αποκατάστασης κακώσεων αγκώνα – άκρας χείρας.
12. Κακώσεις Σπονδυλικής Στήλης: α) Οσφυαλγία- ισχιαλγία β) Πόνος στη μέση, δοκιμασίες (tests) γ) Πρόγραμμα θεραπείας
13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση :

- Να συμβάλλουν στην πρόληψη των αθλητικών κακώσεων
- Να διενεργούν ειδικές δοκιμασίες μέτρησης, όπως ισοκίνησης, ευλυγισίας, μυικής δύναμης, λιπομέτρησης και ειδικές δοκιμασίες αξιολόγησης αθλητικών κακώσεων.
- Να εφαρμόζουν εξειδικευμένα για κάθε περίπτωση προγράμματα αποκατάστασης αθλητικών κακώσεων

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Π Πουλμέντης, Φυσικοθεραπεία στον Αθλητισμό, Εκδόσεις Καπόπουλος
2. Prentice W.E. Τεχνικές Αποκατάστασης Αθλητικών Κακώσεων , Επιστημονικές Εκδόσεις Παρισιάνου, 2007

Ξενόγλωσση :

1. Brent Brotzman and Kevin E. Wilk, Clinical Orthopaedic Rehabilitation S. ed. Mosby, 2003
2. Daniel D. Arnheim. Modern principles of athletic training, C.V. Mosby Company, 1992
3. David H. Perrin. Isokinetic exercise and assessment, Human Kinetics, 199

4. Robert E. McAtee, Facilitated stretching, Human Kinetics 1999

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό, Εργαστηριακό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	9 (Θεωρία 2, Εργαστήριο 7)
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	7
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Z

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος η εκπαίδευση των σπουδαστών στην κλινική φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση και στον προγραμματισμό και την εφαρμογή της αποκατάστασης σε ασθενείς με νευρολογικά προβλήματα, καθώς και η εκπαίδευση των σπουδαστών στην επιλογή της κατάλληλης φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης σε όλες τις ηλικίες.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Φιλοσοφία- Οργάνωση Κέντρου Αποκατάστασης ΑΜΕΑ. Σύγχρονη τεχνολογία για ανεξαρτητοποίηση, προσβασιμότητα, ψυχοκοινωνική και επαγγελματική επανένταξη.
2. Κλινική φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση και αποκατάσταση σε ασθενείς με βλάβες εγκεφάλου.
3. Κλινική φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση και αποκατάσταση σε ασθενείς με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις.
4. Κλινική φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση και αποκατάσταση σε ασθενείς με βλάβες νωτιαίου μυελού.
5. Νόσος Πάρκινσον, ο ρόλος της Φυσικοθεραπείας
6. Πολλαπλή σκλήρυνση, ο ρόλος της Φυσικοθεραπείας
7. Ημιπληγία, φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση, στόχοι και προοπτικές
8. Παραπληγία, φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση, στόχοι και προοπτικές
9. Τετραπληγία, φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση, στόχοι και προοπτικές
10. Όγκοι εγκεφάλου & Σ.Σ. . Πολυνευροπάθειες – Σ. Guillain-Barre: αίτια, κλινική εικόνα, θεραπεία.
11. Αποκατάσταση κολοβωματιών, φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση, στόχοι και προοπτικές. Ορθώσεις, είδη ορθοτικών μέσων. Βοηθήματα βάδισης και μετακίνησης.

12. Αξιολόγηση και επανεκπαίδευση της ισορροπίας, της βάδισης, της αυτοεξυπηρέτησης και της λειτουργικής ικανότητας του νευρολογικού ασθενούς.
13. Αξιολόγηση φοιτητών

Εργαστηριακό Μέρος Μαθήματος

Κλινική άσκηση των σπουδαστών σε μικρές ομάδες των 5-10 ατόμων, σε επιλεγμένα Νοσοκομεία της Αθήνας για την αξιολόγηση και τη Φυσικοθεραπευτική αποκατάσταση των ασθενών που αναφέρονται στα περιεχόμενα του μαθήματος

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση να:

- κάνουν πλήρη και λεπτομερή αξιολόγηση του ασθενούς
- εντοπίζουν τα κύρια προβλήματά του
- θέτουν βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους
- επιλέγουν τα κατάλληλα για κάθε στόχο θεραπευτικά μέσα και να τα εφαρμόζουν με τον ενδεδειγμένο τρόπο
- να καταγράφουν με σαφήνεια τη φυσικοθεραπευτική αξιολόγηση στο συγκεκριμένο πρόβλημα

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ξενόγλωσση :

1. Janssen, TWS. (1994) Physical strain during activities of daily living in spinal cord injured subjects. Paraplegia.
2. Davis, GM. (1993) Exercise capacity of individuals with paraplegia.
3. Hooker, SP. (1992) Aerobic power of competitive paraplegic road racers. Paraplegia.
4. Brown, DJ. (1992) Spinal cord injuries.
5. Bobath, B. (1992) Ενήλικος ημιπληγικός.
6. Bobath, B. (1978) Adult hemiplegia: Evaluation and treatment Heinemann Medical Books
7. Maria Strokes, Neurological Physiotherapy, Mosby 1998
8. Neurological Physiotherapy. (1996) A problem solving approach, Churchill Livingstone
9. Randall, T., Scharpino, (1991) A rehabilitation approach to management Multiple Sclerosis. Demis Publications
10. Roberts, T.: Measuring in Neurological Rehabilitation. Chapman 1995.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΒΙΟΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Z

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να εξοικειωθούν οι σπουδαστές με βασικές στατιστικές έννοιες και να γνωρίσουν απλές στατιστικές μεθόδους ανάλυσης με απώτερο σκοπό την αντιμετώπιση απλών προβλημάτων στο χώρο εργασίας των. Φιλοδοξία είναι να παράσχει σε αυτούς τα απαραίτητα βασικά εφόδια στη πράξη για απλή ανάλυση και αξιολόγηση στατιστικών θεμάτων. Ταυτόχρονα με τη θεωρητική παρουσίαση περιγράφονται, αναλύονται και συζητούνται πρακτικά τα προβλήματα μέσω παραδειγμάτων και ασκήσεων για να αποκτηθεί μία ολοκληρωμένη εικόνα με τις προσφερόμενες γνώσεις και την εφαρμογή τους στο χώρο της υγείας.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Βιοστατιστική- Έρευνα (Γενικές έννοιες, αρχές, στατιστική και επιστήμη, διάκριση της στατιστικής, - πηγές στατιστικών δεδομένων).
2. Περιγραφική στατιστική (Μεταβλητές- Είδη αυτών- Παρουσίαση δεδομένων- Κατανομές- Χαρακτηριστικά κατανομών)
3. Εφαρμογές περιγραφικής στατιστικής.
4. Υποδείγματα δοκιμών- Υποδείγματα πιθανοτήτων- Διωνυμική κατανομή- Εφαρμογές. Κανονική κατανομή- Τυποποιημένη κανονική κατανομή- Εφαρμογές.
5. Επαγωγική Στατιστική
6. Έλεγχος υποθέσεων- Διάστημα εμπιστοσύνης- Σφάλμα α και β είδους.
7. Διαστήματα εμπιστοσύνης (μιας μέσης τιμής, ενός ποσοστού- Εφαρμογές. Εκτίμηση διαφοράς μέσω τιμών, εκτίμηση διαφοράς δύο ποσοστών- Εφαρμογές)
8. Μερικοί έλεγχοι υποθέσεων (μιας μέσης τιμής, ενός ποσοστού- Εφαρμογές- Διαφορά μέσω τιμών, εκτίμηση διαφοράς δύο ποσοστών- Εφαρμογές)
9. Μη παραμετρική στατιστική (περί του χ^2 – Ελέγχου γενικώς- Οι τρεις έλεγχοι- Εφαρμογές).
10. Μέτρα κινδύνου (RR , AR, OR)

11. Εξάρτηση- Συσχέτιση- Απλή γραμμική παλινδρόμηση.
12. Εισαγωγή στην ανάλυση διακύμανσης.

13. Αξιολόγηση φοιτητών

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρητικό
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Θεωρία 2
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3
ΤΥΠΙΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Z

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι σπουδαστές τις αρχές, τις βασικές έννοιες, τις αναγκαίες θεωρητικές αρχές, τις πρακτικές εφαρμογές της οργάνωσης και διοίκησης επιχειρήσεων (μάνατζμεντ), καθώς και τις διαδικασίες λήψης επιχειρηματικών αποφάσεων με έμφαση στη φυσικοθεραπεία,. Επίσης, η απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων για τον τρόπο διοίκησης των επιχειρήσεων αλλά και η σύνδεση της θεωρίας με τη διοικητική πρακτική.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικό Μέρος Μαθήματος

Διδακτικές Ενότητες

1. Εισαγωγή στην έννοια του μάνατζμεντ και της επιχείρησης. Είδη επιχειρήσεων
2. Η Μικρή Επιχείρηση και η Διοίκησή της. Οι Λειτουργίες της Επιχείρησης
3. Ο Μάνατζερ ως Ηγέτης
4. Οργανωτικά Σχήματα Διοίκησης.
5. Οικονομική Λειτουργία της Επιχείρησης
6. Μέθοδοι Χρηματοδότησης Επιχειρήσεων
7. Αξιολόγηση Επενδύσεων
8. Διοίκηση Ανθρώπινων Πόρων
9. Διαδικασίες Λήψης Αποφάσεων
10. Εισαγωγή στο Μάρκετινγκ
11. Μάρκετινγκ Υπηρεσιών Υγείας
12. Έρευνα Αγοράς
13. Προγραμματισμός
14. Έλεγχος.
15. Εξετάσεις Μαθήματος

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετά το τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση να:

- Κατανοούν τις βασικές έννοιες, λειτουργίες και ρόλους του μάνατζμεντ με επικέντρωση στις μικρές επιχειρήσεις
- Αναλύουν και αξιολογούν παραμέτρους του εσωτερικού και εξωτερικού περιβάλλοντος της επιχείρησης.
- Εντοπίζουν ευκαιρίες και να λαμβάνουν ορθολογικές αποφάσεις σε ότι αφορά την οργάνωση της επιχείρησης, τη διοίκηση των ανθρώπινων πόρων της και την αξιολόγηση χρηματοδοτικών και επενδυτικών δυνατοτήτων.
- Σχεδιάζουν μια αποτελεσματική πολιτική μάρκετινγκ και να διεξάγουν μια βασική έρευνα αγοράς
- Συνδέουν τη διοικητική θεωρία και τη διοικητική πρακτική.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική :

1. Storey, D., Greence, F., Χασσιδ, Ι., Φαφαλιού, Ε., Επιχειρηματικότητα για Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις, Εκδόσεις Κριτική, Αθήνα, 2012
2. Μπουραντάς Δ., Παπαλεξανδρή Ν., Εισαγωγή στη Διοίκηση Επιχειρήσεων, Εκδόσεις Μπένου, Αθήνα 2003.
3. Κέφης, Β., Ολοκληρωμένο Μάνατζμεντ, 1η Έκδοση, Εκδόσεις Κριτική, Αθήνα, 2005.
4. Longnecker Justin G. και Moore Carlos W. και Petty William J., Μάνατζμεντ μικρομεσαίων επιχειρήσεων, 2005
5. Deakins D. ,Freel M. Επιχειρηματικότητα, Εκδόσεις Κριτική, Αθήνα, 2007
6. Σαλαβού Ε. και Κυριακίδου Ο. (2010). Μάνατζμεντ: Εταιρικές λειτουργίες. Αθήνα: Rosili
7. Bennet R., Εισαγωγή στη Διοίκηση Επιχειρήσεων. Αθήνα: Κλειδάριθμος, 2001

Ξενόγλωσση :

1. Hunger, D., and Wheelen, T., Strategic management, Prentice Hall, 2000
2. Harvard Business Review on Managing Uncertainty, HBS, 1999

Η΄ ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ

	Η΄ ΕΞΑΜΗΝΟ	ΚΜ	ΕΜ	Θ	Ε	Σύνολο	ΦΕ	ΠΜ
1.	Πτυχιακή Εργασία						500	20
2.	Πρακτική Άσκηση						250	10
	Σύνολο						750	30